

JOI 15 IANUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: DI COCILOVO

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Reuniunea a fost deschisă la ora 10.05 a.m.)

2. Transportul de animale (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct este dezbaterea privind întrebarea orală adresată Comisiei de dl Parish, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitoare la transportul de animale (O-0134/2008 - B6-0496/2008).

Neil Parish, autor. – Domnule președinte, iau astăzi cuvântul pentru a adresa această întrebare orală, nu doar în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, ci și în numele Integrității pentru bunăstarea animalelor, deoarece consider că avem o agricultură puternică în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, pentru a avea o agricultură puternică, trebuie să avem și o politică puternică privind bunăstarea, deoarece consider că viitorul agriculturii europene este, în mare măsură, un produs de înaltă calitate și, în plus, unul care are standarde foarte bune de bunăstare. Ne putem folosi de acest lucru pentru a ne promova produsele într-un mod pozitiv și de aceea transportul de animale nu este doar un motiv, ci este esențial să dispunem de o legislație corectă în vigoare.

Din mai multe puncte de vedere, doresc să ne concentrăm în această dimineață asupra faptului că dispunem de legislație în vigoare. Putem argumenta dacă acest lucru este suficient sau nu, însă în acest moment principala problemă este să verificăm această legislație și să fim absolut siguri că statele membre respectă această legislație, deoarece știm, de exemplu, că în unele state membre există probleme între guvernele naționale care pun în aplicare legislația în vigoare și guvernele regionale care trebuie să o pună în aplicare. În momentul respectiv apar probleme. Într-un final, cele care suferă sunt animalele.

Aș putea sublinia multe aspecte, însă un aspect special care ridică probleme în Europa este transportul de cai. În Italia mulți cai ajung să fie transformați la sfârșitul vieții în salam și aceștia nu sunt transportați în cele mai bune condiții din niciun punct de vedere. Am urmărit multe dintre aceste vehicule de-a lungul statelor noastre membre din Uniunea Europeană în care nu s-au respectat normele, autocamioanele nu au oprit când trebuia, tipul de vehicule nu era corect și nu au avut instalații de apă sau aer condiționat adecvate, și nu putem permite ca aceste lucruri să continue.

Deseori înfrunt Comisia și propun acesteia să nu adauge costuri, însă de multe ori, când animalele sunt duse la abator, dacă costul transportului este mai mare deoarece trebuie să se facă o muncă de calitate, aceștia trebuie să aibă vehiculele adecvate și nu trebuie să le supraîncarce, atunci spun, ei bine, așa să fie! Deoarece de multe ori, în loc ca animalele să parcurgă distanțe lungi pentru a fi sacrificate, acestea ar trebui ucise în statul membru și ar trebui să fie transportate sub formă de carne refrigerată. Prin urmare, avem mult de lucru în acest sens.

Aș dori să vă comunic, de asemenea, că dl Kyprianou, comisarul anterior al Direcției Generale Sănătate și Protecția Consumatorilor ne-a reasigurat, la rândul său, în timpul mandatului său, nu doar că va pune în aplicare în mod adecvat legislația actuală, ci și că va revizui situația la sfârșitul acestuia. În momentul de față suntem foarte aproape de sfârșitul acestei sesiuni parlamentare, precum și al Comisiei actuale și îl invit pe dl Vassiliou, care a fost un foarte bun înlocuitor al domnului Kyprianou, să onoreze acest angajament, deoarece transportul animalelor reprezintă unul dintre acele aspecte pe care trebuie să le luăm foarte în serios.

Am mai discutat aceste aspecte în nenumărate rânduri, dar suntem o societate civilizată și o astfel de societate, de multe ori, este judecată în mare măsură după modul în care își tratează, nu doar oamenii, ci și animalele. Prin urmare, nu pot, după cum am precizat, să subliniez acest lucru îndeajuns.

Concluziile mele finale privesc întrebarea orală în sine și faptul că Regulamentul privind transportul de animale este în vigoare începând din 2007. Comisia ar fi trebuit, prin urmare, să primească primele sale rapoarte anuale din partea statelor membre privind punerea în aplicare a regulamentului. Poate Comisia menționa statele membre care au prezentat aceste rapoarte? A realizat Comisia deja analiza preliminară a

rapoartelor care ar permite formularea unor concluzii privind deficiențele și dificultățile, dar și realizările majore, în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației? În consecință, va pregăti Comisia un raport privind procesele de punere în aplicare a regulamentului în statele membre? O astfel de analiză ar fi esențială în contextul planificării unei revizuii a Regulamentului privind transportul de animale. Prin urmare, domnule comisar, aș dori primirea unor răspunsuri la aceste întrebări.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu opinia domnului Parish și anume că modul în care tratăm animalele, inclusiv efectivul de animale vii, este un aspect care implică fără nicio îndoială, atât etica, cât și civilizația. Comisia este conștientă de faptul că transportul de animale în scopuri comerciale poate produce animalelor suferință gravă. O astfel de suferință este provocată, în special, așa-numitelor animale cu valoare redusă, cum ar fi animalele de sacrificat. Punerea în aplicare a legislației privind transportul pe distanțe lungi nu este satisfăcătoare. În ultimele luni, Comisia a obținut rapoarte privind cazuri de cruzime față de animale. Comisia continuă să susțină cele mai bune alternative disponibile pentru îmbunătățirea situației. Obiectivul final este o mai bună punere în aplicare a legislației UE și, prin urmare, animale mai sănătoase și condiții de trai decente pentru animalele în cauză. Un studiu realizat de Centrul Comun de Cercetare a concluzionat că sisteme noi și mai eficiente de control, precum monitorizarea transportului cu ajutorul sistemelor de poziționare prin satelit, ar contribui la îmbunătățirea situației și ar facilita o punere în aplicare mai transparentă a normelor. Utilizarea acestor tehnologii noi ar contribui, de asemenea, la reducerea sarcinii administrative impuse asupra autorităților și organizațiilor inter-statale.

Înainte de expirarea acestui mandat, Comisia are în vedere, de asemenea, propunerea unor standarde noi bazate pe rezultatele cercetărilor științifice legate de durata transportului, numărul de animale încărcate și numărul de animale încărcate în vehicule. Comisia evaluează punerea în aplicare a legislației UE pe baza rapoartelor furnizate de statele membre în conformitate cu reglementările UE existente. Informațiile conținute în aceste rapoarte sunt combinate cu rezultatele inspecțiilor la fața locului efectuate de experții veterinari în statele membre. Rezultatele acestor inspecții efectuate de experții Comisiei sunt publicate pe site-ul web al acesteia. Se află în curs de desfășurare, de asemenea, o evaluare a datelor din rapoartele publicate de către organizațiile neguvernamentale internaționale active din acest domeniu.

Majoritatea statelor membre au prezentat deja Comisiei rapoarte privind transportul de animale în 2007. La sfârșitul lui 2008, se așteptau încă rapoarte din partea Ciprului, Lituaniei, Maltei, Bulgariei și Luxemburgului. Comisia le-a reamintit statelor de obligația lor, iar situația va fi supravegheată îndeaproape. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 1/2005 nu solicită Comisiei să redacteze un raport privind progresul referitor la punerea în aplicare a regulamentului în statele membre. Comisia este de acord că punerea în aplicare reprezintă un aspect esențial al oricărei legislații propuse. În consecință, Comisia acordă o atenție sporită unei analize a rapoartelor statelor membre și unei posibile modificări viitoare a reglementărilor comunitare din acest domeniu.

Struan Stevenson, în numele Grupului PPE-DE. – Domnule președinte, vă rog să ne permiteți să examinăm mai întâi, împreună, contextul acestui fapt. Termenul limită obligatoriu de opt ore pentru animalele transportate a fost convenit în decembrie 2004 și a intrat în vigoare în ianuarie 2007 în toate cele 27 de state membre, cu derogări speciale care se aplică călătoriilor mai lungi atunci s-a putut demonstra că standardele vehiculelor au fost îmbunătățite, asigurând animalelor acces la apă, control al temperaturii, aerisire adecvată, precum și în cazul în care perioadele de odihnă frecvente au fost încorporate în durata călătoriei.

De asemenea, au fost permise derogări speciale pentru zonele rurale și insulele izolate, precum Orkney și Shetland din circumscripția mea, de exemplu, unde călătoriile mai lungi sunt inevitabile. În aceste cazuri, cu toate acestea, au fost proiectate unități speciale de paturi, cu acces la apă, astfel încât animalele să poată fi transportate relativ confortabil. În plus, a fost introdusă o interdicție completă de transport a anumitor animale, cum ar fi vițelii mai tineri de 10 zile și miei mai tineri de o săptămână.

Raportez cu o oarecare satisfacție că aceste norme de transport au fost respectate în mod strict, în special în țări precum Scoția, unde continuăm să menținem unul dintre cele mai ridicate niveluri de bune practici din întreaga UE. Cu toate acestea îmi exprim îngrijorarea cu privire la relațiile referitoare la faptul că, după cum ne-a comunicat Neil Parish, aceste norme nu sunt respectate în mod similar în alte părți ale UE, în special în unele state membre sud-mediteraneene și în unele dintre statele est-europene în curs de aderare și, în special, după cum a subliniat din nou Neil Parish, în cazul în care este vizat transportul de cai care urmează să fie sacrificați.

ONG-urile din domeniul bunăstării animalelor aduc în continuare probe cu privire la abuzul oribil asupra cailor și uneori cu privire la transportul de alte specii pe distanțe lungi în călduri dogoritoare, fără acces la apă sau la o aerisire adecvată, fără perioade de odihnă, înghesuite în camioane supraaglomerate. În timpul călătoriei, aceste animale devin din ce în ce mai extenuate și deshidratate, unele cedează căldurii și pot fi văzute cum gâfâie și caută cu disperare aer, iar, în cel mai rău caz, multe dintre acestea mor. Această practică trebuie oprită și trebuie pusă sub observație respectarea strictă a regulamentului în toate statele membre.

Îmi exprim sprijinul față de termenii întrebării orale adresată astăzi de Neil Parish, care vizează verificarea nivelului de respectare a acestor măsuri. Sper că, în momentul de față, Comisia ne poate furniza aceste informații și ne poate reasigura cu privire la faptul că se fac pași în vederea asigurării aplicării riguroase a duratei limită de transport de opt ore pentru animale, cu derogările adecvate pe care le-am menționat, precum și a încetării încălcării grave a reglementărilor UE existente, care are loc în continuare.

Rosa Miguélez Ramos, în numele Grupului PSE. – (ES) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, pentru unele țări europene, în funcție de poziția lor geografică – după cum a indicat dl Stevenson – și de suprafața lor terestră și volumul fluxurilor lor comerciale, transportul de animale este un subiect care prezintă o importanță specială.

Domnule comisar, aș dori să fac trimitere la două aspecte specifice. În primul rând, mi se pare în continuare clar că, în ceea ce privește efectuarea unei analize a situației pe teritoriul comunitar, Comisia întâmpină dificultăți. Deși, în temeiul regulamentului actual, statele membre ar trebui – după cum am văzut – să redacteze anual un raport privind inspecțiile desfășurate în anul precedent, regulamentul nu prevede un număr minim de inspecții și nu pare să existe, de asemenea, uniformitate în legătură cu bazele statistice. Acest lucru împiedică efectuarea unei comparații a datelor raportate de diverse țări. Domnule comisar, consider că, pentru binele tuturor persoanelor vizate, această situație ar trebui rectificată cât mai curând posibil.

Cu toate acestea, mă îngrijorează un al doilea aspect. În discursul dumneavoastră, ați descris animalele transportate în vederea sacrificării drept animale cu valoare redusă. Domnule comisar, nu sunt absolut deloc de acord cu dumneavoastră. Personal, consider că aceste animale prezintă o valoare economică ridicată și sunt sigure că industria mă aprobă. În aceste condiții și întrucât această carne prezintă o valoare economică ridicată, condițiile adecvate de transport sunt esențiale indiferent de destinația finală – chiar dacă aceasta este abatorul – și indiferent de distanța parcursă. Cu alte cuvinte, grija semnificativă – în realitate, grija majoră – este ca aceste animale să fie transportate în condiții favorabile.

Aș dori să vă rog, prin urmare, să țineți seama de aceste cerințe în cadrul schimbărilor propuse ale regulamentului la care lucrează Comisia. Știm că, pe lângă tehnologii noi, reforma va aborda schimbările în ceea ce privește durata maximă de transport – după cum s-a menționat aici – și în ceea ce privește temperaturile minime și maxime de transport al animalelor.

Vă rog din nou domnule comisar, și solicit și Comisiei ca, înainte de modificarea unor astfel de caracteristici fundamentale, să fie căutată și găsită o bază solidă științifică pentru schimbările propuse. Mai mult, v-aș ruga ca, întrucât nu dispunem de această bază științifică solidă, care deocamdată lipsește pentru unele aspecte, să ne abținem să introducem pe ascuns modificările propuse pentru regulamentele în vigoare în rapoarte care nu au nicio legătură cu transportul – mă refer la protecția animalelor în momentul sacrificării, raport la care lucrăm în momentul de față. Consider că în chestiuni care prezintă o astfel de importanță și semnificație, am trebui cu toții – Comisia și Parlamentul – să jucăm cu cărțile pe față.

Anne E. Jensen, în numele Grupului ALDE. – (DA) Domnule președinte, domnule comisar, doresc să precizez că sunt puțin dezamăgită că după patru ani, nu am văzut încă o propunere din partea Comisiei cu privire la modul în care putem întări legislația privind transportul de animale. Au existat intenții bune și cooperări constructive între dl Kyprianou, iar, în prezent, desigur, dl Vassiliou, și Parlament. Cu toate acestea, când vom avea o propunere? Acesta este un lucru pe care aș dori foarte mult să-l aflu. Este, de asemenea, important să ajungem la un nivel adecvat de punere în aplicare a legislației. Este important să ne asigurăm că, în realitate, restricționăm durata de transport a animalelor destinate sacrificării la opt ore. Cu toate acestea, ar trebui să mergem mai departe. Nu ar trebui să vorbim pur și simplu despre o durată limită. Cercetările au arătat că o oră poate fi prea mult în cazul în care animalul nu este destul de puternic pentru a fi transportat, iar călătoriile cu o durată mai mare pot fi bune dacă animalul este puternic și sănătos și este transportat în condiții bune. Probabil că vom continua să transportăm animale de reproducere pe distanțe lungi și, în această privință, Parlamentul a propus, desigur, un proiect pilot pentru punctele de odihnă, în care animalele trebuie să se odihnească după 24 de ore. Aș dori să aflu care este evoluția acestui proiect privind punctele de odihnă. Intenția este, desigur, să reunim operatorii punctelor de odihnă, autoritățile veterinare, cercetătorii și

organizațiile pentru bunăstarea animalelor pentru a le permite să definească în comun bune practici în acest domeniu. Inițierea unui astfel de proiect este dificilă, însă merită încercat, deoarece este important ca cercetările și cunoștințele noastre privind bunăstarea animalelor pe timpul transportului să se reflecte, de asemenea, în legislație și în practică.

Janusz Wojciechowski, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, domnul Parish ne-a reamintit în mod corect un lucru pe care l-am menționat de multe ori în această cameră, și anume, faptul că modul în care tratăm animalele se reflectă asupra noastră – asupra gradului nostru de cultură și civilizație. Există foarte multă cruzime față de animale în timpul transportului. S-au făcut anumite îmbunătățiri prin introducerea unor standarde mai ridicate ale transportului de animale, dar aceste măsuri nu își ating încă scopul.

În opinia mea, soluția adecvată, și prima care a fost propusă cu mult timp în urmă, ar fi limitarea duratei de transport pentru animale la opt ore și a duratei totale a timpului petrecut de animale în tranzit și la abator la doisprezece ore. Urmărim să prezentăm această propunere în cadrul lucrărilor actuale referitoare la Regulamentul privind protecția animalelor în momentul sacrificării.

Onorabile doamne și onorabili domni! Prezentarea de argumente privind măsurile umane reprezintă un lucru, însă există, de asemenea, un alt argument, și anume cel financiar (care este mult mai atrăgător pentru unele persoane). Ideea este că aceste transporturi pe distanțe lungi cresc costurile care, în cele din urmă, sunt transferate mai departe asupra consumatorului. Ar trebui să estimăm aceste costuri și să le utilizăm ca argument pentru a pune în sfârșit restricții, după ani de zile de dezbateri, asupra transporturilor de animale și pentru a ușura suferința animalelor.

Carl Schlyter, în numele Grupului Verts/ALE. – (SV) Domnule președinte, un nivel de dezvoltare al civilizației poate fi judecat după modul în care tratează creaturile cele mai lipsite de apărare din cadrul civilizației respective. Judecând după modul în care ne tratăm animalele, suntem încă barbari.

Îmi aduc aminte de momentul în care Suedia a aderat la UE, ceea ce în curând va însemna cincizeci de ani în urmă. Multe dintre discuțiile purtate înainte de aderare au fost legate de transportul de animale. Acesta a fost un domeniu în care trebuia să îmbunătățim situația. Apoi a venit prima directivă în anul 2005. Cu toate acestea, condițiile pentru animale nu s-au îmbunătățit și ni s-a spus, în acel moment, că monitorizarea va începe *de acum înainte*, că sistemele GPS vor fi introduse *de acum înainte*, că șoferii vor fi pregătiți *de acum înainte* și că autocamioanele vor merge mai bine *de acum înainte*. Cinci țări nici măcar nu s-au oboșit să depună un raport. Solicit amendarea imediată de către Comisie a celor cinci țări. În ceea ce privește celelalte 22 de țări, câte inspecții au fost efectuate? Cum s-au conformat aceste țări acestor norme? Funcționează această directivă? În multe cazuri răspunsul este, din păcate, negativ.

Ulterior, dl Kyprianou ne-a promis că va reveni aici înainte de terminarea mandatului său, dacă era necesar – este necesar – și dacă ar fi existat opinie publică – și există opinie publică! Multe dintre noile state membre sunt, de fapt, mici și probabil că nu este necesară o călătorie de 24 de ore urmată de încă o călătorie de 24 de ore. Vom avea o nouă directivă privind sacrificarea care permite existența abatoarele mobile și care va reduce necesitatea deplasărilor.

Trebuie să revizuiem condițiile pentru animale în timpul transportului. Câți dintre noi ar aprecia existența a patru vaci sau zece oi în paturile lor duble timp de 24 de ore? Aceasta este densitatea animalelor înghesuite în prezent. Sau imaginați-vă, nu există, în realitate, o interdicție totală pentru ca găinile de la nivelul superior al autocamionului să nu își facă excrementele peste cele de la nivelul inferior. Cine ar dori să fie transportat în astfel de condiții? Invit toate persoanele din ministerele agriculturii ale statelor membre UE să vină cu mine într-o călătorie de la Stockholm la Bruxelles în aceleași condiții precum cele în care sunt transportate aceste animale. Mă întreb câți vor accepta invitația. Probabil că mai degrabă ar modifica legislația.

Discutăm despre costuri. În această privință cel mai mare cost este cel de mediu, ca rezultat al călătoriilor pe distanțe mari. Există, de asemenea, un cost legat de suferința animalelor în corelație cu călătoriile pe distanțe lungi. Cu toate acestea, aceste călătorii pe distanțe mari au drept rezultat, de asemenea, o carne mai slabă calitativ. Acestea au drept rezultat o adevărată reducere a valorii. Un animal care este stresat va produce o carne mult mai slabă calitativ, iar suferința își croiește astfel drum de-a lungul întregului lanț. Gândiți-vă la fermierul care a depus un efort deosebit și a cheltuit mulți bani pentru a produce un animal bun care este ulterior distrus în ultima parte a vieții sale.

Nu, avem nevoie de o nouă propunere înainte de alegeri. Nu înțeleg cum suntem capabili să desfășurăm o campanie electorală dacă nu avem cel puțin o propunere din partea Comisiei care demonstrează că acum vom îmbunătăți – în sfârșit – condițiile pentru animale.

Jens Holm, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Domnule președinte, punctul de plecare al acestei discuții este, desigur, faptul că animalele sunt ființe conștiente. Animalele au capacitatea de a simți durerea, stresul și suferința exact în același mod ca și noi. Trebuie să ținem cont de acest lucru în momentul elaborării legislației. În prezent nu se face acest lucru.

Din ce în ce mai multe animale sunt transportate în cadrul Uniunii Europene. Aceasta reprezintă o consecință directă a pieței interne. Piața internă conduce la specializare. Animalele sunt crescute într-un loc, sunt sacrificate în alt loc, iar carnea este transportată într-un al treilea loc. Statelor membre nu li se permite nici măcar să interzică transportul de animale de dragul bunăstării animalelor. Acest lucru este inacceptabil. Un studiu suedez a stabilit exact număr total de animale transportate de-a lungul granițelor din cadrul UE. Pentru UE-15, s-a stabilit că un număr de 22 de milioane de animale patrupede, precum porci, cai și vaci, precum și 500 de miliarde de păsări de curte au fost transportate în fiecare an în toate direcțiile dintre statele membre ale UE. Acest lucru se întâmpla când UE era alcătuită din 15 state membre. Vă puteți imagina care vor fi cifrele pentru UE cu 27 de state membre. Acestea vor fi, desigur, mult mai mari.

Aș dori să întreb Comisia când vom avea noua directivă privind transportul de animale. Dl Kyprianou a promis, desigur, că vom avea o nouă directivă în timpul acestei legislaturi. Poate Comisia să ne ofere promisiunea pe care vrem să o obținem noi, în cadrul Parlamentului European, și anume cu privire la o limită maximă de opt ore pentru transportul de animale? Aș dori, de asemenea, să adresez câteva întrebări domnului Špidla. Menționați că cinci state membre nu au depus rapoarte, situație care este, desigur, destul de șocantă. Ce faceți dumneavoastră în cadrul Comisiei cu aceste rapoarte ale statelor membre? Le analizați în orice mod? Noi cei din Parlament am dori o analiză, un raport din partea Comisiei, în care să rezumați totul și să indicați în mod clar măsurile care vor facilita schimbarea condițiilor de transport al animalelor. Prin urmare, când vom avea noua directivă cu limita de opt ore și putem avea o analiză a acestor rapoarte ale statelor membre?

Godfrey Bloom, în numele Grupului IND/DEM. – Domnule președinte, este fascinant ca întotdeauna. Din nou, nu există niciun pic de ironie în această cameră. Una dintre cele mai mari probleme pe care o avem, în special în Regatul Unit al Marii Britanii, este avalanșa stupid de monstruoasă a normelor și reglementărilor care a ajuns la abatoare în urmă cu 10 ani, care a condus la închiderea a peste 1000 de abatoare din Regatul Unit și a dat naștere la durate de călătorie mult mai mari pentru animale.

Cumnatul meu este măcelar. Acesta deține un abator în Yorkshire și la un moment dat – lucru care a fost publicat și în revista *Private Eye* – exista un veterinar extern care îl supraveghea pe veterinarul care supraveghea un inspector pentru clasificare care supraveghea doi măcelari! Acesta este tipul de nonsens pe care îl obții atunci când tratezi cu normele și reglementările acestei organizații. Problema este durata călătoriilor. În circumscripția mea din Bridgton, porcii, oile și vitele sunt transportate de-a lungul Angliei către Manchester, datorită închiderii tuturor acestor abatoare. Acesta este lucru pe care trebuie să îl abordăm.

Mă refer, de asemenea, și la transportul cailor. Colegul meu, Nigel Farage, îmi relatează că există țări în Uniunea Europeană care privesc efectiv caii drept mâncare! Ca englez, găsesc că este absolut incredibil că oamenii să își mănânce proprii cai. Un englez nu și-ar mânca calul cum nu și-ar mânca nici câinele sau copiii, dar presupun că acest lucru demonstrează prăpastia culturală enormă care există între noi și celelalte țări ale acestei Uniuni.

(Râsete)

Jim Allister (NI). – Domnule președinte, urmărirea acestui lucru s-ar putea să nu fie ușoară! Permiteți-mi să spun că nu am niciun fel de problemă cu normele eficiente și corecte care guvernează bunăstarea animalelor, dar devin îngrijorat că ne angajăm într-o rutină în care vom strânge cu ușa industria noastră agricolă, astfel încât funcționarea sa practică va deveni practic imposibilă. Văd semnele unei astfel de evoluții care apare din discuțiile Comisiei privind revizuirea duratei maxime de călătorie și a factorului de densitate în transportul de animale.

Comisia, să ne amintim, nu a reușit să realizeze ce și-a propus prin regulamentul din 2005. Cu toate acestea, la mai puțin de doi ani după intrarea acestuia în vigoare, încearcă din nou să îndepărteze repetabilitatea limitei de opt ore. Trebuie să spun că, pentru circumscripția mea din Irlanda de Nord, acest lucru ar fi dezastruos, deoarece pentru a exporta animale – ceea ce și facem – trebuie să facem o călătorie pe mare, iar în cazul în care se permite o perioadă de doar opt ore, aceasta ar fi extrem de neadecvată și inacceptabilă.

Reamintesc camerei că astfel de condiții dezavantajoase nu se compară deloc cu distanțele uriașe pe care sunt transportate animalele în America de Sud, de unde importăm fericiți! Prin urmare, din nou, practic

ne-am pedepsi proprii agricultori, în timp ce nu ne pasă deloc de lucrurile care afectează importurile pe care le primim.

Trebuie să spun că trebuie să ajungem să scăpăm de această obsesie de a ne tăia creanga de sub picioare.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, acesta este un alt subiect în care discuția demonstrează foarte repede că sunt implicate sentimente puternice, pe o parte, dar dezvăluie realitatea crudă, pe de altă parte. Aș dori să adresez mulțumiri speciale președintelui Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, dl Parish, pentru această întrebare. Este o întrebare importantă – nu pentru a comunica emoții, ci pentru a pune Comisiei următoarele întrebări destul de specifice. Ce s-a întâmplat? Cum pot fi verificate aceste evoluții? Aveți vreo dovadă, iar în caz afirmativ, care anume? Care sunt cifrele pe care le aveți?

Ați menționat câteva cifre, domnule comisar, dar cred cu tărie că există discrepanțe între statele membre care trec mult peste faptul că unele dintre acestea au prezentat rapoarte și altele nu. Care este situația privind punerea în aplicare? Cum sunt supravegheate călătoriile pe distanțe lungi? Cum sunt acestea supravegheate în statele membre individuale?

Alt domeniu foarte problematic care necesită discuții urgente este reprezentat de problemele care au apărut ca rezultat al propriei noastre definiții a agriculturii drept un simplu domeniu economic și care egalizează lucruri pe care ar trebui să le considerăm ca fiind diferite pe cât posibil. De exemplu, ce fel de pregătire profesională suplimentară în materia transportului ar trebui să efectueze fermierii deja formați? Cum ar trebui să fie această organizată și cine ar oferi o astfel de pregătire? Unde ar trebui să se prezinte fermierii pentru a-și obține calificările?

Pentru a repeta: fermierii sunt pregătiți pentru a se ocupa de animale, în timp ce transportatorii angajează șoferi care probabil că nu au avut niciodată de-a face cu animale. Acestea sunt două dintre chestiunile care nu pot fi egalizate, dar, într-o anumită măsură, am făcut acest lucru.

Cea de-a doua circumstanță care provoacă probleme majore este următoarea. Când fermierii își transportă proprii viței, pot face acest lucru pe distanțe de până la 50 de km. Permiteți-mi să precizez, în acest moment, că trebuie într-adevăr să reflectăm mai mult, urgent, cu privire la modul în care putem ajuta abatoarele mai mici să funcționeze din punct de vedere economic și astfel să reducem necesitatea unor călătorii suplimentare.

Prin urmare, fermierilor le este astfel permis să-și transporte propriile animale pe distanțe de 50 de km, însă întâmpină probleme dacă iau cu ei animalul unui vecin. Asupra acestui lucru trebuie, de asemenea, să reflectăm. Este limita de 50 de km stabilită în mod corect sau ar trebui poate să căutăm, de asemenea, cauza acestor evoluții în cadrul abatoarelor? În cazul în care fermierii transportă un cal în scopuri recreative, nu există nicio problemă, iar acest regulament nu se aplică, însă dacă îl transportă la piață, regulamentul se aplică și aceștia trebuie să îndeplinească cerințele. Aceste întrebări ar trebui discutate și rezolvate în cursul dezbaterilor viitoare.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Aspectul transportului de animale și al bunăstării este unul care, după cum foarte bine au declarat dl Parish și ceilalți, trebuie văzut, în principal, din perspectiva gradului de civilizație. Reducerea suferinței animalului cât mai mult posibil reprezintă un imperativ etic care formează parte a moștenirii noastre culturale, în ciuda paradoxului aparent în care noi căutăm să le protejăm bunăstarea într-un moment care, pentru multe dintre animale, va fi ultima lor călătorie.

Pe de altă parte, nu trebuie să uităm faptul că prețul pe care îl plătim pentru punerea în aplicare a normelor solicitante și costisitoare din punct de vedere financiar aflate în vigoare reprezintă probleme care denaturează competiția și care au un impact puternic asupra dezvoltării rurale în unele regiuni din Uniunea Europeană.

Regiunile și statele membre care nu au capacitatea de a procura anumite specii de pe propriile lor piețe și sunt mai îndepărtate de centrele de producție, după cum este cazul în țara mea, au acum probleme mai mari privind competitivitatea în cadrul industriilor lor legate de sacrificare și prelucrare, în timp ce regiunile și statele membre cu surplusuri au avantaje sporite, deoarece pentru acestea a devenit mai ușor să-și vândă produsele care sunt deja prelucrate, cu avantajele care decurg de aici în ceea ce privește forța de muncă și valoarea adăugată.

De îndată ce legislația este în vigoare de doi ani, este pe deplin justificată furnizarea unei evaluări din partea Comisiei care să fie cât mai extensivă posibil, nu doar referitoare la aspectele specifice legate de punerea strictă în aplicare a regulamentelor privind transportul, dar și privind consecințele economice și sociale

pentru regiunile și statele membre care au o capacitate de producție redusă în ceea ce privește unele specii de animale care sunt importante pentru consumul uman.

Consider, prin urmare, că ar trebui să primim un răspuns la aceste întrebări din partea Comisiei cât mai rapid, obiectiv și complet posibil.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Un volum mare al transporturilor de animale vii trece prin Slovenia, provenind în principal din Europa de Est și având ca destinație Italia. Din experiența autorităților noastre veterinare, legislația europeană aplicabilă este cât se poate de cuprinzătoare, însă oarecum greoi și complicat de pus în aplicare.

Cea mai mare problemă din Slovenia este legată de inspecții, deoarece, în prezent, o dată cu desființarea granițelor interne europene, este greu de verificat dacă șoferii de autocamioane opresc sau nu, în realitate, în posturile de odihnă prestabilite. Ar trebui să atrag atenția asupra faptului că, datorită suprafeței sale teritoriale, Slovenia nu trebuie să aibă propriile escale și că aceasta a stabilit, în schimb, aranjamente cu Ungaria și Italia. Avem nevoie urgent de o soluție uniformă și una care să fie pusă în aplicare în mod uniform.

Având în vedere situația dezastruoasă privind transportul de animale pe distanțe mari, pe drumuri europene, revizuirea regulamentului din 2005 ar trebui folosită ca o oportunitate de a ridica standardele privind bunăstarea animalelor. Transportul este strâns legat de tratamentul animalelor înainte de sacrificare și sunt de acord cu acei colegi ai mei care și-au exprimat punctul de vedere că nu există motive pentru a permite transporturi cu o durată care depășește opt ore.

Aduc, prin urmare, argumente în favoarea stabilirii unei limite de transport strict superioare, dar susțin de asemenea propunerea privind introducerea unor abatoare mobile.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Domnule președinte, regulamentul privind protecția animalelor în timpul transportului este foarte important și furnizarea acestui tip de informații este vitală. În acest moment critic, ar trebui subliniat faptul că o proporție ridicată din carnea importată consumată de cetățenii Uniunii Europene nu este acoperită de regulamente similare. Acest regulament este unul dintre regulamentele mai rezonabile privind animalele de reproducere și animalele destinate sacrificării.

Îmi dau seama că deseori mari corporații alimentare nu reușesc să respecte drepturile muncii, fără a mai vorbi de tratarea animalelor într-un mod adecvat. Cele mai grave forme de abuz al animalelor au loc chiar în marile companii. Această problemă afectează rareori întreprinderile mici sau mijlocii. Singura soluție este să asigurăm un control polițienesc strict, precum și controale la graniță și să facem public numele companiilor care încalcă drepturile animalelor, astfel încât consumatorii să le poată evita.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Domnule președinte, este foarte important ca animalele să fie transportate pentru a fi în siguranță și pentru a preveni suferința care poate fi evitată. Utilizez acest termen deoarece animalelor, de regulă, le este frică de orice tip de mijloc de transport motorizat. Este important să minimizăm acest lucru atunci când este posibil.

În momentul reglementării acestei siguranțe și a prevenirii suferinței, avem tendința de a lua în considerare timpul și distanța. Acest lucru este natural, însă este simplist în cazul Irlandei, care, vă reamintesc, este o insulă și, de asemenea, un exportator major de animale. Limitele de timp și distanță la traversarea apelor care ne separă de continent și de piețele noastre nu pot fi absolute. Am auzit o recomandare privind o durată de opt ore, însă durează mai mult de opt ore să încarci un animal pe un vas și să traversezi întinderea de apă. Nu există nicio o posibilitate de a duce un animal la păscut în mijlocul Canalului.

Prin urmare, v-aș recomanda să examinăm condițiile în care sunt transportate aceste animale, în special în cazul Irlandei, mai degrabă decât timpul sau distanța.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Domnule președinte, deși regulamentul privind transportul de animale a intrat în vigoare din ianuarie 2007, statele membre nu par a se conforma în mod sistematic acestui regulament, întrucât nu reușesc să depună rapoartele anuale solicitate. Prin urmare, o analiză cuprinzătoare este problematică întrucât lipsește o cantitate mare de informații necesare privind resursele alocate pentru efectuarea inspecțiilor. Ca membru al asociațiilor pentru bunăstarea animalelor și al Intergrupului privind bunăstarea și conservarea animalelor, mă interesează, în mod special, acest aspect.

Asociațiile au luptat necontenit timp de zeci de ani până în 2007 când, într-un final, au fost adoptate directive în acest domeniu în care statele membre pot fi văzute acum ca afișând un anume grad de delăsare. Aș merge chiar mai departe afirmând că este vorba despre ostilitate, deoarece pe scurt, după cum știm, efectuarea de

verificări și inspecții nu este deloc dificilă. Știm unde sunt abatoarele, știm unde sunt crescute animalele și știm rutele pe care sunt transportate animalele, deci unde este problema?

Consider că este important, în acest moment, când publicul își manifestă, pe bună dreptate, interesul crescând față de bunăstarea animalelor de la ferme, de la abatoare și în timpul transportului, ca statele membre să respecte aceste perspective.

Întrucât mi s-a oferit ocazia de a interveni, aș dori să adaug că, în ceea ce privește transportul, indiferent de lungimea călătoriilor efectuate, este esențial să luăm în considerare condițiile de climă locală. O călătorie care durează câteva ore în Țările de Jos în timpul primăverii este foarte diferită de o călătorie pe aceeași distanță făcută în mijlocul verii într-o țară precum Grecia. Nu ar trebui să fie obligatoriu ca transportul să fie efectuat în timpul nopții în ultima situație descrisă?

V-aș fi recunoscătoare dacă pe viitor ați lua în considerare această propunere.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Domnule președinte, în ceea ce privește legislația, avem în față un regulament relativ nou privind protecția animalelor în timpul transportului, deoarece acesta a intrat în vigoare abia în ianuarie 2007. Deși cred că toți sperăm că fiecare s-a conformat din prima zi multiplelor cerințe ale acestui regulament, ar fi chiar miraculos, dacă a fost cazul, deoarece acesta este foarte detaliat și impune cerințe enorme – și pe bună dreptate – asupra statelor membre și operatorilor.

Salut întrebarea orală de astăzi adresată de Neil Parish, președintele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, deoarece dorim să vedem dacă regulamentul funcționează. Cu toate acestea, trebuie, mai întâi de toate, să știm că acesta este pus în aplicare, deoarece ne preocupă modul în care sunt deplasate animalele de-a lungul Uniunii Europene.

Pentru țări ca Irlanda cu un sector animalier uriaș, a fost necesar un volum de muncă imens pentru punerea acestuia în aplicare din prima zi, atât în cadrul sectorului, cât și din partea celor care supraveghează – Departamentul pentru agricultură și alte autorități. Operatori autorizați au investit sume mari de bani pentru îmbunătățirea mijloacelor lor de transport și pentru a îndeplini cerințele de pregătire și competență prevăzute de acest regulament. În realitate, am observat că, în această lună în Irlanda, sunt în curs de desfășurare un număr de cursuri de pregătire pentru șoferii de vehicule care transportă viței, oi, capre, porci, cai și păsări de curte – un punct menționat de dra Jeggel – și probabil că celelalte state membre trebuie să procedeze la fel.

Este interesant de observat faptul că regulamentul se aplică doar transporturilor de animale efectuate în legătură cu activitatea economică. Sunt îngrijorat de faptul că ignorăm bunăstarea animalelor domestice, deoarece am văzut oameni, care cred că știu cum să se îngrijească de animale, făcând acest lucru într-un mod foarte greșit și totuși, foarte adesea, aceștia sunt aceiași oameni care insistă cu privire la adoptarea de norme privind activitatea agricolă și economică. Acestea este un domeniu pe care trebuie să-l examinăm.

Cred că, în general, agenții de transport de animale sunt autorizați și certificați și respectă cele mai bune standarde de bunăstare – deoarece este în interesul lor vital să procedeze astfel: aceștia trebuie să transporte animalele pentru a ajunge în bune condiții, astfel încât să poată satisface nevoile clienților. Problemele apar în sectorul nereglementat, în care câteva persoane nu sunt acoperite de aceste norme și acesta va fi aspectul asupra căruia trebuie să ne concentrăm. Care sunt persoanele care ies din cadru și cum putem să le putem prinde și exclude din afaceri?

Aș dori să precizez, referitor la limitele de timp și la regula de opt ore, că motivul pentru care Europa a avut o adevărată problemă cu punerea în aplicare a acestui regulament, a fost deoarece multe state membre, inclusiv Irlanda, știu că trebuie să transporte animalele pe durate mai lungi, însă știu, de asemenea, cum să aibă grijă de acestea în momentul respectiv. Prin urmare, nu aș fi de acord cu cei care doresc să reducă durata, dar sunt de acord că trebuie să ne asigurăm că bunăstarea reprezintă o prioritate.

În ceea ce privește caii, îmi spun deseori că mi-aș dori să fiu cal de rasă, deoarece aceștia călătoresc la cele mai înalte standarde. Evident, oamenii au grijă de animalele cu o valoare economică ridicată și în recesiunea economică prin care trecem, îmi fac griji pentru bunăstarea cailor, punct. Aș spune: fără alte reguli. Avem probabil deja destul de multe care sufocă sectorul care se conformează acestora. Însă permiteți-ne să aplicăm normele tuturor și permiteți-ne să-i excludem din sistem pe cei care nu aplică aceste norme.

Robert Evans (PSE). – Domnule președinte, aș dori să-l felicit pe dl Parish pentru că a adus în discuție acest lucru. În ciuda diferențelor noastre politice și fără a aduce atingere defectelor sale evidente ca om, consider că, în realitate, are dreptate în această privință și îl susțin. Trebuie ca acest regulament să aibă succes și trebuie

să fie pus în aplicare în mod universal, însă am o serie de rezerve și nu sunt de acord cu câțiva dintre colegii care au intervenit în această dimineață.

DL Stevenson a precizat că acele călătorii lungi sunt inevitabile – eu zic: nu este așa. Dna Jensen a vorbit despre transportul cu o durată de 24 de ore – nu neapărat. Domnule Allister, industria agricolă trebuie să-și pună singură întrebări. Ca o societate civilizată, trebuie să studiem întreaga întrebare, întregul scop, întreaga idee de a transporta animale pe distanțe mari și apoi de a le sacrifica. Dacă aș mânca carne, aș întreba acum cum este posibil ca suferința de pe parcurs despre care suntem conștienți, deshidratarea, stresul și – pentru colegii noștri din Irlanda de Nord și de Sud – călătoriile pe mare, să îmbunătățească calitatea produsului finit?

În opinia mea, nu are sens din punct de vedere economic. Nu are sens din punct de vedere umanitar. De aceea sunt în favoarea unei interdicții privind transportul de animale, care, cred că ar susține economiile rurale. Aceasta ar încuraja producătorii locali, da, întreprinderile mici și mijlocii despre care a vorbit cineva, și ar facilita consumul de alimente cât mai aproape de punctul de producție posibil.

În absența acesteia, și știu că acest lucru nu se va întâmpla în viitorul apropiat, cred că avem nevoie de o punere în aplicare realistă și adecvată a ceea ce avem în acest moment, regulamentul, și indemn Comisia să utilizeze toate agențiile din Europa – forțe de poliție pe autostrăzi, dacă este necesar – pentru a opri și a verifica autocamioanele pentru a vedea dacă respectă pe deplin cerințele acestei legislații.

Fiona Hall (ALDE). – Domnule președinte, a ținut Comisia cont de implicațiile asupra sănătății umane datorită unei slabe puneri în aplicare a normelor privind bunăstarea animalelor? Transportul, în special, transportul pe distanțe mari cu lipsă de spațiu, cauzează stres, iar stresul înseamnă o mai mare susceptibilitate la boli. Acest lucru este adevărat în special pentru cai, în cazul cărora studiile științifice au demonstrat că transportul îi transformă în animale excretoare. Acest lucru înseamnă că aceștia excretează mult mai mult decât în mod obișnuit, ceea ce crește în mod considerabil posibilitatea răspândirii unor boli. Multe dintre animalele transportate sunt duse la abator – 320 de milioane dintre ele anual în UE – ceea ce înseamnă că există un risc foarte ridicat de apariție a unor boli precum salmonella în lanțul alimentară.

Având în vedere nivelul slab de punere în aplicare a normelor actuale și stresul implicat de călătoriile lungi, chiar și cu opririle adecvate, în special pentru cai, intenționează Comisia să propună, dacă este necesar și pe baza probelor științifice, o limită de timp finită, absolută pentru călătorii? Acest lucru ar fi în interesul bunăstării animalelor și al sănătății umane.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, problema transportului de animale este foarte importantă și este un lucru bun faptul că Parlamentul abordează din nou acest aspect. Cu toate acestea, ceea ce este mai puțin pozitiv este faptul că nu reușim să punem în aplicare regulamentul în mod eficient.

Salut faptul că, în cursul dezbaterilor de astăzi, continuăm să ne concentrăm asupra transportului de cai. Aceasta este o veste binevenită nu doar pentru că eu cresc cai, dar și pentru că în acest domeniu, cu siguranță, standardele nu sunt susținute. Doresc să profit de această ocazie pentru a spune că într-adevăr caii pot înțelege oamenii. Cu toate acestea, deși caii ne înțeleg întotdeauna, noi nu-i putem înțelege mereu. Caii, ca și oamenii, simt neliniștea, teama și pot să aibă încredere în oameni. Îmi aduc aminte de un incident într-o clinică unde un cal grav bolnav nu permitea veterinarilor să-i facă nimic în lipsa fiicei mele. Din momentul în care a sosit fiica mea, aceștia au putut să-i facă ce doreau. Calul avea pur și simplu încredere în ea. La fel cum și noi, ființele umane, nu avem întotdeauna încredere în doctori, acel cal nu avea încredere în veterinar, însă avea încredere într-o persoană familiară. Prin urmare, consider că oamenii nu reușesc, de asemenea, să-i înțeleagă pe cai atunci când sunt speriați sau când încearcă să se apere. În schimb, oamenii tratează acest comportament ca nesupunere. Proprietarul maltratează calul. Calul, la rândul său, știe de ce stăpânul este supărat și știe cum să se supună acestuia. Din acest motiv, sunt îndatorat față de toți deputații europeni care pot aborda, de asemenea, această problemă din punct de vedere a ceea ce este bine, să o privească ca pe un aspect care implică o creatură vie și să o privească cu un anumit grad de umanitate.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Domnule președinte, dezbaterem încă o dată în această cameră transportul de animale și vom ajunge din nou la o concluzie dublă. Mai întâi, legislația actuală este cu mult în urma ambițiilor Parlamentului, după cum s-a precizat în raportul predecesorului meu, Albert Jan Maat, care, în opinia mea, avea dreptate în ceea ce privește realizarea unei distincții între animalele destinate sacrificării și celelalte bovine. Într-adevăr, s-au făcut pași în domeniul pregătirii șoferilor, al condițiilor mai bune de transport și al utilizării sistemelor GPS, dar aceștia nu sunt, cu siguranță, suficienți.

În al doilea rând, supravegherea rămâne călcăiul lui Ahile al prezentei legislații. Supravegherea de către Europa lasă mult de dorit și este încă în mare parte organizată la nivel național. Prin urmare, există o nevoie urgentă de încheiere a unor acorduri privind soluționarea plângerilor și colectarea de probe de-a lungul granițelor. Aș dori, de asemenea, ca Oficiul Alimentar și Veterinar să-și intensifice eforturile de monitorizare. Amendamentul meu privind o mai mare disponibilitate de fonduri în acest scop în cadrul procedurii bugetare a fost respins, *inter alia*, de Comisia Europeană. Chiar și în prezent, Comisia Europeană face trimitere la rapoartele naționale pe care le va evalua pe hârtie. Ar prefera Comisia Europeană să se spele pe mâini de această chestiune decât să garanteze o monitorizare reală la scară europeană, inspecții *ad hoc* efectuate de inspectorii europeni și supraveghere europeană?

Alte îmbunătățiri care trebuie aduse legislației actuale sunt: locuri de odihnă mai multe și mai bine echipate în cadrul Uniunii Europene și mai presus de orice, condiții climatice mai specifice pentru diferite specii de animale și, în sfârșit, trebuie să începem să lucrăm la utilizarea obligatorie a sistemelor prin satelit, cu acces la o bază de date centralizată pentru personalul autorizat.

În ciuda unei perspective europene incomplete a punerii în aplicare actuale a acestei legislații, auzim, desigur, anumite zvonuri, din partea Austriei de exemplu, unde un inspector local vede, după cum se relatează, multe autocamioane goale care se deplasează în direcția Poloniei și a Republicii Cehe, de exemplu, dar nu vede autocamioanele încărcate care se întorc și se îndreaptă spre sudul Europei. Acest lucru înseamnă că, după ce autocamioanele sunt încărcate, șoferii se hotărăsc să facă un ocol în jurul Austriei, probabil pentru a evita normele de supraveghere mai stricte aplicate acolo în comparație cu țările din jur? În opinia mea, acest lucru indică că legislația este pusă în aplicare într-un mod foarte diferit de către statele membre.

O altă problemă o reprezintă rolul medicilor veterinari care trebuie să semneze pentru transport. Domnule comisar, în unele cazuri, acești medici veterinari au devenit nimic mai mult decât aparate de ștampilat. Desigur că nimeni în deplinătatea facultăților sale mintale nu ar putea termina un program de transport de cai din România către sudul Italiei care trebuia să dureze 24 de ore? Ultimii 500 de km ai acestui transport ar dura, conform programului de transport, două ore și jumătate. Acest lucru te face să te întrebi dacă aceste animale trebuiau transportate într-un Ferrari.

În sfârșit, animalele tinere, în special cățelușii, de exemplu, sunt acum transportați cu feribotul de-a lungul Europei fără o legislație în vigoare. Prin urmare, aș dori să invit Comisia Europeană să studieze această problemă.

Noi, în această cameră, ne-am făcut temele; acum suntem nerăbdători să auzim propunerile Comisiei pe care le așteptăm înainte de alegerile viitoare pentru această cameră.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Domnule președinte, ca și alți colegi, mă voi concentra asupra transportului de cai. Există, în momentul de față, probe copleșitoare care arată că normele UE menite să protejeze bunăstarea cailor în timpul transportului pe distanță lungă sunt batjocorite, având drept rezultat condiții inumane și suferință inutilă. În unele cazuri, cailor sunt înghesuiți ca sardinele în autocamioanele de oțel, în care temperaturile pot fi de peste 40 °C. În unele cazuri, acei cai sunt transportați pe distanțe de mii de mile fără apă sau mâncare, provocând răni sau chiar moartea.

Dispune Comisia de informații referitoare la numărul de contravenții legate de punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1/2005, care au fost aduse în instanță de statele membre din momentul în care acesta a intrat în vigoare la 5 ianuarie 2007, precum și cu privire la aplicabilitatea reglementărilor UE privind supravegherea uniformă prin GPS a vehiculelor? Există vreo modalitate prin care persoanele fizice pot avea acces la datele extrase din traseele de mișcare ale animalelor pe teritoriul statelor membre? Știu că există acces pentru Comisie, însă persoanele fizice nu au acces. V-aș ruga să-mi oferiți răspunsuri la aceste trei întrebări specifice.

Den Dover (PPE-DE). – Domnule președinte, îmi face plăcere să intervin în cadrul celei mai importante dezbateri din această dimineață și aș dori să subliniez cât de important este transportul de animale vii pentru nord-vestul Angliei. După cum a precizat și președintele Comisiei pentru agricultură, mai degrabă am sacrifica aceste animale și apoi le-am transporta după ce au murit pentru a le prelucra departe de bază, în cazul în care este necesară deplasarea cărnii; dar în partea de nord-vest, avem mulți cai, multe oi și multe bovine – multe deplasări de animale.

Am fost membru al Parlamentului timp de 18 ani. Aceasta a fost în continuu o problemă ridicată de nenumărate ori de către alegătorii mei. Recunosc că lucrurile nu s-au îmbunătățit cu adevărat în ultimii 10 sau 20 de ani.

Sunt încântat că a fost pusă această întrebare. Primul an a fost 2007, iar rapoartele trebuiau prezentate până în iunie 2008, dar recunosc că suntem în urma planificării. Am ascultat intervenția comisarului – că va studia avantajul prezentat de monitorizarea prin satelit. Aceasta este o idee bună. Cu toate acestea, amintesc comisarului că sunt multe verificări detaliate cuprinse în acest regulament, pe bună dreptate – lucruri precum condiția fizică bună a animalelor pentru a fi transportate, practicile de transport, mijloacele de transport, containerele maritime, duratele totale ale călătoriilor, perioadele de odihnă, toleranța de spațiu – care sunt toate chestiuni ce nu pot fi văzute prin satelit. Acestea au nevoie de inspecții detaliate, iar lecții trebuie învățate.

Aș fi sperat ca în observațiile sale finale, să fi existat o dată până la care acesta speră să încheie și să prezinte propunerile și concluziile sale în această etapă timpurie din punerea în aplicare a regulamentului, deoarece, cu cât mai repede se face ceva pentru a îmbunătăți situația, cu atât mai bine.

Este înspăimântător faptul că animalele trebuie să facă față acestor durate lungi ale călătoriilor în ultimele lor zile de viață. Consumatorii doresc să vadă, după cum vor să vadă și în ceea ce privește găinile crescute în aer liber și ouăle de găini crescute în aer liber, că tratamentul nostru este uman, iar aceștia vor plăti un preț suplimentar pentru carne, întrucât doresc să vadă că ne pasă de aceste animale care sunt atât de prețioase și necesare pentru nevoile noastre legate de hrană.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Domnule președinte, domnule comisar, îi mulțumesc domnului Parish pentru această dezbatere.

Garantarea bunăstării animalelor reprezintă un lucru foarte important. Comisia trebuie să se asigure că Regulamentul privind transportul de animale este pus în aplicare și este monitorizat în mod consecvent în întreaga Uniune Europeană.

Legislația UE privind transportul de animale este strictă. Problemele serioase recurente legate de transportul de animale se datorează încălcărilor flagrante ale legislației. Regulamentele actuale privind limita de timp pentru animalele în timpul transportului și derogările lor sunt adecvate, dacă sunt monitorizate în mod corespunzător și dacă, în același timp, se întrețin parcuri de mașini de calitate. Acestea trebuie să aibă aerisire adecvată, control al temperaturii, un sistem de adăpare și un sistem de navigare prin satelit. În plus, șoferii trebuie formați și trebuie să existe linii directe redactate privind condițiile adecvate pentru transportul de animale, după cum se procedează în prezent în multe state membre.

Cred că este important ca actualul Regulament privind transportul de animale să fie pus în aplicare în mod corect în întreaga Uniune Europeană și ca experiența dobândită astfel să fie luată în considerare înainte de elaborarea unor noi reglementări.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, o comunitate poate lucra împreună într-un mod constructiv doar dacă toate persoanele respectă legislațiile și normele. Fermierii, în special, acordă cea mai mare prioritate pentru a asigura faptul că animalele sunt transportate astfel încât, după sacrificare, carnea care ajunge la consumatori să fie de cea mai bună calitate și afectată cât mai puțin posibil de stres. „Oile negre” trebuie numite și făcute de rușine, deoarece aceste încălcări sunt inacceptabile și fac ca întreaga industrie să aibă o proastă reputație.

Trebuie să reducem cu succes transportul de animale vii destinate sacrificării. Sper că putem ajunge, într-un final, la o situație clară privind acest aspect și, de asemenea, sper că există o bază științifică. Domnule comisar, doresc să îmi repet apelul față de importurile din țările terțe care nu reușesc să respecte normele pentru ca acestea să fie tratate și pedepsite exact în același mod ca transporturile de animale din întreaga UE.

Richard Corbett (PSE). – Domnule președinte, această dezbatere a demonstrat că există, cel puțin, îndoieli uriașe privind funcționarea legislației actuale, punerea în aplicare în mod corespunzător în toate statele membre, precum și posibilitatea ca aceasta să fie aplicată în mod corect. Este posibil să aplicăm această legislație transporturilor internaționale de animale?

Va trebui să examinăm dacă trebuie să revenim la ideea unei limite stricte de opt ore fără derogări și fără excepții – cu excepția, eventual, a transportului maritim din insule, însă în rest, fără niciun fel de derogări.

Colegii ar putea fi interesați să știe că există un nou site web care face campanie exact pentru acest lucru, cu o petiție în curs de desfășurare. Adresa este: www.8hours.eu. Mulți membri și alte persoane care ascultă această dezbatere ar putea fi interesate să viziteze acest site web.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Domnule președinte, s-au spus multe azi referitor la subiectul tratamentului uman și la măsura în care suntem o societate civilizată. Sunt de acord că, în general, debaterile noastre și punctele de vedere prezentate reprezintă un pas în direcția cea bună. Această dezbatere este foarte necesară.

Vreau doar să subliniez că, deși direcția în care ne îndreptăm este chiar justificată și corectă, nu ar trebui să plasăm pe umerii fermierilor și întreprinderilor nicio povară artificială sau inutilă, lucru pe care sunt sigur că îl putem evita. Fac pur și simplu apel la Comisie și la noi toți, în Parlamentul European, pentru a ne asigura că nu vom conduce acest proiect bun spre dificultăți sigure și inutile. Deoarece, astăzi, punem accentul cu hotărâre pe aceste soluții complet justificate, doresc să fac un apel către dumneavoastră pentru a evita adoptarea unei abordări selective mai târziu. Cu toții, și anume toate țările din Comunitate, din Uniunea Europeană, trebuie tratate în mod egal. Astăzi, de exemplu, îmi exprim îngrijorarea privind...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). - Experimentarea pe animale reprezintă o etapă importantă pentru cercetarea biologică și medicală. În această activitate însă trebuie acordată o atenție deosebită îngrijirii animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, iar Uniunea Europeană trebuie să dea un exemplu în ceea ce privește adăpostirea și îngrijirea acestor animale.

Directiva Comisiei Europene 86/609 este mai veche de 20 de ani și reglementează aceste aspecte doar într-o manieră aproximativă și permisivă. În acest interval, statisticile arată că aproximativ 235 de milioane de animale au fost folosite în experimente în întreaga Europă și peste 12 milioane sunt sacrificate anual în laboratoarele Uniunii Europene.

Îngrijirea constituie un ansamblu complex de condiții materiale și de alt ordin pe care omul este obligat să le asigure animalelor utilizate. Comerțul cu animale, transportul, intervenția chirurgicală, sacrificarea, suprimarea vieții unui animal, toate acestea trebuie să se facă cu respectarea riguroasă a prevederilor internaționale și naționale în raport cu specia, categoria de animale și împrejurările, pentru a evita, pe cât este posibil, suferința fizică și psihică a acestora.

Îngrijirea trebuie (vorbitorul a fost întrerupt)

Maria Petre (PPE-DE). - Noile state membre, și mă voi referi în mod concret la țara mea, la România, au nevoie, așa cum s-a spus deja aici, de sprijin pentru consolidarea capacității autorităților responsabile de a controla aplicarea Regulamentului despre care discutăm astăzi asupra transportului animalelor.

Din acest punct de vedere, este foarte dificil încă pentru autoritățile sanitar-veterinare din România să controleze transportul animalelor fără a apela la poliție, ca singura autoritate competentă să poată opri în trafic mijloacele de transport.

Al doilea lucru specific României este menținerea încă, la dimensiuni evident mult mai mici, a transhumanței, ca fenomen care ar trebui tratat, în opinia mea, separat de subiect în sine și conservat atât cât mai este posibil.

Al treilea lucru și ultimul de care vreau să vorbesc este preocuparea pe care ar trebui să o avem în privința capacității inspecțiilor și a rapoartelor de care discutăm. *(vorbitorul a fost întrerupt)*

Avril Doyle (PPE-DE). – Domnule președinte, sunt de părere că această calitate a vehiculelor și abilitățile șoferului sunt la fel de importante, dacă nu chiar mai importante, decât distanța călătoriilor. Două ore într-o mașină uzată sau defectă condusă cu viteză excesivă, în special în curbe, au implicații cu mult mai mari asupra bunăstării decât opt sau zece ore într-un autocamion confortabil, modern și echipat în mod adecvat, condus cu grijă și considerație față de animalele încărcate.

Bunăstarea cailor destinați sacrificării continuă să fie o problemă serioasă și există probe continue din partea unor state membre care ignoră – probabil aleg să ignore – legislația din acest domeniu. Domnule comisar, ați primit ultimul raport anual al Irlandei, anul trecut în luna iunie? Care sunt țările care nu au reușit să depună raportul? Vor fi aceste rapoarte disponibile pe internet? Și aveți detalii privind numărul de proceduri declanșate împotriva fiecărui stat membru? Vă rog să îmi răspundeți la aceste patru întrebări.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Domnule președinte, Uniunea Europeană acordă o valoare deosebită tratamentului adecvat al animalelor în timpul întregii perioade de creștere, de la naștere până la abator. După cum știm, calitatea cărnii depinde de modul în care animalele sunt tratate în timpul perioadei de creștere și al transportului.

Standardele de protecție a animalelor din timpul transportului trebuie să fie stabilite pentru anumite specii de animale, pe baza probelor științifice. Prin urmare, trebuie să revizuim acest regulament. Datorită necesităților de a face comerț, animalele sunt transportate pe distanțe specifice care deseori sunt prea lungi și care necesită un anumit timp pentru a fi parcurse. Prin urmare, este important să respectăm principiile și standardele prevăzute. De aceea întrebarea privind modalitatea, și dacă, legislația UE privind transportul de animale este pusă în aplicare, a fost complet justificată. Ar trebui să evaluăm situația în anumite state membre. Ar trebui să ne amintim că toate acestea au un impact asupra costurilor și asupra competitivității producției. Cetățenii Uniunii Europene sunt foarte sensibili...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Neil Parish (PPE-DE). – Domnule președinte, voi fi concis, deoarece eu sunt autorul acestei întrebări. Pot să spun domnului comisar înainte de a rezuma, că din cele trei întrebări adresate aici, acesta a răspuns la prima în măsura în care a menționat statele membre care nu au redactat încă un raport. Ceea ce doresc să știu cu adevărat este: a realizat Comisia deja o analiză preliminară a rapoartelor și care este situația? De asemenea, va prezenta în viitor Comisia un raport privind regulamentul? Acestea sunt lucrurile de care avem nevoie urgent.

Trebuie să avem de asemenea bune practici, deoarece Slovenia, de exemplu, supraveghează vehiculele de pe teritoriul ei. Multe țări fac o treabă bună și celelalte fac o treabă proastă, ca să o spun fără ocolișuri. Va realiza Comisia o analiză adecvată a tuturor acestor lucruri și când urmează să o prezinte?

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, legea romană definește un animal drept obiect. Îmi amintesc de regulamentul militar care stipula că un singur vagonet putea transporta 8 cai sau 48 de oameni. Acest lucru indică faptul că pe parcursul evoluției civilizației, a început să se înțeleagă că există o mai mare afinitate între oameni și animale decât între oameni și obiecte. În opinia mea, evoluția civilizației ne-a ajutat să înțelegem faptul că animalele nu sunt obiecte, că sunt ființe vii care au drepturi proprii, iar noi ne-am exprimat acest punct de vedere în legislațiile noastre. Cred că se poate spune că reglementările europene au fost acum formulate și că ele reprezintă, fără nicio îndoială, progresul civilizației. Pe de altă parte, dezbateră a demonstrat clar că acestea nu se aplică în mod consecvent și că s-ar putea găsi motive pentru o îmbunătățire ulterioară a structurii lor.

Comisia este de acord cu aceste declarații generale și va căuta, de asemenea, să îmbunătățească în cadrul activităților sale sistemul de verificare a punerii în aplicare și să monitorizeze situația. Prin urmare, ne aflăm, în prezent, în curs de elaborare a reglementărilor noi care vor încerca să țină seama de ultimele descoperiri științifice dintr-o gamă largă de domenii, deoarece, după cum a arătat clar această dezbateră, aceasta este o problemă complexă. Nu este un aspect simplu, nu este suficient să spui „bine, să luăm una sau două măsuri și problema este rezolvată”. În opinia mea, dezbateră a demonstrat clar, de asemenea, că ideea protejării șeptelului și a animalelor, în general, constituie o idee care nu se bazează doar pe considerente practice corelate cu protecția consumatorului. Tindem să luăm anumite măsuri de protecție, cu toate că acestea nu au nicio semnificație reală pentru consumatori și nu aduc niciun beneficiu real, pur și simplu, deoarece aceasta este o chestiune foarte importantă din punct de vedere etic.

Aș dori să încerc și să răspund la câteva întrebări specifice. S-a pus o serie întreagă de întrebări și suntem, desigur, gata să răspundem deputaților europeni în mod individual mai detaliat la întrebările pe care nu reușesc să le aduc în discuție acum. Una dintre întrebări viza țările care nu au prezentat rapoarte și pe acestea le-am menționat în discursul meu introductiv. Întrucât aceasta este o chestiune importantă, voi menționa faptul că aceste țări au fost Cipru, Lituania, Malta, Bulgaria și Luxemburg. Prin urmare, această întrebare nu se aplică Irlandei care și-a îndeplinit obligațiile. Alte întrebări au vizat accesul la informații. Doresc să menționez că, teoretic, este posibil să publicăm diverse rapoarte naționale, însă regulamentul permite statelor membre să refuze acest lucru din motive de confidențialitate. Cu toate acestea, niciun stat membru nu a procedat astfel. În eventualitatea unei cereri de publicare a raportului, Comisia va întreba statele membre dacă doresc să aplice regula confidențialității. Deoarece nu mă aștept ca acest lucru să se întâmple, raportul poate fi publicat complet și, în opinia mea, acest lucru ar stimula dezbateri ulterioare. Rapoartele anuale sunt studiate de proprii experți ai Comisiei și, în același timp, sunt completate cu constatările obținute de oficialii Comisiei la fața locului, creând astfel o bază pentru comentarii ulterioare privind conformitatea cu termenii

regulamentului și pentru idei suplimentare privind evoluția sistemelor legale și organizaționale ale UE din acest domeniu.

În ceea ce privește întrebarea referitoare la un proiect viitor de directivă privind sistemul juridic, am făcut deja cunoscute munca Comisiei la aceste proiecte și încercarea acestora de a aplica cele mai actuale cunoștințe științifice. A fost adresată o întrebare privind numărul de proceduri privind încălcarea dreptului comunitar care sunt actualmente în desfășurare. În prezent, se desfășoară două astfel de proceduri și s-au făcut două sau trei plângeri împotriva Andaluziei sau mai bine zis, împotriva Spaniei. În 2008 au fost inspectate în mod detaliat un număr de șase state membre. Acestea sunt detalii mai specifice legate de întrebările care au fost adresate. Doamnelor și domnilor, doresc să vă mulțumesc încă o dată pentru o dezbatere care a fost cuprinzătoare și care a demonstrat clar că pozițiile Comisiei și Parlamentului sunt foarte apropiate. În opinia mea, acesta este un semn promițător al unui progres viitor în acest domeniu extraordinar de sensibil.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Declarație scrisă (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Neena Gill (PSE), în scris. – Domnule președinte, din nou se pare că legile pe care le adoptăm aici nu sunt puse în aplicare pe teritoriul statelor membre. Regulamentul privind transportul de animale a intrat în vigoare de 2 ani deja și, cu toate acestea, există încă încălcări uriașe ale drepturilor animalelor, în special privind transportul și sacrificarea cailor. Doresc să întreb Comisia ce face aceasta pentru a se asigura că aceștia sunt sacrificați în țara lor de origine, fără să trebuiască să efectueze călătorii lungi și epuizante către țările consumatoare.

Pentru mine și pentru oamenii pe care îi reprezint, o problemă majoră este aceea că aceste animale călătoresc în condiții inumane, de aglomerare, murdare, cu apă și mâncare limitate. Acest lucru este inutil. Întrucât nu putem stopa consumul de carne, dacă animalele trebuie sacrificate, ele trebuie sacrificate în țările lor de origine și transportate în alte țări sub formă de carcase. În plus, trebuie să li se comunice consumatorilor dacă, carnea pe care o mănâncă nu este de origine locală, ci provine de la sute de mile depărtare.

Domnule Președinte, pentru bunăstarea acestor cai, toate eforturile pe care le-am făcut în acest Parlament pentru drepturile animalelor transportate nu trebuie să continue să fie ignorate.

3. Dieta mediteraneană (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este întrebarea orală adresată Comisiei de dl Parish, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, privind dieta mediteraneană, o dietă la care, întâmplător, președintele acestei adunări plenare aderă, într-o manieră rezonabil de strictă, cu rezultate mai mult decât acceptabile.

Neil Parish, autor. – Domnule președinte, sunt încântat că urmați dieta mediteraneană și văd că, în ceea ce vă privește, are succes!

Ceea ce mi-a demonstrat această dimineață, ca președinte al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, este că avem o gamă foarte variată de subiecte de dezbătut. Acum un minut discutam despre transportul de animale – un subiect foarte important – și acum vorbim despre un alt subiect foarte important: dieta mediteraneană.

Una dintre sarcinile care îmi revine, ca președinte al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, și una pe care încercăm să o stăpânim în special, este că, cu ocazia Consiliului de Miniștri care a avut loc la Bruxelles la 16 iulie 2007, Comisia a reiterat suportul său deplin pentru numirea dietei mediteraneene drept Patrimoniu cultural intangibil al umanității de către UNESCO. Această nominalizare va fi examinată în 2009 – de fapt, este în prezent examinată – de comitetul responsabil UNESCO. Plănuiește Comisia să stabilească o strategie specifică și coordonată pentru susținerea acestei nominalizări, întrucât acum ne mișcăm foarte rapid?

Eu reprezint aici, după cum am spus, Comitetul pentru agricultură, dar probabil că îi reprezint pe toți membrii când vorbesc despre dietă, deoarece unul dintre lucrurile grozave legate de Europa este diversitatea și cultura acestora, iar în cadrul acestei diversități și culturi se găsește, desigur, alimentația noastră.

Dieta mediteraneană este una foarte bună. Ce este dieta mediteraneană? Sunt sigur că am putea vorbi mult despre acest subiect în această dimineață, dar, în general, aceasta este o dietă bogată în pește gras, ulei de măsline, fructe și legume. Fără nicio îndoială este o dietă foarte gustoasă și puteți vedea după proporțiile mele că sunt un mare admirator al acesteia. Este, de asemenea, o dietă sănătoasă: este o sursă bogată de acizi grași

esențiali și antioxidanți, o combinație care poate ajuta la îmbunătățirea nivelurilor de colesterol și la protejarea sănătății cardiace. Cercetări medicale recente au sugerat, de asemenea, că poate ajuta la reducerea riscului unor boli precum demența.

Când te deplasezi în țările mediteraneene, poți vedea că oamenii se bucură de aceasta și nu doar cei care locuiesc acolo, ci și mulți dintre noi care călătorim în țările mediteraneene, în special când ne dorim puțin soare și de asemenea, puțină mâncare foarte bună.

Este un aspect pe care trebuie să îl luăm în serios într-o lume în care totul pare a fi uniform. Vedem noile generații bombardate de lanțurile fast-food – nu le voi numi astăzi, aici, pe toate – care se răspândesc în întreaga Uniune Europeană. Ar trebui să ne amintim că, da, lanțul fast-food are un rol, însă ar fi un lucru teribil dacă, în anii următori, tot ce am găsi când am călători de-a lungul Europei ar fi mâncare de tip fast-food. Dacă călătorești prin diverse părți ale Americii – în special pe coasta de vest – nu pare să existe altceva decât lanțuri de fast-food și acesta este ultimul lucru pe care îl dorim, aici, în Uniunea Europeană.

După cum am spus, trebuie să susținem alimentația mediteraneană și aceasta este o idee foarte bună pentru cultură și diversitate. Cred că pe viitor, va trebui să studiem și alte forme de dietă din întreaga Uniune Europeană, deoarece, ceea ce vreau să vă spun cât se poate de clar în această dimineață este că, în timp ce sunt un susținător înfocat al dietei mediteraneene, nu vin aici ca președinte al Comisiei pentru agricultură doar să susțin dieta mediteraneană, deoarece există și alte diete în întreaga Europă care sunt la fel de bune, dar au calități diferite și alimente diferite.

Prin urmare, acesta este începutul a multor lucruri care vor urma și, după cum am spus, doresc cu adevărat să aflu cum intenționează Comisia să susțină în mod activ această ofertă de-a lungul anului, deoarece așteptăm cu nerăbdare un premiu pentru dieta mediteraneană și așteptăm cu nerăbdare, de asemenea, să avem o mâncare mediteraneană foarte bună în viitor.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a sublinia importanța unei diete sănătoase pentru prevenirea bolilor. Ca deputați europeni, știți că acea Cartă Albă intitulată „O strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate”, care a fost adoptată de Comisia Europeană la 30 mai 2007, a reunit toate politicile comunitare care pot contribui la îmbunătățirea obiceiurilor de alimentație și la prevenirea obezității. Aceasta implică, în principal măsuri în domeniul sănătății publice, al catering-ului, transportului, politicii regionale, sportului, educației și statisticilor, precum și al politicii agricole.

Unul dintre cele mai bune exemple este inițiativa Comisiei care cuprinde programul pan-european de aprovizionare a școlilor cu fructe și legume. Obiectivul programului este de a facilita un început sănătos în viață pentru copiii noștri. Acesta va fi lansat la începutul anului școlar 2009/2010 cu un buget anual de 90 milioane EUR pentru achiziționarea și aprovizionarea școlilor cu legume și fructe proaspete.

În ceea ce privește întrebarea specifică adresată de un deputat european privind cererea de a include dieta mediteraneană pe lista patrimoniului cultural mondial al UNESCO, predecesorul comisarului, Markos Kyprianou, a abordat acest subiect în cadrul reuniunii Consiliului pentru agricultură care a avut loc în luna iulie 2007. Comisia salută această inițiativă, deoarece poate contribui la încurajarea obiceiurilor de alimentație sănătoase în întreaga UE.

Comisia Europeană, desigur, nu are atribuții formale pentru a sprijini o astfel de cereri în cadrul UNESCO, deoarece nu este membră a UNESCO și, prin urmare, nu poate participa la procesele de luare a deciziilor. Cu toate acestea, sper ca statele participante să aibă succes cu cererea lor la UNESCO și că vor primi sprijin adecvat în acest scop din partea celorlalte state membre UE.

Rosa Miguélez Ramos, în numele Grupului PSE. – (ES) Domnule președinte, mai întâi, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru sprijinul exprimat în mod repetat privind nominalizarea dietei mediteraneene drept Patrimoniu cultural al umanității de către UNESCO.

După ce am ascultat răspunsul comisarului, este important să nu uităm că dieta reprezintă un bun cultural și că ideea de dietă este mult mai cuprinzătoare decât tipul de alimente pe care îl mănâncă o persoană. Desigur, după cum a precizat dl Parish, ca tip de mâncare, dieta mediteraneană joacă un rol foarte important într-un stil de viață sănătos, inclusiv în prevenirea bolilor legate de o dietă incorectă sau lipsa de exercițiu fizic.

Cu toate acestea, conceptul de dietă mediteraneană înseamnă mult mai mult decât atât, și, din acest punct de vedere, comentariile mele vin în completare. Aceasta înglobează un mod specific de viață, un mod de a împărți mâncarea și de a te bucura de ea într-o companie care are legătură cu un anumit tip de peisaj și

teritoriu, precum și cu societăți care, de secole, și-au dezvoltat cultura, arta, tradițiile și festivalurile în jurul conceptului de dietă mediteraneană.

După ce am clarificat ce înseamnă dieta mediteraneană pentru mine și majoritatea persoanelor implicate în acest domeniu și motivul din spatele nominalizării, și cu confirmarea bunăvoinței Comisiei de a coopera, să ne gândim, domnule Comisar, că, deși Comisia nu este membră UNESCO – după cum știm deja – și nici nu participă la procesele decizionale – după cum știm de asemenea – Comisia poate susține nominalizarea prin acțiuni indirecte care vor avea, fără îndoială, un efect pozitiv asupra percepțiilor celor implicați în procedura de votare.

Printre aceste opțiuni, aș sugera o declarație formală de susținere din partea Comisiei Europene pentru nominalizare, după cum fac și alte organizații internaționale precum FAO, Organizația Mondială a Sănătății și comunitățile științifice și academice.

În ceea ce privește planul viitor de gestionare, credem, desigur, că aceasta ar trebui să se implice, prin sprijinirea sau participarea cu acțiuni transnaționale specifice care pot fi propuse. Acesta a fost anul dialogului intercultural și unul dintre statele care a contribuit la nominalizare este un popor mediteranean de-al nostru, Regatul Marocului. Toate acestea sunt în special importante, dacă luăm în considerare, după ați precizat, interesul Comisiei de a promova diete și stiluri de viață sănătoase pentru europeni.

Comisia ar putea contribui la căutarea de sprijin și colaborare și ar putea iniția eforturi diplomatice, dat fiind respectul acordat Comisiei, în special în țările mediteraneene din afara UE, precum și din afara zonei mediteraneene și a Uniunii Europene. Desigur, domnule comisar, Comisia se poate arăta disponibilă pentru organizarea sau colaborarea la activități potențiale, care ar putea să apară în aceste luni în unele domenii de activitate.

Jorgo Chatzimarkakis, în numele Grupului ALDE. – (DE) Domnule președinte, îi mulțumesc foarte mult domnului Parish pentru întrebarea sa, precum și, de asemenea, comisarului pentru răspunsul său. Europa are multe lucruri pentru care este învidiată în lume: moda noastră, stilul nostru de viață, sistemele noastre de securitate socială – și, din ce în ce mai mult, dieta noastră. Noi în Europa am face bine să atragem atenția asupra celei mai sănătoase diete, și anume, dieta mediteraneană.

Pentru a clarifica definiția: dieta mediteraneană își are originile în tiparele de dietă tipice unei mari părți din Grecia, inclusiv insula Creta și tipice sudului Italiei – de unde și numele. Principala sa componentă – după cum a menționat deja comisarul – este uleiul de măsline. Acesta este încă un motiv – și adresez acest lucru nu doar comisarului Špidla, dar și întregii Comisii – de a acorda acestui produs original european o și mai mare protecție.

Dieta mediteraneană constă, de asemenea, în pâine bogată în fibră, cantități mari de fructe și legume – motiv pentru care salutăm programul Comisiei de încurajare a consumului de fructe în școli – pește, produse lactate cu moderație, precum și vin. S-a dovedit științific – s-a ajuns la această concluzie în ediția din septembrie 2008 a *British Medical Journal* – că dieta mediteraneană contribuie la reducerea riscului apariției bolilor cardiovasculare, a diabetului de tip 2 – epidemia contemporană europeană – și a cancerului, precum și la reducerea efectelor bolilor Alzheimer și Parkinson. Acest lucru este ilustrat de o vizită la cimitirele din Creta, insula de unde este originar tatăl meu: să vezi oamenii în vârstă trăind acolo și-o aduce cu adevărat aproape.

Prin urmare, trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a crește numărul de adepți ai dietei mediteraneene în Europa și nu numai, iar includerea sa pe lista Patrimoniului cultural mondial reprezintă un pas important în această privință. Aș dori să mulțumesc Comisiei pentru eforturile sale.

Cu toate acestea, trebuie, să conștientizăm, de asemenea, că, dacă China și India adoptă dieta americană, după cum și fac din ce în ce mai mult, efectele adverse vor fi triple. Mai întâi, sănătatea populației mondiale va fi în declin. În al doilea rând, va exista o creștere a activității intensive de creștere a animalelor, cu toate efectele sale adverse asupra mediului înconjurător, iar cel de-al treilea efect vizează producția de metan, deoarece tipul de carne majoritar va fi cel de vită. Vitele produc metan și acest lucru nu este favorabil climei globale. De aceea este atât de important să se facă acest pas special. Vă mulțumesc din nou, domnule Parish.

Sebastiano (Nello) Musumeci, în numele Grupului UEN. – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, decizia Uniunii Europene de a sprijini recunoașterea dietei mediteraneene drept Patrimoniul cultural al umanității de către UNESCO ne amintește, înainte de toate, de dreptul de protecție a identității oamenilor în relația strânsă cu țara lor. Cu toate acestea, angajamentul instituțional afișat de Italia, Grecia și Maroc nu poate fi limitat doar la obținerea acestei recunoașteri prestigioase.

Cred că trebuie să reconstruim legătura, care în zilele noastre este din ce în ce mai slabă și fragilă, între produsele agricole și alimentația destinată consumului cotidian; adică, trebuie să încurajăm consumatorii să se informeze cu privire la principiile unei diete sănătoase și ale caracterului sezonier al produselor. Produsele trebuie să fie din nou naturale și fără aditivi sau conservanți chimici. Comunitatea științifică internațională ne asigură că un consum astfel de produse reduce în mod semnificativ ratele mortalității. Mă gândesc, de exemplu, la uleiul de măsline extra virgin, la vin și la fructe și, în special, la portocalele roșii siciliene, unice în lume pentru pigmentul lor bogat în antioxidanți.

În concluzie, sper ca acest obiectiv să poată fi împărtășit cu alte țări mediteraneene, iar, întrucât este necesară o strategie specifică, doar Comisia poate adopta rolul principal și poate acționa ca interpret în această chestiune.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Inițiativele care urmăresc promovarea și protejarea culturii oamenilor, în special, cele legate de alimentație, sunt binevenite. Un exemplu este nominalizarea dietei mediteraneene ca Patrimoniu cultural intangibil al umanității, lucru care urmează să fie examinat de comitetul responsabil din cadrul UNESCO în 2009.

Realizarea unui astfel de obiectiv poate contribui la păstrarea, promovarea și sensibilizarea cu privire la o dietă care predomină în țările mediteraneene și care a fost dovedită de diverși nutriționiști și alți specialiști ca fiind sănătoasă. Această dietă se bazează, după cum s-a menționat deja, pe produse tradiționale ale regiunii mediteraneene, precum fructe și legume, ulei de măsline, pește, cereale, nuci, ierburi aromatice, produse lactate, carne de oaie și de capră și vin.

Cu toate acestea, numărul de persoane care păstrează aceste obiceiuri culinare sănătoase este în scădere.

Astfel, printre alte inițiative politice importante și necesare, considerăm că trebuie să se ia măsuri eficiente pentru a susține producția tradițională mediteraneană, în special în cadrul politicii agricole comune și a politicii comune în domeniul pescuitului. Astfel de măsuri ar trebui direcționate spre agricultura la scară mică și agricultura de familie, precum și spre pescarii din aceste regiuni, pentru a garanta producția acestora. Măsurile ar trebui să ofere o valoare adăugată produselor tradiționale și artisanale și să încurajeze dezvoltarea piețelor locale.

În principal, este nevoie de măsuri pentru a contracara declinul progresiv al activității agricole și reducerea acesteia în cadrul populației care, cu ajutorul cunoștințelor pe care le deține, continuă și protejează producția acestor produse tradiționale de calitate.

Toate aceste aspecte și măsuri se încadrează în mandatul Comisiei Europene.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, nu este un lucru obișnuit ca un subiect să combine, în același timp și într-un mod pozitiv, cele trei aspecte foarte importante ale sănătății, culturii și economiei. Dieta mediteraneană reușește pe deplin acest lucru.

Din perspectiva sănătății, se pare că nu mai există îndoieli științifice legate de avantajele pentru sănătatea umană a unei diete bazate pe alimente proaspete și naturale. După cum s-a menționat deja aici, acestea includ cerealele, orezul, nucile, fructele și legumele, un consum frecvent de pește, ulei de măsline drept principala grăsime din dietă și un consum moderat de vin.

Din punctul de vedere al culturii, sistemele de producție și prelucrarea și consumul acestor produse sunt asociate cu tehnici și tradiții ancestrale care datează din cultura greco-romană și care, în multe privințe, sunt încă prezente în practicile, obiceiurile și tehnicile comunităților din bazinul mediteranean.

Din perspectiva economiei, activitățile legate, în special, de sectoarele agriculturii, pescuitului și turismului rural, care sunt atât de importante în prevenirea depopularizării și în menținerea vitalității zonelor rurale și de coastă, continuă să aibă un impact socio-economic deosebit de însemnat. În același timp, lucru curios în cazul agriculturii, acestea reprezintă cele mai competitive forme de producție din Uniunea Europeană și au beneficiat întotdeauna de cel mai redus sprijin financiar posibil în cadrul politicii agricole comune.

Pentru toate aceste motive, inițiativa autorităților spaniole de a obține recunoașterea dietei mediteraneene drept Patrimoniu cultural al umanității din partea UNESCO merită un salut călduros și cred că este de datoria și obligația Uniunii Europene să facă ce poate pentru a influența această decizie, deoarece aceasta nu este doar în interesul specific al unei țări sau al unui grup de țări, este în interesul întregii Uniuni.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, obezitatea devine o problemă serioasă, așa spune, o problemă majoră în întreaga Europă, în special în rândul tinerilor. Conform experților, dacă vrem să avem grijă de sănătatea copiilor noștri, cel mai bun mod pentru a realiza acest lucru este să ne întoarcem zilnic la tradițiile bucătăriei mediteraneene, singura asigurare pe viață pe care criza financiară nu o poate afecta niciodată.

Abordarea lui Alfonso Laccarino, un binecunoscut bucătar italian și membru al comitetului de experți privind recunoașterea dietei mediteraneene ca Patrimoniu cultural intangibil al umanității, este să revenim la mâncăruri simple, naturale și la modul de găti tradițional, divers și calitativ. Dieta mediteraneană nu înseamnă doar foarte multe paste și pâine, ci implică, de asemenea, mișcarea, activitatea fizică și stilul de viață. Dieta mediteraneană, bazată pe ulei de măsline extra virgin și vinuri de soi, are un efect excelent asupra sănătății: uleiul de măsline reduce nivelurile colesterolului din sânge, iar vinul, consumat moderat, are un efect antioxidant.

Dieta mediteraneană i-a ajutat pe italieni să doboare recordul de longevitate din Europa, iar Italia se află în fruntea clasamentului pentru cel mai bun indice al masei corporale, care înseamnă relația dintre înălțime și greutate. În concluzie: recent, senatul italian a aprobat în unanimitate un act în favoarea recunoașterii dietei mediteraneene drept patrimoniu cultural al umanității. Sper că Parlamentul European are aceeași părere, iar Comisia va acționa în consecință.

(Președintele l-a oprit pe vorbitor)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mai întâi de toate, aș dori să îmi exprim mulțumirile președintelui Comisiei parlamentare pentru agricultură și dezvoltare rurală, dl Parish, în calitate de autor al acestei întrebări, după audierea experților valoroși care a avut loc în cadrul comisiei.

Este incontestabil faptul că mâncarea mediteraneană face parte din patrimoniul istoric și cultural al continentului nostru. Principiile sănătoase ale dietei sunt, de asemenea, incontestabile. Carta Albă a Comisiei privind obezitatea a identificat dieta mediteraneană ca fiind un medicament natural excelent.

Beneficiile pentru sănătate au fost demonstrate științific și au o reputație excelentă în străinătate, în special, în Statele Unite ale Americii. Acest lucru înseamnă că s-a extins conceptul până în punctul denaturării originii sale. Recunoașterea de către UNESCO ar încuraja adoptarea unei definiții care să protejeze această dietă specifică. I-aș comunica domnului Parish că, în ceea ce privește dietele specifice culturii gastronomice europene, în prezent, vorbim despre mâncarea mediteraneană, dar aceasta nu este, cu siguranță, singura dietă specifică din bogata gastronomie europeană.

Domnule comisar, ați respectat angajamentul asumat de predecesorul dumneavoastră de a recunoaște importanța acestei inițiative și vă mulțumesc pentru acest lucru. Ați subliniat că nu aveți putere de decizie în ceea ce privește procedura UNESCO. Cu toate acestea, cred că ați putea da o declarație și iniția eforturi diplomatice...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, suntem conștienți de faptul că dieta mediteraneană, astfel cum a fost confirmat de multe studii, poate contribui la lupta împotriva obezității și bolilor cardiovasculare și, în general, are un efect foarte pozitiv asupra sănătății umane în multe alte moduri.

Cu toate acestea, ideea subliniată aici nu este să încercăm să impunem dieta mediteraneană în întreaga UE sau să încercăm să o favorizăm în detrimentul altor diete care sunt mai bine adaptate climatului sau regiunilor non-mediterraneene. Cu toate acestea, ne revine sarcina de a o proteja și a-i defini conținutul și caracteristicile, pentru a o apăra de imitațiile și contaminările externe care ar putea să-i strice imaginea și valoarea.

Astfel, dieta ar trebuie prețuită în același mod ca toate celelalte expresii ale culturii europene care merită să fie protejate și promovate la nivel global. S-au făcut încercări la nivel mondial de a imita modelul și, din acest motiv, este important să definim natura deosebită a dietei și să o protejăm, pentru a evita pierderea unui întreg patrimoniu european în apele globalizării.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PT) Dieta mediteraneană merită, de asemenea, să fie protejată și promovată și din alte motive. În momentul de față, într-o lume dominată de mâncarea supermarket-urilor și fast-food-urilor, bucătăria mediteraneană reprezintă o excepție lăudabilă, întrucât este populară și sănătoasă.

Aceasta nu a fost inventată de nutriționiști, ci este produsul multor secole de tradiție, trecute din generație în generație.

Peste jumătate din populația Uniunii Europene este supraponderală. 15% din populație este obeză. Eu însumi sunt afectat de această problemă. Aceste statistici sunt alarmante. Ar trebui să luăm măsuri de combatere a acestui curent negativ. Una dintre modalitățile de abordare a acestei probleme este prin promovarea obiceiurilor de alimentație sănătoase, iar dieta mediteraneană intră, cu siguranță, în această categorie. Cercetările științifice au demonstrat că aceasta contribuie la scăderea riscului bolilor cardiovasculare, în special al cardiopatiei ischemice și a diverselor tipuri de cancer și are, de asemenea, un impact pozitiv asupra duratei medii de viață.

Marios Matsakis (ALDE). – Domnule președinte, se știe că dieta este un factor important care contribuie la o sănătate bună. Acum există probe științifice incontestabile că dieta mediteraneană – bazată pe aportul tradițional alimentar al cetățenilor din părțile sudice ale Europei, precum Creta sau Cipru – duce la o viață mai lungă și sănătoasă, în timp ce dieta aflată sub influența celei americane, cu mâncare nesănătoasă – cum ar fi hamburgerii procesați industrial, cartofii prăjiți și dulciurile – sunt factori care conduc la o viață mai scurtă și afectată de boli. O dietă bună este, în special, importantă pentru copii. Prin urmare, va face Comisia mai mult – mult mai mult – pentru a se asigura că statele membre promovează eficient dieta mediteraneană în școli și că interzic chiar utilizarea dietelor dovedite a provoca stricăciuni în sănătatea copiilor în astfel de instituții?

Apropo, domnule comisar, nu am înțeles prea bine de ce UE nu este membră a UNESCO? Nu ar trebui să fie?

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule președinte, este mai bine să avem o dietă sănătoasă și să evităm bolile, decât să trecem prin cel mai modern și eficient tratament medical. Tratamentul medical, inclusiv operațiile complicate necesare pentru pacienții cu niveluri de colesterol ridicate, este, de asemenea, mai scump decât mâncarea simplă, tradițională. Această abordare este sensibilă, deoarece se bazează pe tradiții bune, încercate și testate. Dieta mediteraneană ne aduce sănătate și bucuria de a trăi, prevenind, de asemenea, luarea excesivă în greutate. Salut faptul că UNESCO a pus dieta mediteraneană pe lista patrimoniului mondial.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Domnule președinte, sunt încântat că este un britanic, dl Parish, cel care a adus problema în discuție. Acest lucru vă va demonstra că acum două mii de ani, acei soldați romani au făcut ce trebuia când au mers în Marea Britanie cu amfora lor plină cu ulei de măsline și vin. Ei bine, de aici decurg două consecințe inevitabile. Prima, este că este mai degrabă ciudat, din punct de vedere simbolic, stabilirea Autorității pentru Siguranță Alimentară în Helsinki, iar a doua că este nerezonabil pentru Comisia Europeană să nu revizuiască următoarele aspecte: mai întâi, să restabilească măsurile de ajutorare a migdalilor, apoi să stopeze atacurile asupra măslinilor, în special în Andaluzia și în întreaga Europă; să stopeze atacurile asupra pescarilor de ton albastru din Marea Mediterană și atacurile asupra podgoriilor europene unde vița de vie este smulsă din rădăcini. Eu însumi doresc să sugerez comisarului și domnului Barosso să organizeze un banchet de amploare în Portugalia și să servească brânză integrală de oaie și vin de Samos.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, pe baza strategiei stabilite în Cartea Albă, Comisia susține toate propunerile și toate procesele care încurajează obiceiuri alimentare sănătoase. Comisia sprijină în mod activ aceste inițiative. Cu toate acestea, aceasta nu poate susține doar un set de obiceiuri de alimentație definit într-un mod restrâns, întrucât există diferențe semnificative între statele membre individuale și între regiunile individuale, precum și diferențe între, de exemplu, țările individuale mediteraneene. Desigur, acest lucru nu invalidează, în niciun fel, ceea ce am precizat în introducerea mea cu privire la Comisie care susține propunerea de recunoaștere a dietei mediteraneene ca parte a Patrimoniului cultural al umanității. Facem progrese în această direcție și este, bineînțeles, clar că, deși nu suntem membri ai UNESCO, există, cu siguranță, modalități de susținere a acestei propuneri.

Doamnelor și domnilor, doresc să răspund unui discurs, în special, cu care nu sunt absolut deloc de acord. Nu văd niciun motiv de ce ar trebui să reconsiderăm amplasarea agenției din Finlanda. Nu am nicio îndoială că personalul agenției este pe deplin capabil să apere și să îndeplinească mandatul oferit agenției. În opinia mea, locația s-a decis în mod corect și rezonabil.

Președintele. – Nu știu dacă există diferențe majore între statele membre sau grupuri, însă un lucru este sigur, și anume că, în cadrul dezbaterii pe care am avut-o aici, nu s-a putut observa nicio diferență; din Germania până în Polonia, din Regatul Unit până în Portugalia, Spania sau Cipru, cred că a existat o unanimitate considerabilă pentru susținerea inițiativei.

Vă mulțumesc foarte mult tuturor. Ședința se suspendă pentru câteva minute. Am reușit să terminăm dezbaterile la timp și, mai presus de toate, în atmosfera calmă necesară, astfel încât să ne putem asculta unii pe ceilalți. Acesta este un bun început de an pentru sesiunile noastre plenare. Sesiunea va fi reluată la ora 12 pentru votare.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.50 și reluată la ora 12)

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președintele

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Doamnă Președinte, doamnelor și domnilor, din păcate trebuie să vă informez că tocmai am aflat că sediul agenției Națiunilor Unite responsabile cu asistarea refugiaților din Gaza a fost lovit de obuze trase de tancurile israeliene. Trei oameni au fost răniți, iar Organizația Națiunilor Unite a decis să sisteze toate operațiile sale.

Având în vedere votarea care urmează să aibă loc în curând, cred că este important ca fiecare dintre dumneavoastră să fie conștient de acest lucru.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc pentru această informație, domnule Wurtz. Dacă este adevărat, acest lucru face ca votarea care va avea loc să fie mult mai presantă.

4. Comunicarea pozițiilor comune ale Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

5. Reluarea difuzării emisiunilor postului de televiziune NTDTV în China prin Eutelsat (declarație scrisă)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Doamnă Președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc în numele celor care au susținut această inițiativă. Aș dori să mulțumesc unui număr mai mare de persoane, iar nu numai celor 440 de membri care și-au adăugat semnătura. Acest Parlament solicită Eutelsat să restabilească difuzarea programelor postului de televiziune NTDTV în China: libertatea de a obține informații și cunoștințe reprezintă un drept fundamental al omului. Acest Parlament demonstrează, după cum a făcut și în cazul premiului Saharov, lui Hu Jia și invitatului Dalai Lama, că atunci când criticăm China sau UE cu privire la drepturile omului, facem acest lucru pentru a promova libertatea cetățenilor chinezi.

6. Votare

Președintele – Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: vă rugăm să consultați procesul verbal)

6.1. Controlul bugetar al fondurilor UE în Afganistan (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (vot)

6.2. Transpunerea și aplicarea Directivei 2002/73/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (vot)

6.3. Situația din Orientul-Mijlociu/Gaza (vot)

– Înainte de votare:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Domnule președinte, vă sunt recunoscător pentru că mi-ați dat cuvântul. Cu permisiunea dumneavoastră și a colegilor mei membri, aș dori să fac două observații, prima privind rezoluția supusă la vot și cea de-a doua, o declarație personală privind un membru al acestei camere.

În ceea ce privește rezoluția, grupul meu a discutat subiectul, din nou, ieri seară. Discuția a fost profundă și foarte dinamică, dar a fost de asemenea foarte serioasă. Cred că, în această dimineață, întrucât ne pregătim să votăm, suntem cu toții zguduiți de ceea ce tocmai ne-a comunicat dl Wurtz. Când ostilitățile armate se extind, astfel încât instituțiile internaționale nu mai sunt în siguranță, situația este extrem de gravă. Trebuie făcut un apel către Israel, în special, în acest caz, pentru a respecta organismele comunității internaționale, deoarece o astfel de nereușită expune riscului infrastructura umanitară, lucru care, cu siguranță, nu este conform legislației internaționale.

Cu toate acestea, am hotărât să susținem această rezoluție, deoarece – ca urmare a discuției îndelungate de ieri – considerăm că este corect și vital să o adoptăm acum și că ne este util nouă, Parlamentului European ca instituție, să trimitem astfel de semnale. Cu toate acestea, un lucru este cert, și anume, că atunci când violența se extinde atât de mult încât nu cruță nici școlile și nici grădinițele, nu este vorba despre o chestiune de regret, ci de condamnare în cei mai aspri termeni. Deși, rezoluția nu conține acest lucru,

(Aplauze puternice)

dorim să subliniem acest lucru aici, deoarece considerăm că reflectă sentimentele multor dintre colegii noștri membri, inclusiv a celor din alte grupuri.

Permiteți-mi să precizez, acum, câteva cuvinte despre un coleg care, de-a lungul carierei sale politice, a adus o contribuție deosebită păcii la nivel mondial și în cadrul Uniunii Europene. Aceasta este ultima sesiune plenară la care participă colegul meu dl Rocard. Pentru noi, cei din Grupul socialist din Parlamentul European, dar cred că pentru noi toți...

(Ovații în picioare)

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, domnule Schulz. Întrucât nu am putut să iau parte la recepția de ieri, organizată cu ocazia vizitei președintelui Consiliului, primul ministru ceh Mirek Topolánek, aș dori să-i adresez domnului Rocard următoarele. Domnule Rocard, aș dori să îmi exprim prietenia și cel mai profund respect pentru dumneavoastră și vă doresc fericire și succes în toate planurile dumneavoastră viitoare. Sper că vom continua să ne vedem frecvent și doresc să vă mulțumesc pentru contribuția deosebită pe care ați adus-o integrării europene. Vă asigur de mulțumirile mele sincere, domnule Rocard!

(Aplauze puternice)

– Înainte de vot – aspecte legate de alineatul (3):

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, în acord cu grupul meu și cu alte grupuri, de asemenea, aș dori să vă propun următorul amendament:

De a înlocui „o responsabilitate specială” cu „un rol important”, astfel încât să aibă următorul conținut: „care implică un rol important pentru Egipt”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

Președintele. – Doamnelor și domnilor, doresc să vă informez că, în calitatea mea de președinte al Adunării parlamentare euro-mediteraneene (EMPA), nu voi încerca să prezint o rezoluție similară în cadrul Oficiului EMPA, deoarece această Cameră tocmai a hotărât acest lucru.

(Aplauze)

6.4. Situația din Cornul Africii (vot)

– Înainte de votare:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Doresc să propun un nou alineat înainte de alineatul (1) care prevede următoarele:

„la act de faptul că faptul că situația actuală în țările din Cornul Africii nu este conformă elementelor esențiale ale cooperării prevăzute la articolul 9 din Acordul de la Cotonou;”.

Aceasta este o teză care se afla deja în raportul pe care cei trei colegi ai noștri, care au efectuat o vizită în regiune, ni l-au oferit de curând.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

6.5. Propunere de rezoluție privind strategia UE față de Belarus (vot)

– Înainte de vot – aspecte legate de punctul (9):

Jan Marinus Wiersma (PSE). - Propunem să eliminăm ultima teză a alineatului (9), care are următorul conținut: „solicită autorităților belaruse să pună capăt practicii de acordare a vizelor de ieșire pentru cetățenii săi, în special, pentru copii și studenți”. Dorim să eliminăm această teză deoarece autoritățile și-au abrogat deja sistemul vizelor de ieșire, astfel încât aceasta este caducă.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

6.6. Proclamarea zilei de 11 iulie drept Ziua europeană pentru comemorarea victimelor genocidului de la Srebrenica din 11 iulie 1995 (vot)

– Înainte de vot – aspecte legate de alineatul (3):

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, toți au fost de acord cu privire la o adăugare la alineatul (3). Am dori să adăugăm următoarea frază la acest alineat, care se referă la activitatea Tribunalului Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie de la Haga:

„reiterează, în această privință, faptul că trebuie acordată o atenție sporită urmării penale a crimelor de război la nivel național;”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

7. Explicații privind votul

Explicații orale privind votarea

- Raportul Riera Madurell (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – Domnule Președinte, domeniul remunerării egale și al egalității între sexe a fost, probabil, exemplul suprem al activismului judiciar din Uniunea Europeană, al tratatului care afirmă un lucru și apoi al Curții Europene care interpretează lucrul respectiv într-un mod expansiv și creativ.

Tratatul de la Roma cuprinde o singură frază referitoare la subiectul pe care l-ați crezut foarte ușor de înțeles: „Bărbații și femeile vor primi o remunerație egală pentru aceeași muncă prestată”. Cu toate acestea, într-o serie de hotărâri litigioase – Defrenne c. Sabena, Barber c. Guardian Royal Exchange, și altele – definiția a fost extinsă treptat, mai întâi pentru a include indemnizațiile pentru concediu și pensiile și așa mai departe, iar apoi pentru a include munca cu o valoare echivalentă.

Nu este deloc clar cum ar trebui un angajator să evalueze munca echivalentă, în cazul în care i se solicită, de exemplu, să țină seama de disponibilitatea solicitanților cu o calificare potrivită. Demonstrația mea nu are de-a face cu egalitatea de gen, ci are de-a face cu corectitudinea statelor membre, care cred că au semnat un tratat și care află apoi că acesta este interpretat în instanțe de către judecători, care îi dau un sens ce s-ar putea să nu fie cel intenționat.

Înainte de a deschide ușa extinderilor noi și masive prin intermediul Tratatului de la Lisabona, acest lucru ar trebui să fie supus unui referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA*Vicepreședinte*

Philip Claeys (NI). – (NL) Domnule președinte, nu mă pot identifica cu raportul doamnei Riera Madurell și aceasta nu din cauză că mă opun principiului egalității între sexe. Chiar din contră, desigur, însă problema acestui raport și, în realitate, a tuturor rapoartelor similare, prezentate în această cameră, corectă din punct de vedere politic, este tonul ocrotitor. Cum ar putea cineva să aplaude inversarea sarcinii probei, de exemplu, chiar dacă este un principiu fundamental al statului de drept, să se dovedească vinovăția în loc de inocența oamenilor?

De ce sunt întreprinderile împovărate cu obligația anuală de a depune un plan de afaceri pentru egalitatea de gen? Acest lucru este foarte condescendent și împovărează întreprinderile, după cum este cazul, de exemplu, cu nonsensuri birocratice, pur și simplu, pentru a introduce forțat un număr de principii care sunt universal acceptate, dar care nu sunt ușor de aplicat în practică. Cum putem forța o întreprindere să angajeze un număr egal de femei și bărbați în loc să examinăm care este cea mai potrivită persoană pentru postul respectiv?

- Propunere de rezoluție B6-0051/2009 (Situația din Orientul Mijlociu/Fâșia Gaza)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Am votat în favoarea rezoluției privind situația din Fâșia Gaza, întrucât multe dintre lucrurile care sunt importante pentru rezidenții din Lituania, care m-au delegat în acest Parlament, sunt incluse în această rezoluție.

Cel mai important dintre acestea, o încetare urgentă și permanentă a focului. Statisticile difuzate ieri la radio de agențiile de știri din lume sunt îngrozitoare – peste 1000 de morți, sute de răniți, persoane mutilate, copii care plâng. Această situație nu poate continua.

În calitate de membru al Subcomisiei pentru drepturile omului din cadrul Parlamentului European, încălcările drepturilor omului și situația umanitară din Fâșia Gaza prezintă o importanță deosebită pentru mine. Nu ar trebui să existe niciun fel de obstacole în calea ajutorului umanitar. Trebuie să oferim ajutor persoanelor cărora le-a fost alocat și care au cea mai mare nevoie de acesta – civilii.

Salut această rezoluție a Parlamentului European. Era de mare necesitate. Parlamentul European nu tace niciodată și nu trebuie să tacă atunci când mor oameni.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Domnule președinte, pare mai degrabă inutil să salutăm această propunere de rezoluție privind Gaza, pe care, desigur, o salut, deoarece până în momentul de față, cuvintele nu s-au făcut auzite din cauza zgomotului și ecoului rachetelor, gloanțelor și țipetelor bărbaților, femeilor și ale copiilor care au fost răniți și care au murit în această regiune. Dar s-ar putea ca astăzi să se facă pași înainte în direcția încetării focului din regiune, lucru care ar fi cel mai binevenit. Din acest punct de vedere, susținem eforturile Egiptului pentru a negocia un acord de încetare a focului. În timp ce Egiptul și conducătorii arabi pot influența gruparea Hamas, când vine vorba despre Israel, cred că Statele Unite ale Americii pot avea această influență, deși sper că această propunere de rezoluție, care a fost susținută, în mod răsunător, astăzi, în Parlament, va exercita o presiune mai mare în vederea acordării de ajutor umanitar de urgență și eficient, pentru a asigura o încetare a focului și o pace de durată în regiune.

Daniel Hannan (NI). – Domnule președinte, mai întâi am fost încântat să constat că nu s-a întreprins nicio acțiune împotriva membrilor care au decis să demonstreze în timpul acestei votări cu pancartele lor care afișează mesajul „Opriți războiul” și cu drapelele palestinienilor. Sper că am stabilit acum un precedent în ceea ce privește faptul că, spre deosebire de cei care au demonstrat pentru un referendum, acceptăm dreptul de a ne apăra punctul de vedere pe cale pașnică și într-o manieră adecvată, ca parte a procesului democratic.

Ca toți ceilalți din această cameră, sunt, desigur, oripilat de ceea ce se întâmplă în Orientul Mijlociu. Perdanții nu sunt de o parte sau de alta, ci oamenii de bună credință din întreaga regiune. Există în Gaza familii care încearcă să-și crească copiii în mod pașnic, care sunt mai mult decât îngroziți de iadul dezlănțuit asupra lor prin lansarea rachetelor. Există cetățeni în Israel care înțeleg că într-o zi un palestinian independent le va fi vecin și că este puțin probabil ca acțiunile de acest tip să-l facă un vecin pașnic. Cu toate acestea, în circumstanțele actuale, nimeni nu vrea să asculte astfel de voci.

Aș dori să precizez doar că sunt nedumerit cu privire la insistența rezoluției asupra proporționalității. Nu sunt sigur de înțelesul proporționalității. Ar fi mai fericiți criticii guvernului israelian dacă ar fi fost lansat un număr egal de rachete, aleatoriu, în satele din Gaza? Văd ciocănașul ridicat așa că voi preciza, pur și simplu,

că sper că se va negocia rapid încetarea focului și că vom putea reveni la dezbateră și la găsirea unei rezoluții pașnice.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, aș dori să mulțumesc președintelui în exercițiu, Ministrul ceh al Afacerilor Externe, Karel Schwarzenberg și Comisarului pentru relații externe și politica europeană de vecinătate, Benita Ferrero-Waldner, pentru participarea la dezbateră noastră de ieri și, de asemenea, colegilor mei membri pentru votul de astăzi, care a fost aproape unanim.

Uniunea Europeană este într-adevăr mult mai unită decât se spune. Dacă rămânem astfel, putem realiza ceva în Orientul Mijlociu și, de aceea, trebuie să continuăm în această direcție.

Componentele sunt clare: „da” pentru dreptul Israelului de a exista, „nu” pentru război și vărsare de sânge, „nu” asaltului cu rachete Hamas, „nu” terorismului din partea Hamas și, în mod crucial, „da” negocierilor privind mărul discordiei, inclusiv problema coloniștilor, deoarece aceasta, împreună cu terorismul inacceptabil din partea Hamas, reprezintă miezul problemei.

Prin urmare, componentele fundamentale sunt declarate deschise și astfel sarcina UE este de a impulsiona lucrurile cu energie și hotărâre în loc să degeneze într-un atelier de discuții dezbinat, ceea ce – din păcate – am fost în ultimii ani în ceea ce privește politica în Orientul Mijlociu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Domnule președinte, cred că toți cei din Uniunea Europeană și Parlamentul European doresc pace în această regiune – pace și încetarea focului. Mai mult, pentru ca focul să înceteze, trebuie să depunem un efort uriaș pentru a ne asigura că organizația teroristă, Hamas, este complet dezarmată.

În opinia mea, s-ar fi putut face mai mult prin această propunere de rezoluție cu privire la natura grupării Hamas ca organizație teroristă, însă știu că atunci când se ajunge la un astfel de compromis între diversele părți implicate, acest lucru poate fi dificil de realizat. În orice caz, noi, ca europeni, trebuie să rămânem imparțiali și obiectivi și, mai presus de toate, trebuie să susținem cu tărie, fără întrerupere, principiile democrației, drepturilor omului și libertății de exprimare și să ne opunem terorii în orice împrejurare. Acesta este cel mai important lucru dintre toate. Trebuie să ne amintim, de asemenea, că toate acestea au început cu un atac terorist, iar acum trebuie să eliminăm elementul terorii.

Kristian Vigenin (PSE). – Domnule președinte, sunt încântat că Parlamentul nostru a putut adopta această rezoluție cu un vot atât de impresionant, fără nici un vot împotrivă. Noi, și eu personal, susținem această rezoluție, deoarece Parlamentul European trebuie să aibă o poziție clară și să ajungă la un consens, chiar dacă rezoluția adoptată astăzi nu corespunde pe deplin poziției Grupului Socialist.

Permiteți-mi să reiterez faptul că Grupul Socialist își exprimă cea mai profundă indignare față de violența din Fâșia Gaza, consecințele utilizării disproporționate a forței de către armata israeliană și extinderea militară care provoacă sute de victime – majoritatea dintre acestea fiind civili, inclusiv mulți copii – și că regretăm puternic faptul că au fost loviți civili și ținte ONU.

Subliniem din nou faptul că intensificarea relațiilor politice între UE și Israel trebuie puternic condiționată de respectarea dreptului umanitar internațional, de angajamentul real de a ajunge la un acord de pace multilateral, de încetarea crizei umanitare din Gaza și din Teritoriile Palestiniene Ocupate și de respectarea punerii complete în aplicare a Acordului de asociere interimar dintre Comunitatea Europeană și Organizația pentru Eliberarea Palestinei.

- Raportul Riera Madurell (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, ar trebui să facem pur și simplu o clarificare, deoarece într-o explicație orală a votării, unul dintre colegii mei membri a afirmat câteva lucruri și a susținut că rezoluția cuprinde lucruri pe care aceasta nu le conține, în realitate. Nu există nicio obligație din partea angajatorilor să redacteze planuri de afaceri. Am eliminat toate aceste obligații, toate aceste cereri din raport, întrucât fusese adoptat de Comisia pentru drepturile femeilor și egalitatea între sexe. Am prezentat o rezoluție comună și sper că respectivul meu coleg nu se opune sublinierii necesității de încurajare a dialogului social dintre partenerii sociali, în vederea punerii în aplicare a principiului egalității, sau că nu se opune invitației adresate statelor membre de a încuraja angajatorii să furnizeze, în mod regulat, lucrătorilor salariați și reprezentanților lor informații privind gradul de respectare a principiului egalității. Prin urmare, tot ceea ce s-a criticat nu mai apare în rezoluția adoptată și am vrut să clarific acest lucru.

- Propunere de rezoluție RC-B6-0028/2009 (Belarus)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Am votat în favoarea rezoluției noastre privind strategia Uniunii Europene privind Belarus. Consider că documentul reflectă perfect schimbările care au avut loc în această țară în decursul ultimelor șase luni care trebuie evaluate.

Desigur, primul cântat al cucului nu indică neapărat venirea primăverii, însă Belarus este un stat mare și important, un vecin al Uniunii Europene și suntem încântați, fără nicio îndoială, de orice schimbări pozitive. Eliberarea prizonierilor politici, anularea anumitor restricții privind libertatea presei și dialogul cu Uniunea Europeană privind energia, mediul și alte aspecte sunt schimbări pozitive.

Astăzi doresc să îmi exprim convingerea că a venit timpul ca delegația Parlamentului European să viziteze Belarus și că această rezoluție comunică, în mod clar, importanța acestui subiect. Sper că se apropie momentul când Belarus va putea profita de ocaziile pozitive oferite de Politica Europeană de Vecinătate. Să nu ne oprim la jumătatea drumului: acest lucru se aplică, atât Belarusului, cât și Uniunii Europene.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva rezoluției, deși aceasta conținea elemente echilibrate și acceptabile. Consider că nu mai există motive suficiente pentru a menține sistemele de sancționare împotriva Belarusului. Din punctul de vedere al libertății economice, politice și religioase, este o țară care s-a conformat aproape în totalitate principiilor libertății în care credem.

Consider că este necesar, în schimb, să inițiem relații adevărate, adecvate cu Belarus pentru a integra această țară în Europa, mai presus de toate, într-o eră în care ne regăsim că avem nevoie de relații deschise cu Rusia. Belarus ar putea fi o punte excelentă între Europa și Rusia și cred că, mai degrabă decât sancțiunile amenințătoare, ar trebui inițiate relații veritabile, profitabile cu această țară.

Explicații scrise privind votul**- Raportul Mathieu (A6-0488/2008)**

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE), în scris. (LT) Am votat în favoarea raportului privind controlul financiar al fondurilor bugetare UE alocate Afganistanului și a rezoluțiilor Parlamentului European privind această chestiune, pregătite de colega mea, Véronique Mathieu.

Este un document exhaustiv, bine pregătit, în care nu mai puțin de trei comisii ale Parlamentului European și-au exprimat opiniile, inclusiv Comisia pentru bugete, a cărei opinie am pregătit-o.

Încă odată, doresc să atrag atenția asupra celor mai importante lucruri de care depind rezultatele privind ajutorul nostru acordat Afganistanului. Acestea includ, mai presus de toate, coordonarea sprijinului financiar, nu doar între statele membre UE și Comisia Europeană, dar chiar între statele membre, precum și coordonarea cu ceilalți donatori.

În al doilea rând, aș dori să subliniez importanța priorităților. Sunt convinsă că dezvoltarea infrastructurii, sprijinul pentru surse alternative de trai, care ar ajuta la reducerea sărăciei și înlocuirii producției de opiu cu alte activități alternative și, în sfârșit, organismele de sănătate și educaționale, ar trebui să se afle pe lista de priorități a UE.

Robert Atkins (PPE-DE), în scris. – Eu și colegii mei britanici conservatori susținem pe deplin eforturile UE și internaționale de promovare a păcii, democrației și prosperității pentru populația din Afganistan. Viitoarea stabilitate a Afganistanului reprezintă o preocupare esențială pentru securitatea statelor membre UE și a altor regiuni mai mari.

Sprijinim finanțarea pentru dezvoltarea și promovarea bunei guvernări în Afganistan, însă considerăm, de asemenea, că această finanțare trebuie monitorizată în mod eficient. Transparența în utilizarea banilor contribuabililor este îngrijorătoare și orice probă privind delapidarea sau întrebuințarea greșită a fondurilor trebuie tratată în mod corespunzător.

Dorim să clarificăm faptul că sprijinul nostru pentru acest raport nu implică în niciun fel recunoașterea Tratatului de la Lisabona, care este menționat la considerentul 11 din raport. În principiu, ne opunem Tratatului de la Lisabona.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului prezentat de doamna Véronique Mathieu privind controlul bugetar al fondurilor comunitare în Afganistan. Este un raport judicios și de mare

însemnătate, întrucât succesul eforturilor financiare, politice, civile și militare pentru stabilizarea Afganistanului prezintă o importanță deosebită pentru UE și pentru întreaga lume democratică.

România contribuie la aceste eforturi internaționale în Afganistan cu 721 de militari în cadrul misiunii ISAF (sub egida NATO) și cu 57 de militari în operațiunea *Enduring Freedom* (misiune de tip coalitie). În aceste misiuni, mai mulți militari români au fost uciși sau răniți, aducând tristețea în familiile lor și în societatea românească. Dorim ca sacrificiul lor să nu fie zadarnic, iar contribuția financiară, militară și umană a românilor la efortul european și internațional să conducă la o stabilizare durabilă a Afganistanului și la eliminarea focarelor de terorism.

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului deoarece Comisia trebuie să mărească mijloacele alocate luptei împotriva traficului de droguri.

Ajutorul acordat în perioada 2004-2007 de către UE se compune din ajutoare directe și indirecte. Între anii 2002 și 2007, ajutorul comunitar direct a reprezentat 70% (970 de milioane de euro) din totalul ajutorului comunitar, iar ajutorul comunitar indirect, gestionat de organizațiile internaționale, a reprezentat 30% din ajutorul comunitar (422 de milioane de euro).

Cu toate acestea, se impune recunoașterea lipsei de coordonare la nivel internațional între țările donatoare, situație care există și între diferitele state membre ale Uniunii și Comisia Europeană, în condițiile în care aceasta ar putea avea un rol unificator. Aceasta are drept consecințe un raport costuri/eficiență mult inferior a ceea ce ar trebui să fie și convingerea că populația afgană ar fi putut beneficia într-o măsură mult mai mare de fondurile internaționale și comunitare alocate țării.

Koenraad Dillen (NI), în scris. – (NL) Uniunea Europeană este unul dintre cei mai mari donatori de ajutor pentru dezvoltare și ajutor umanitar pentru Afganistan. Între 2002 și 2007, Comisia Europeană a alocat acestei țări un ajutor total de 1 40 000 000 EUR.

Acesta este un raport excelent, întrucât se bazează pe propuneri corecte și face un număr de recomandări rezonabile. De exemplu, controalele fondurilor UE trebuie extinse și trebuie să se depună eforturi mai drastice pentru a aborda corupția excesivă din această țară. (În realitate, nu se aplică acest lucru tuturor țărilor în curs de dezvoltare care primesc ajutorul nostru?)

Parlamentul European argumentează, de asemenea, în favoarea unui sprijin mai mare pentru dezvoltare și a unei extensii a mandatului delegației Comisiei la Kabul pentru a efectua verificările, auditurile și inspecțiile necesare.

Având în vedere că Afganistanul va lupta sau va învinge în lupta împotriva terorismului internațional, eforturile bugetare suplimentare sunt mai mult decât binevenite.

Carl Lang (NI), în scris. – (FR) Conținutul raportului privind controlul bugetar al fondurilor UE în Afganistan demonstrează încă o dată că intervențiile din partea Vestului în aceste regiuni nu au adus nici o schimbare. Prezența noastră prelungește mai degrabă războiul și suferința rezultată, decât să le elimine.

A vorbi despre democrație și egalitatea între sexe într-o țară în care tradițiile se află, uneori, la granița cu barbarismul, este tipic ignoranței binecuvântate a ultra-europenilor, care încă preferă mai degrabă să se implice în probleme internaționale decât să abordeze problemele Europei.

Grupurile etnice din Afganistan, unde războaiele au măcinat timp de secole, nu vor accepta niciodată vreo ocupație străină, indiferent de cât de „umanitară” ar fi aceasta. Acest lucru întărește doar pozițiile talibanilor și ale altor facțiuni extremiste, în loc să faciliteze apariția și stabilizarea unei puteri capabile și legitime.

Europenii trebuie să se retragă cât mai repede posibil din cuibul de viespi al Afganistanului.

Bogusław Liberadzki (PSE), în scris. – (PL) Domnule președinte, votez în favoarea adoptării raportului privind punerea în aplicare a fondurilor comunitare în Afganistan (2008/2152(INI)).

Dna Mathieu are dreptate să atragă atenția asupra faptului că indicatorii sociali ai Afganistanului sunt dramatic de reduși. Există un conflict sau un război continuu, precum și conflicte tribale și internaționale, trafic de droguri și corupție. Drept rezultat, Afganistanul are nevoie de ajutor internațional.

Aș dori să îmi exprim sprijinul pentru acordarea de ajutor Afganistanului. Salut angajamentul pe termen lung pentru acțiuni menite să ofere sprijin acestei țări și consider că prioritățile descrise în documentele strategice de țară 2007-2013 ale Comisiei corespund cerințelor societății afgane.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris*. – Uniunea Europeană este unul dintre principalii donatori în Afganistan, contribuind la stabilizarea și creșterea securității în zonă, cu efecte vizibile precum creșterea speranței de viață.

UE trebuie să continue sprijinul acordat Afganistan, însă nu poate ignora cheltuirea defectuoasă a banilor proveniți din bugetul comunitar, adică, în ultimă instanță, din buzunarul contribuabililor. De aceea, consider că acest raport este binevenit ca un instrument de a eficientiza alocarea asistenței UE în Afganistan și de a maximiza impactul financiar al fondurilor. În acest sens, coordonarea și controlul fondurilor de asistență pentru dezvoltare acordate Afganistanului sunt trei elemente esențiale pentru a facilita atingerea scopurilor acestor bani.

Raportul propus sintetizează o serie de probleme în acordarea fondurilor UE Afganistanului și propune o serie de recomandări viabile. Îmi exprim susținerea față de acest raport și sper ca acesta să fie urmat de implementarea unei serii de măsuri concrete, pentru a spori impactul utilizării fondurilor UE și a asigura un mai bun control asupra cheltuirii acestora. Ținând cont și de situația economică în majoritatea statelor noastre, consider că este de datoria PE, în calitate de entitate cu atribuțiuni bugetare în cadrul Uniunii, de a asigura eficiența maximă în utilizarea banilor publici.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea raportului doamnei Mathieu privind controlul bugetar al fondurilor UE în Afganistan.

Raportul prezintă concluzii foarte clare privind rezultatele obținute cu ajutorul sprijinului comunitar din momentul semnării acordului și până în prezent: deși ar fi putut să fie mai semnificative, aceste rezultate au fost pozitive și notabile. Mă refer, în special, la reducerea ratei mortalității infantile, la îmbunătățirea accesului la servicii de sănătate de bază și la creșterea semnificativă a numărului de copii școlarizați. Mă alătur, de asemenea, raportorului în ceea ce privește luarea în considerare a faptului că ar trebui mărite eforturile de îmbunătățire a coordonării între donatorii comunitari și cei internaționali, pentru a evita duplicarea și posibilele surse de corupție din țară.

În plus, mai mult ca niciodată, este esențial ca, în cazul în care se oferă asistență financiară unei țări afectată grav de probleme politice și sociale, sistemul de control să fie eficient; altfel, riscul este că, în loc să se îmbunătățească, situația se va înrăutăți. Din acest motiv, sper că sistemul de control, în special *ex-ante*, va fi îmbunătățit și pus în aplicare mai complet decât a fost până acum.

- Raportul Riera Madurell (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), *în scris*. – Eu și colegii mei britanici conservatori susținem pe deplin principiul tratamentului egal al bărbaților și femeilor în toate aspectele vieții, inclusiv accesul la angajare, formare profesională și promovare, precum și condiții de lucru.

Cu toate acestea, considerăm că aceste chestiuni trebuiesc urmărite, în primul rând, de statele membre, iar nu de Uniunea Europeană. Prin urmare, am hotărât să ne abținem în votarea acestui raport.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass și John Whittaker (IND/DEM), *în scris*. – UKIP sprijină în totalitate egalitatea de șanse între femei și bărbați. Cu toate acestea, Regatul Unit al Marii Britanii dispune de legislație privind egalitatea și o poate schimba și îmbunătăți, dacă și când acest lucru este solicitat de Parlamentul nostru și de către oameni. Legislația suplimentară și birocrăția impusă de UE este, prin urmare, inutilă. Mai mult, UE este un gardian nedemocratic și nesigur al drepturilor tuturor, inclusiv al drepturilor femeilor.

Koenraad Dillen (NI), *în scris*. – (NL) Am votat împotriva acest raport corect din punct de vedere politic – al nu știu câteia – care ne este pus în față în acest Parlament în vederea aprobării. În primul rând, aș dori să subliniez faptul că, întrucât egalitatea de șanse între femei și bărbați este pusă în aplicare în Uniunea Europeană de mai mulți ani, acest raport este complet inutil. Mai mult, obiectez împotriva inversării sarcinii probei, salutată în acest raport alineatul (20), care nu este în beneficiul niciunei țări în temeiul statului de drept, în condițiile în care se acordă omnipotență totală organizațiilor însărcinate cu punerea în aplicare a prezentei directive alineatul (19).

Faptul că statele membre vor fi obligate să solicite întreprinderilor să redacteze planuri de afaceri anuale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și să garanteze o distribuție pe sexe echilibrată în consiliile de administrație ale companiilor este diametral opus libertății de conducere a întreprinderii. Pentru întreprinderile care întâmpină dificultăți provocate de criza financiară internațională, documentele

suplimentare impuse de această cerință s-ar putea dovedi devastatoare. Pe o piață liberă cu întreprinderi sănătoase, calitatea, fie ea masculină sau feminină, va prevala întotdeauna, după cum am văzut de multe ori în trecut.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. – În condițiile actualei crize economice, femeile sunt printre cele mai afectate de șomaj sau diminuarea salariilor. Avem nevoie la nivel european ca statele membre să implementeze prevederile Directivei 2002/73/CE și Comisia Europeană să vegheze asupra acțiunilor acestea și să informeze periodic Parlamentul European.

Așa cum arată și raportul doamnei Madurell, una dintre marile probleme în combaterea discriminării de gen pe piața forței de muncă este și gradul insuficient de informare referitoare la drepturile pe care le au victimele discriminării. Aici responsabilitatea este împărțită în mod egal între statele membre, instituțiile europene - precum Institutul European pentru Egalitatea de Gen - și angajatori. Un rol important îl au și organizațiile societății civile care, prin campanii de informare și rapoarte de monitorizare, pot suplini deficitul de acțiune la nivel național sau european.

Comisia are obligația să vegheze ca statele membre să ia măsuri în ceea ce privește concilierea vieții de familie cu cea profesională, reducerea diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați și accesul femeilor la funcții de conducere. În România, reglementările la nivel european au fost cele care ne-au ajutat să punem pe picioare un sistem instituțional care să asigure că „drepturile omului sunt și drepturile femeilor”.

Edite Estrela (PSE), în scris. –(PT) Am votat în favoarea raportului Riera Madurell referitor la transpunerea și aplicarea Directivei 2002/73/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament al bărbaților și femeilor în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, deoarece am considerat că este important ca principiul egalității de tratament al bărbaților și femeilor să se aplice în materiile care intră sub incidența prezentei directive.

Printre diversele deficiențe în transpunerea directivei, aș sublinia faptul că legislația diverselor state membre nu face referiri specifice la discriminarea sexuală. După cum menționează raportorul, diferența de salariu rămâne mare, femeile câștigând salarii care, în medie, sunt cu 15% mai mici decât ale bărbaților. Această diferență s-a micșorat la doar 1% între 2000 și 2006. În contextul Strategiei de la Lisabona, este esențial ca acest *status quo* să se schimbe, și, prin urmare, sunt de acord cu raportorul în ceea ce privește importanța recomandării pentru Comisia Europeană să monitorizeze în mod activ transpunerea directivei și conformitatea legislațiilor naționale cu aceasta.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris. –(PL) Am votat în favoarea raportului doamnei Madurell privind principiul egalității de tratament al bărbaților și femeilor în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională. Tratamentul egal, indiferent de sex, rasă, religie, etc. constituie un drept fundamental al omului. Desigur, nu putem trece cu vederea diferențele biologice naturale care există între bărbați și femei.

În opinia mea, aplicarea automată a unei politici privind balanța de 50/50 între sexe nu este, în realitate, un semn că suntem preocupați de egalitatea de gen. În cazul locurilor de muncă fizice dificile precum mineritul, munca în oțelării, etc., această abordare conduce, pur și simplu, la situații ridicole, după cum se întâmplă și în cazul asistentelor medicale sau profesorilor. În mod asemănător, nu putem forța fetele să urmeze studii tehnice. În scopul menținerii balanței de jumătate-jumătate. Aspectele fundamentale includ accesul la educație la toate nivelurile, ocuparea pozițiilor de conducere (inclusiv cele din instituțiile politice), punerea în aplicare a principiului „remunerării egale pentru aceeași muncă prestată”, accesul adecvat la beneficiile și serviciile de asistență socială, precum și la tratament medical (luând în considerare concediul de maternitate). Uniunile sindicale ar trebui să joace un rol important în acest domeniu. Este vorba despre un aspect important la nivel local, regional și național, precum și la nivelul instituțiilor Uniunii Europene.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a vă atrage atenția asupra hotărârilor judecătorești care discriminează bărbații, acordând aproape întotdeauna, în mod automat, femeilor custodia copiilor în cauzele de divorț.

Jörg Leichtfried (PSE), în scris. –(DE) Am votat în favoarea raportului doamnei Riera Madurell privind transpunerea directivei privind egalitatea de tratament.

În opinia mea, este momentul ca femeile să fie tratate în mod egal cu bărbații în toate privințele, nu doar în unele.

Nu se poate spune – nici vorbă – că există oportunități egale de acces la cariere sau în munca de zi cu zi. În ceea ce privește diferența de venit între sexe, în unele state membre, acest lucru se dovedește a fi extrem de ezitant, în timp ce în altele chiar se mărește din nou.

Punerea în aplicare a acestei directive este, în special, importantă pentru mine datorită acestor nedreptăți evidente și, în particular, deoarece, ca familist, prețuiesc și respect femeile foarte mult.

Astrid Lulling (PPE-DE), în scris. – (FR) Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe își exprimă îngrijorarea cu privire la aplicarea directivei privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament al bărbaților și femeilor în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă.

În absența unui raport din partea Comisiei Europene, comisia noastră a efectuat propriul sondaj în rândul parlamentarilor naționali și al organizațiilor din domeniul egalității. S-au trimis scrisori de somare unui număr de 22 de state membre. Unele definiții au fost transpuse în mod greșit în 15 state membre. La 5 octombrie 2008, nouă state membre trebuiau încă să notifice Comisia cu privire la măsurile luate în vederea transpunerii directivei.

Raportul nostru din proprie inițiativă este un semnal de alarmă și un avertisment pentru statele membre. Din păcate, s-au emis declarații și pretenții exagerate în cadrul comisiei. Prin urmare, am prezentat o rezoluție alternativă.

Am reușit să ne punem de acord asupra unei rezoluții comune, pe care am votat-o, în timp ce așteptăm raportul privind punerea în aplicare, pe care-l vom primi în prima jumătate a lui 2009. Acesta va facilita efectuarea unei analize detaliate, astfel încât să poată fi stabilite acțiunile consecvente necesare în vederea asigurării conformității cu tratatul și cu legislația din domeniul egalității de tratament și de șanse între femei și bărbați.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Discriminarea și hărțuirea nu își au locul într-o societate liberală. Acest raport ne amintește faptul oribil că multe state membre încă mai au mult de parcurs pentru a pune semnul egalității între viața și munca bărbaților și cea a femeilor. Cu toate acestea, responsabilitatea pentru lupta împotriva nedreptăților de pe piața muncii, de exemplu, nu intră în atribuțiile instituțiilor UE, dar este, și ar trebui să rămână, o chestiune pentru cetățenii responsabili și reprezentanții lor politici și sindicaliști din statele membre. Mă opun, în mod absolut, celor care afirmă că doresc să folosească aceste nedreptăți drept argumente pentru creșterea supra-naționalismului, în detrimentul autodeterminării statelor membre. Creșterea distanței între cei care guvernează și cei care sunt guvernați nu reprezintă calea spre o societate liberală întemeiată pe principiul egalității între toți oamenii.

Obiectivul principal al raportului este, cu toate acestea, să ilustreze modul în care discriminarea și hărțuirea pot încă distruge șansele oamenilor în viață și perspectivele privind emanciparea. Acest lucru este atât de important încât am ales, în ciuda tuturor lucrurilor, să votez în favoarea unei propuneri alternative de rezoluție.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă.

Deși egalitatea de gen este un drept fundamental în Uniunea Europeană, statisticile oficiale arată că există totuși diferențe în ceea ce privește rata ocupării forței de muncă, în special în țările care au aderat recent la Uniunea Europeană.

Având în vedere faptul că egalitatea de tratament a femeilor și bărbaților reprezintă încă o problemă structurală, Consiliul European de la Lisabona din martie 2000 a stabilit pentru Uniunea Europeană obiectivul de a ridica rata de ocupare a forței de muncă a femeilor până la peste 60% în anul 2010, obiectiv care trebuie monitorizat îndeaproape în noile state membre.

Consider că este esențial să implementăm directiva europeană care să asigure eliminarea discriminării femeilor pe piața muncii, în condițiile în care sunt necesare eforturi suplimentare pentru schimbarea mentalității față de acest aspect, în special în mediul rural.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că solicitarea pe care raportul o face Comisiei, de a monitoriza cu atenție transpunerea Directivei nr. 2002/73/CE și conformitatea cu legislația adoptată în urma procesului de implementare, este legitimă și necesară.

Prin adoptarea acestui raport, Parlamentul European a pus la dispoziția statelor membre un instrument util pentru consolidarea legislației naționale a statelor membre privitoare la egalitatea de tratament dintre bărbați și femei pe piața muncii.

Totuși, conform datelor statistice furnizate, există o diferență de 28,4% între rata de ocupare a forței de muncă de către bărbați, față de cea a femeilor, ceea ce denotă că inegalitatea de gen pe piața muncii reprezintă încă o problemă care trebuie abordată.

De aceea, consider că statele membre trebuie să depună toate eforturile necesare pentru punerea în practică a strategiile destinate promovării egalității de gen

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, îmi declar votul în favoarea raportului redactat de dna Riera Madurell privind principiul egalității de tratament al bărbaților și femeilor în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă.

Sunt de acord cu colegii mei membri în ceea ce privește faptul că principiul egalității pe piața ocupării forței de muncă este departe de a fi pus în aplicare, în ciuda eforturilor Uniunii Europene de a crește procentajul femeilor angajate, în conformitate cu obiectivele de la Lisabona. Sunt de acord cu opiniile raportorului privind transpunerea Directivei 2002/73/CE de către statele membre și privind necesitatea ca acestea să pună în aplicare instrumentele prevăzute de această directivă, pentru a întări legislația națională privind egalitatea de tratament al bărbaților și femeilor pe piața ocupării forței de muncă: egalitatea între sexe la încadrarea în muncă nu este doar un principiu meritoriu în termeni etici, ci este, și va fi, fundamentul unei dezvoltări economice durabile și sustenabile a Uniunii Europene în ansamblu.

Catherine Stihler (PSE), *în scris*. – Egalitatea între femei și bărbați constituie un principiu fundamental al Uniunii Europene. Mai este încă mult de făcut până la atingerea acestui principiu și sper că vom face din aceasta o prioritate politică în toate domeniile activității noastre din cadrul Parlamentului European. Nu doar Comisia pentru drepturile femeilor trebuie să ridice aceste probleme.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris*. – (PL) În ciuda faptului că egalitatea de gen reprezintă un drept fundamental, inegalitatea între sexe pe piața muncii, în ceea ce privește salariile, proporțiile privind încadrarea în muncă și calitatea angajării, rămâne o problemă structurală gravă. Din păcate, observăm că un nivel ridicat de educație nu duce întotdeauna la diferențe mai mici între salariile lucrătorilor de sex masculin și ale lucrătorilor de sex feminin.

Raportul doamnei Madurell dezvăluie lipsurile statelor membre în ceea ce privește transpunerea și aplicarea Directivei 2002/73/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament al bărbaților și femeilor în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă.

Mai presus de toate, raportorul subliniază faptul că multe state membre nu au transpus, în mod corect, definiția discriminării în cadrul sistemelor lor juridice. În multe țări, singura definiție obligatorie este una generală, care nu menționează discriminarea sexuală. În alte țări, nu se face nicio referire la hărțuirea sexuală, sau aceasta este inclusă într-o definiție generală a hărțuirii (în Polonia, hărțuirea sexuală este definită în secțiunea 6 articolul 183 litera (a) din Codul muncii), ceea ce face mult mai dificil pentru părțile vătămate să-și revendice drepturile.

Inițiativele de bază, care au drept scop sensibilizarea societății, precum și a celor care doresc să ajute victimele discriminării, sunt extrem de importante în lupta împotriva discriminării.

- Propunere de rezoluție B6-0051/2009 (Situația din Orientul Mijlociu/Fâșia Gaza)

Marco Cappato (ALDE), *în scris*. – (IT) Pentru a face distincție între poziția Partidului Radical și cei care prezintă motive contrare motivelor exprimate de noi în această cameră, am tras la sorți pe aceia dintre noi care s-ar abține și aceia care, în schimb, nu ar participa la vot. Soluția promovării din partea UE a păcii structurale, pe termen lung, în Orientul Apropiat, reiterată astăzi, aici, la Strasbourg, de Președintele Pöttering, este pentru două suveranități, două state independente.

Fondatorii Europei au un crez opus: pentru a obține pacea, trebuie să se renunțe la suveranitatea națională absolută. Acest lucru este ceea ce afirma Manifestul Ventotene.

Astăzi trebuie să ascultăm majoritatea vastă a cetățenilor israelieni care doresc aderarea Israelului la UE și sunt neglijăți de clasele conducătoare israeliene și europene.

Europa „incluzivă” a perioadei postbelice, deschisă la aderări și un punct de referință pentru statele vecine, a fost un factor al păcii, chiar dacă într-un mod neadecvat. Europa „exclusivă” a statelor naționale, care aspiră la „granițe” europene și „rădăcini iudeo-creștine”, este o Europă care duce la războaie, atât în Orientul Apropiat, cât și în Balcani și Caucaz și care produce încordări, precum în Urali, Turcia și Magreb.

Noi Partidul Radical non-violent, considerăm că soluția structurală pentru obținerea păcii se numește federalism european, statele unite ale Europei care deschid ușile Turciei, Israelului și, pe viitor, statelor democratice care renunță la suveranitatea lor absolută.

Proinsias De Rossa (PSE), în scris. – Condamn, în mod necondiționat, nediscriminarea și uciderea brutală a populației civile din Gaza, precum și uciderea crudă și nejustificată a civililor israelieni de către rachetele Hamas.

Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind Gaza deoarece aceasta susține, în mod explicit, rezoluția Consiliului de Securitate al ONU care solicită o încetare urgentă a focului. Aceasta atrage, de asemenea, atenția asupra deciziei Parlamentului din decembrie de a amâna intensificarea relațiilor UE cu Israelul. În timp ce limbajul rezoluției este mai slab decât aș fi dorit, totuși, o rezoluție aprobată cu un vot copleșitor a Parlamentului poate exercita o mai mare influență asupra deciziilor Israelului și grupării Hamas, decât rezoluțiile unui grup politic individual.

Mă opun acțiunii de intensificare a relațiilor UE cu Israelul și consider că Acordul comercial cu Israelul ar trebui suspendat până când acesta se va conforma normelor privind drepturile omului și se va angaja în negocieri constructive și fundamentale cu vecinii săi, pentru a pune în aplicare soluția bilaterală a conflictului. Toate statele membre ar trebui să fie acum de acord cu anularea deciziei lor anterioare privind intensificarea relațiilor cu Israelul, ca mijloc de a le aduce la masa tratativelor, prin prezentarea de propuneri realiste.

Manuel António dos Santos (PSE), în scris. – (PT) Am optat să mă abțin de la votul privind moțiunea de rezoluție privind situația din Orientul Mijlociu/Gaza, pentru singurul motiv că nu consider o rezoluție a Parlamentului European ca fiind justificată în momentul de față.

Consider că dezbaterea acestei chestiuni, fără votare, ar fi o modalitate mai eficientă de implicare a Parlamentului European în această problemă.

Koenraad Dillen (NI), în scris. – (NL) Cu o floare nu se face primăvară, aceasta este o rezoluție chiar mai la îndemână care merită tot sprijinul nostru, întrucât solicită, în mod clar, ambelor părți implicate în conflict să nu apeleze la violență. Cu toate acestea, nu ar trebui să ne facem nicio iluzie cu privire la impactul pe care-l poate avea Europa și, a fortiori, Parlamentul European asupra modului în care va evolua situația în Orientul Mijlociu. Înainte de a căuta o soluție, Hamas trebuie să înceteze atacurile cu rachete asupra Israelului. În același timp, Israelul trebuie să își reducă nivelul disproporționat de violență, căruia îi cad victime copii și cetățeni nevinovați. În ciuda sprijinului meu pentru această rezoluție, aș reaminti acestei camere că organizația teroristă Hamas rămâne principala cauză a acestui conflict.

Glyn Ford (PSE), în scris. – Am votat în favoarea rezoluției comune, deși aceasta a fost mai puțin riguroasă, în ceea ce privește condamnarea acțiunilor Israelului în Gaza, decât mi-ar fi plăcut.

Atacurile aleatorii cu rachete ale Hamas nu pot fi susținute, însă, încetarea focului nu era în totalitate responsabilitatea Hamas. Acțiunea Israelului este complet disproporționată, iar atacul îndreptat asupra populației civile nevinovate – bărbați, femei și copii – reprezintă o formă de pedeapsă colectivă care contravine dreptului umanitar internațional.

Atacurile asupra birourilor ONU și asupra ajutorului umanitar par să vizeze întreruperea deliberată a acestuia și îndepărtarea observatorilor independenți ai acțiunilor barbare israeliene.

Mathieu Grosch (PPE-DE), în scris. – (DE) Consider că este corect și adecvat ca Parlamentul European să se exprime cu o singură voce. Trebuie să ne direcționăm eforturile pentru a face clar, atât Israelului, cât și grupării Hamas, că ne opunem oricărei forme de ostilitate violentă și să solicităm respectul absolut pentru forțele de menținere a păcii și agențiile de ajutor umanitar.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) În ciuda apelului de încetare a focului, care este o problemă urgentă, cu care suntem de acord, rezoluția aprobată de Parlament privind situația extrem de gravă din Fâșia

Gaza este foarte neadecvată, conține chiar aspecte negative, în special, în comparație cu rezoluția adoptată de Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite (UNHRC) din 12 ianuarie. În rezoluția Parlamentului:

- în ciuda agresivității brutale, crimelor și încălcărilor celor mai elementare drepturi ale omului, nu există un singur cuvânt care să condamne Israelul.

- reafirmă ambiguitatea sa, ascunzând faptul că în Palestina există un colonist și un colonizator, un agresor și o victimă, un asupritor și un asuprit, un exploatator și un exploatat și acoperă responsabilitățile Israelului.

- mușamalizează responsabilitățile UE, care este complice în acțiunea de impunitate a Israelului. Examinați decizia recentă privind întărirea relațiilor bilaterale cu această țară sau absenteismul rușinos al țărilor UE în momentul adoptării rezoluției de către UNHRC.

- în plus, într-o situație atât de gravă cum este cea actuală, rezoluția nu critică încălcarea de către Israel a rezoluțiilor ONU, încetarea ocupației, coloniile ilegale, zidul de separare, crimele, detențiile, nenumăratele umiliri aduse poporului palestinian, sau chiar dreptului său inalienabil ca stat, cu granițele din 1967 și cu capitala în Ierusalimul de Est.

Jens Holm și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), în scris. –(SV) Salutăm faptul că rezoluția solicită Israelului să oprească urgent crimele împotriva locuitorilor din Gaza. Cu toate acestea, regretăm faptul că rezoluția nu solicită suspendarea Acordului de asociere cu Israelul și încetarea acțiunii de intensificare a relațiilor cu acesta. Acestea sunt solicitări evidente care ar trebui prezentate unei țări care încalcă, în mod flagrant, promisiunile făcute până acum, și anume respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional.

Punem sub semnul întrebării, de asemenea, afirmația potrivit căreia atacul Israelului a fost inițiat ca răspuns la rachetele lansate de Hamas. Israelul a încălcat constant acordul de încetare a focului, inclusiv la 4 noiembrie anul trecut când trupele israeliene au trecut în Fâșia Gaza și au omorât șase palestinieni, precum și prin pedepsirea colectivă a palestinienilor prin embargouri, închiderea electricității, extinderea coloniilor, construcția zidurilor, răpirea liderilor politici palestinieni, și așa mai departe.

În ciuda acestor lucruri, salutăm rezoluția comună și solicitarea adresată Israelului privind încetarea urgentă a crimelor.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), în scris. – (ES) Președintele Pöttering s-a grăbit să declare că nu au fost voturi împotriva. Am votat împotriva acestei rezoluții. Deși admit că aceasta conține elemente foarte pozitive, în special utilizarea termenului de „pedepsire colectivă” a populației din Gaza, o consider ca fiind insuficientă. Singurul lucru practic pe care poate să-l facă acest Parlament este înghețarea acordului de asociere cu Israelul; orice altceva nu reprezintă decât vorbe – pozitive și atractive – însă doar vorbe. În politică, cuvintele frumoase nu înseamnă nimic: trebuie acțiuni și NIMIC nu va schimba situația din Gaza după adoptarea acestei rezoluții. Dacă am fi discutat despre orice alt stat în afară de Israel, rezoluția ar fi fost mult mai puternică. Consider că Israelul are dreptul să existe în pace, dar nu este ca și cum nu se întâmplă nimic, iar Israelul trebuie să știe acest lucru. În plus, singurul lucru pe care îl va obține această ofensivă este intensificarea conflictului. Aceasta nu este o zi bună pentru acest Parlament, deoarece a ales să vorbească în loc să acționeze.

Carl Lang (NI), în scris. –(FR) Textul prezentat de toate grupurile din această adunare, care este menit să reprezinte interesele cetățenilor europeni, conține într-adevăr unele recomandări excelente, precum apelul pentru încetarea luptelor, dar nu face nicio referire la importul acestui conflict în Europa. La fel ca și violența lor concomitentă, două imagini din timpul demonstrațiilor împotriva intervenției Israelului au fost în special șocante.

Una dintre acestea a fost a demonstrațiilor, dintre care majoritatea erau imigranți, abordând drapele palestiniene, algeriene, Hamas și Hezbollah și pancarte cu inscripții în arabă.

Cealaltă a fost a liderilor de extremă stângă francezi, Besancenot din partea Ligii Revoluționare Comuniste și Buffet din partea Partidului Comunist, care mășăluiau alături de imami.

Aceste imagini ilustrează două evoluții îngrijorătoare: preluarea treptată a maselor de imigranți din lumea musulmană de către asociațiile islamiste și complotul dintre mișcările islamiste și extrema stângă comunistă, două mișcări revoluționare care încearcă să ne distrugă civilizația. Acum mai mult ca niciodată, protejarea identității și libertății cetățenilor europeni necesită ca astfel de demonstrații să fie interzise și să fie pusă în aplicare o politică pentru a inversa fluxurile migrației.

Roselyne Lefrançois (PSE), *în scris. – (FR)* În ceea ce privește gravitatea situației din Gaza, Parlamentul European nu putea să rămână tăcut. Prin urmare, mi-am acordat sprijinul pentru această rezoluție care solicită o încetare urgentă și permanentă a focului, inclusiv încetarea acțiunilor militare din partea Israelului în Fâșia Gaza și încetarea lansării de rachete de către Hamas asupra Israelului.

Cu toate acestea, îmi pare rău că nu au fost incluse acuzații ferme și deschise ale atacurilor din partea armatei israeliene, care au făcut deja peste 1 000 de victime, în principal civili. Deși sunt de acord cu ceea ce a spus înainte de vot Martin Schulz, președinte al Grupului Socialist din Parlamentul European, când a reiterat faptul că aceste atacuri sunt inadmisibile, aș fi preferat ca această indignare să fi fost exprimată în scris.

În mod similar, deși propunerea solicită autorităților israeliene să garanteze o livrare neîntreruptă a ajutorului umanitar și acces liber presei internaționale în Gaza, aceasta nu merge, după cum aș fi dorit, până la a intensifica relațiile UE cu Israelul, cu condiția respectării de către statul israelian a dreptului umanitar.

Europa joacă un rol major în soluționarea acestui conflict, însă un acord pentru o pace de durată între israelieni și palestinieni poate fi obținut, în opinia mea, doar prin crearea unui stat palestinian viabil, care recunoaște și este recunoscut de Israel.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), *în scris. – (ES)* Rezoluția comună privind Gaza prezintă aspecte pozitive, precum solicitarea încetării imediate a focului, recunoașterea celor 1 000 de victime provocate de armata israeliană, inclusiv femei și copii, precum și recunoașterea faptului că embargoul aplicat asupra Fâșiei Gaza de către Israel reprezintă o încălcare a dreptului umanitar internațional.

În ciuda acestui fapt, nu am putut vota în favoarea acesteia, deoarece rezoluția acordă Hamas același grad de responsabilitate ca și Israelului. Aceasta nu recunoaște că armata israeliană a fost cea care a încălcat armistițiul din 4 noiembrie, prin incursiunea sa terestră și diversele atacuri aeriene, ci plasează vina mai degrabă pe Hamas pentru încălcarea acordului de încetare a focului. Rezoluția este în mod clar insuficientă, deoarece nu solicită Comisiei și Consiliului luarea de măsuri viguroase. UE ar trebui să înghețe Acordul actual de asociere UE-Israel pentru încălcarea articolului 2 al acestuia, care prevede că respectul drepturilor omului este un factor care condiționează existența acordului. În plus, rezoluția comună nu solicită terminarea blocadei israeliene în Gaza și nici nu solicită ca cele 27 de state membre să anuleze toate exporturile de arme către Israel.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris. –* Această rezoluție reușește să adune principalele forțe politice din Parlamentul European în jurul unei declarații care este stringent necesară, dată fiind actuala situație umanitară și de securitate din Orientul Mijlociu.

Indiferent de evoluțiile care au dus la inițierea sa, acest conflict are deja asupra civililor din zonă și a prezenței Națiunilor Unite în Gaza efecte negative de proporții. Ca și colegii mei, cred că suntem la punctul la care se pot obține rezultate sustenabile numai prin dialog, fapt posibil doar printr-un acord de încetare a focului.

Adițional, luările constante de poziție ale României pe acest subiect se regăsesc într-o măsură convingătoare în acest document. Mă bucură să am ocazia de a vota pentru un document care exprimă atât punctul de vedere al familiei politice europene căreia îi aparțin, cât și pe cel al țării mele

Vural Öger (PSE), *în scris. – (DE)* Salut adoptarea rezoluției privind situația din Fâșia Gaza. Este imperativ ca Parlamentul European să-și exprime opiniile asupra crizei. Este de datoria Parlamentului să condamne dezastrul umanitar, reclamând, după cum și face, autoritatea morală privind respectarea drepturilor omului. Exact din această cauză Parlamentul nu mai poate rămâne tăcut. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții. Cu toate acestea, Parlamentul ar fi putut trimite un semnal mai puternic; rezoluția rămâne prea slabă în unele puncte. Este important să solicităm încetarea focului și să găsim vinovații pentru suferința populației civile. Este de datoria noastră, de asemenea, să sugerăm soluții practice pentru terminarea războiului și să facem apel la UE de a se dedica acestora, în cadrul rolului său din cadrul Cvartetului. Întrucât Statele Unite ale Americii sunt, în prezent, paralizate din cauza schimbării președintelui, UE trebuie să-și mărească simțul datoriei. Se impune o pauză în negocierile privind intensificarea relațiilor cu Israelul, având în vedere o astfel de acțiune militară excesivă. Din păcate, nu există nicio mențiune cu privire la acest lucru în rezoluție. Dacă Israelul nu dorește să negocieze direct cu Hamas, îi revine Uniunii Europene datoria de a acționa, pentru a asigura faptul că ceilalți discută cu Hamas. Continuarea ofensivei militare costă prea multe vieți. Simplele declarații sunt insuficiente în fața unei astfel de crize umanitare grave.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris. – (EL)* Rezoluția comună închide ochii în fața cauzelor războiului agresiv și barbar al Israelului, considerând că acesta este răspunsul la atacurile cu rachete din partea Hamas.

Toți știu că războiul a fost planificat anterior și că aceste cauze rezidă în ocupația israeliană și în refuzul Israelului de a aplica rezoluțiile ONU într-un stat palestinian independent, cu capitala în Ierusalimul de Est. Acesta este rezultatul unei politici agresive a Israelului, susținută de SUA și de UE, de colonizare ilegală și refuzul său de a reveni la granițele din 1967.

Deși vorbește de încetarea războiului, rezoluția nu este de partea nimănui, nu solicită luarea măsurii de către UE, nici măcar ca noile relații preferențiale să fie înghețate pentru a exercita presiune asupra Israelului. Aceasta nu condamnă politica agresivă a Israelului; din contră, intervine în problemele interne ale palestinienilor.

Forțele care au semnat-o invită și își exprimă acordul cu privire la un rol mai puternic jucat de UE, care are de-a face cu ambițiile sale imperialiste în regiune. Acestea întăresc planul SUA/NATO pentru un „Orient Mijlociu mai extins” cu care UE a fost de acord și al cărui scop este subjugarea întregii regiuni de către imperialiști.

Din aceste motive, Partidul Comunist din Grecia nu a votat rezoluția comună a grupurilor politice și solicită întărirea luptelor anti-imperialiste, luând act de faptul că nu există noțiunea de imperialism bun sau rău.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *în scris. – (EL)* Am refuzat să votez rezoluția comună a Parlamentului European privind situația din Fâșia Gaza, deoarece aceasta, deși prezintă puncte pozitive, nu acuză în mod egal reacția militară exagerată care conduce la dezastru umanitar. Șocul și regretul exprimate de Parlamentul European privind atacurile asupra civililor și împiedicarea accesului la asistența umanitară nu sunt suficiente. Europa trebuie să își asume responsabilitățile și să solicite o încetare definitivă a agresiunii Israelului și să înceapă să facă eforturi pentru a găsi o soluție viabilă pe termen lung. Din păcate, această voință politică puternică lipsește din rezoluția de compromis adoptată de Parlamentul European.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris. – (PT)* Dreptul Israelului de a exista în pace și securitate este inalienabil. Dreptul palestinienilor de a trăi într-un teritoriu liber, administrat de ei înșiși, în pace, democrație și respect pentru drepturile omului este, de asemenea, inalienabil. Orice soluție pentru această regiune trebuie să garanteze faptul că amenințările la adresa acestor drepturi sunt înlăturate.

Confruntarea din Gaza dezvăluie, prin intermediul situației opuse din Cisiordania, faptul că relațiile dintre partide, deși încordate și conflictuale, sunt posibile, dacă ambele sunt dispuse să accepte existența celeilalte. Nu este cazul grupării Hamas, care folosește teritoriul pe care l-a ocupat pentru a-și urmări obiectivul declarat: să împiedice existența Israelului.

Cu toate acestea, aceste circumstanțe, nu fac ca pierderile de vieți umane din Gaza să fie mai puțin tragice. Hamas, știm, fără nicio considerație pentru viața palestinienilor, folosește populația drept scuturi umane împotriva atacurilor israeliene și pierderile de vieți umane ca arme de propagandă. Israelul, hotărât să-și garanteze în mod legitim securitatea, continuă luptele în ciuda acestui rezultat tragic. Procesul este inevitabil dacă comunitatea internațională, inclusiv țările arabe, nu promovează viabilitatea unei părți și securitatea celeilalte, drept obiectiv al procesului de pace din Orientul Mijlociu.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mă declar în favoarea propunerii de rezoluție privind situația tragică din Fâșia Gaza.

Împărtășesc pe deplin preocupările legate de faptul că acest conflict nu se apropie încă de sfârșit, în ciuda dorinței privind încetarea ostilităților exprimate de întreaga comunitate internațională. Mă alătur colegilor mei și îmi exprim regretul profund pentru suferința populației civile din Gaza și cred că singura soluție posibilă, nu doar pentru acest teritoriu, ci în întregul Pământ Sfânt, este dialogul, negocierea și diplomația și niciodată războiul, care poate doar exacerba ura.

Uniunea Europeană poate și trebuie să joace un rol important în acest proces, atât în obținerea unui acord de încetare a focului, cât și în deschiderea de canale cu scopuri umanitare. Din acest motiv, votez în favoarea propunerii de rezoluție și sper ca eforturile pentru obținerea unei reconcilierii să aibă drept rezultat un progres concret către pace cât mai curând posibil.

Martine Roure (PSE), *în scris. – (FR)* Conflictul dintre Israel și Gaza durează, pur și simplu, de prea mult timp.

Când victimele se numără acum cu miile, este prioritatea noastră de prim rang să asigurăm încetarea urgentă a luptelor.

Politica de izolare a Fâșiei Gaza a eșuat, radicalizând populația care a fost prima ei victimă.

Nu este posibilă nicio soluție militară pentru conflictul israelo-palestinian.

Singura înțelegere posibilă este un acord de pace durabilă și cuprinzătoare între părți. De aceea solicităm ca o conferință internațională, organizată de Cvartet și cu participarea tuturor părților interesate din regiune, să fie organizată cât mai curând posibil, pe baza Inițiativei Ligii Arabe, acordul anterior încheiat între israelieni și palestinieni.

Între timp, considerăm că orice acțiune de intensificare a relațiilor politice între UE și Israel trebuie să fie condiționată în mod strict de respectarea dreptului umanitar internațional. Prin urmare, ne opunem votului în sprijinul participării crescute a Israelului la programele comunitare.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris. – Am votat rezoluția Parlamentului European cu privire la situația din Fâșia Gaza pentru încetarea imediată a focului în această zonă.

Consider că, indiferent de pozițiile pe care le au părțile aflate în conflict, dialogul este singura modalitate de soluționare a oricăror probleme pentru binele comun.

Olle Schmidt (ALDE), în scris. –(SV) Rezoluția votată astăzi de Parlamentul European privind situația din Gaza nu a cuprins nicio o condamnare a organizației teroriste Hamas, care a încălcat acordul de încetare a focului în luna decembrie și a folosit civili drept scuturi umane. În ciuda faptului că acest lucru a lipsit din rezoluție, am considerat că este important să votăm în favoarea unui apel pentru încetarea focului în regiune, motiv pentru care am votat în favoarea rezoluției.

Brian Simpson (PSE), în scris. – Situația din Fâșia Gaza este deplorabilă. Sute de civili inocenți au fost uciși, iar, în prezent, mii se confruntă zilnic cu moartea. Da, accept faptul că Israelului ar trebui să i se permită să trăiască în pace. Da, atacurile cu rachete peste graniță sunt inacceptabile și ar trebui să înceteze.

Însă răspunsul Israelului este complet disproporționat și nu poate fi susținut.

Israelienii nu au reușit să respecte comunitatea internațională. Au bombardat tabăra ONU, au atacat școli și copii. Acest lucru este complet inacceptabil și trebuie să înceteze. Trebuie să obținem un acord de încetare imediată a focului.

Voi vota în favoare acestei rezoluții, deoarece Parlamentul European trebuie să își facă auzită vocea, astfel încât palestinienii nevinovați prinși în Gaza să nu fie uitați.

Israel: aveți dreptul de a trăi în pace. Nu aveți dreptul să practicați distrugerea excesivă și nici să fiți cei care sădesc moartea și distrugerea în rândul populației civile nevinovate. Acțiunile voastre înseamnă că ați devenit agresor, nu victimă.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. –(NL) Am aprobat compromisul prezentat, chiar dacă îi lipsește îndrăzneala și energia pe care mi-ar fi plăcut să le văd. Sunt îngrozit și furios față de dimensiunea, disproporționalitatea ofensivei din partea forței aeriene și a trupelor terestre israeliene într-o zonă dens populată.

Îmi exprim solidaritatea și sunt preocupat pentru soarta și siguranța a 1,5 milioane de palestinieni reținuți în Gaza, cărora le este imposibil să părăsească Fâșia Gaza, precum și pentru situația umanitară a palestinienilor din Cisiordania care, în ciuda cooperării din partea Autorității Naționale Palestiniene, nu văd nicio îmbunătățire a condițiilor lor de trai.

Este regretabil faptul că acest compromis nu menționează intensificarea problematică a relațiilor între UE și Israel. Îndemn Consiliul să oprească intensificarea relațiilor cu Israelul până când se ajunge la un acord de încetare completă și permanentă a focului convenit de către toate părțile, iar Israelul permite accesul nerestricționat al ajutorului umanitar.

Relațiile dintre UE și Israel pot fi intensificate doar dacă se respectă drepturile omului și dreptul internațional umanitar, dacă încetează criza umanitară din Fâșia Gaza și din teritoriile ocupate palestiniene și dacă se depun toate eforturile pentru a se ajunge la o înțelegere de pace multilaterală și pentru punerea completă în aplicare a acordului de asociere interimar CE-OPL.

Catherine Stihler (PSE), în scris. – Susțin rezoluția privind Gaza și sprijin solicitările pentru o încetare imediată a focului.

- Propunere de rezoluție B6-0033/2009 (Situația din Cornul Africii)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris. – (IT)* Vă mulțumesc domnule președinte. Votez în favoarea acesteia. Situația din Cornul Africii continuă să fie extrem de îngrijorătoare. Întrepătrunderea problemelor și conflictelor se face, într-o asemenea măsură, încât UE trebuie să acorde atenție constantă, pentru a evita deteriorarea dramatică a situației. Consider, la fel ca și grupul meu, că situația din Cornul Africii solicită o abordare urgentă, cuprinzătoare.

După cum s-a spus, principalele dificultăți provin de la numeroasele conflicte între diversele țări din regiune. Din acest motiv, este absolut esențial să lucrăm la securitate și la inter-relațiile sale, ca, de exemplu, cum ar trebui monitorizate schimbările de guvern; guvernele respective ar trebui îndemnate să facă un angajament proactiv de a îmbunătăți drepturile omului.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *în scris. – (FR)* Cornul Africii suferă, în prezent, de calamități cumulate:

- război, atât civil cât și regional,
- absența democrației și libertății,
- foamete și criză alimentară.

Actele de piraterie, reminiscențe ale unei alte ere, sunt printre ultimele care provoacă acest haos.

Confrunțați cu aceste tragedii care sfâșie regiunea și care răspândesc măcelul, nu trebuie să rămânem tăcuți sau să susținem neputința.

Acum, mai mult ca niciodată, când comunitatea internațională arată semne de oboseală din cauza unei crize fără sfârșit, Uniunea Europeană trebuie să își asume un rol de conducător.

Prin lansarea operațiunii „Atalante”, în scopul de a proteja vasele vulnerabile și furnizarea de ajutor alimentar pentru refugiații somalezi, Uniunea a demonstrat că poate găsi soluții reale și eficiente atunci când se confruntă cu o situație de urgență.

Cu toate acestea, aceasta trebuie să găsească, de asemenea, răspunsuri la criza politică generală din regiune.

Trebuie să construim „parteneriatul politic regional UE pentru pace, securitate și dezvoltare în Cornul Africii”, care a fost lansat de Comisia pentru dezvoltare, în momentul adoptării raportului său în luna aprilie 2007.

Să nu permitem ca regiunea Cornului Africii să devină o zonă a infracțiunilor în care nu se înregistrează niciun progres.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris. – (SV)* Întrucât sunt ferm convins că Parlamentul European nu ar trebui să se implice în politica externă, am votat împotriva rezoluției în ansamblul acesteia. Acest lucru nu înseamnă, *per se*, că eu consider tot ceea ce există în cuprinsul rezoluției ca fiind greșit sau indezirabil. Din contră, raportul include, de asemenea, elemente pozitive pe care le-aș fi susținut din toată inima, dacă ar fi existat o declarație din partea guvernului suedez, de exemplu. Un astfel de exemplu este furnizat de cazul jurnalistului suedez-eritreean Dawit Isaak, care a fost întemnițat, în lipsa unui proces, începând cu anul 2001.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris. –* Șansele ca UE și comunitatea internațională să schimbe fundamental realitatea din Somalia sunt mici. Să combatem însă unul dintre efectele sale, pirateria, ne este mult mai la îndemână. Nu trebuie să uităm că pirateria este, pentru grupurile din sudul și centrul Somaliei, în mod principal un mijloc de generare de venituri. Aceste venituri sunt, la rândul lor, folosite pentru alimentarea conflictelor din interiorul țării și din regiune.

O mai fermă prezență navală în regiune poate afecta pozitiv mediul de securitate din Somalia și, în consecință, din regiune. Așadar, UE trebuie să sprijine elementele de leadership somaleze moderate și dedicate ferm stabilității și păcii în regiune. Combaterea pirateriei este o modalitate la îndemână Uniunii Europene, care are capacitățile militare necesare și care contribuie nu numai la restabilirea securității unei rute de tranzit vitale, ci și, indirect, la stabilitatea și pacea regională.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (IT)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, votez în favoarea propunerii de rezoluție privind situația din Cornul Africii.

Situația delicată din această regiune africană indică faptul că instituțiile europene trebuie să adopte o atitudine decisivă. Din acest motiv, aprob solicitarea făcută Consiliului de a numi un reprezentant special UE sau un agent diplomatic pentru regiunea Cornului Africii. Etiopia, Eritreea, Somalia și Djibouti trebuie să coopereze, dacă doresc să iasă din actualul impas.

De aceea, guvernul Eritreii trebuie să reexamineze retragerea sa actuală de la participarea la IGAD (Agenția Interguvernamentală pentru Dezvoltare). De aceea, Djibouti trebuie să se străduiască să asigure o mai bună protecție juridică a drepturilor sindicatelor. De aceea, Etiopia trebuie să anuleze proclamarea privind înregistrarea și regularizarea organizațiilor civile și a instituțiilor caritabile. De aceea, Somalia trebuie să înceteze una dintre cele mai grave crize umanitare și de securitate din lume.

- Propunere de rezoluție RC-B6-0028/2009 (Belarus)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris. – (IT) Se pare că, în sfârșit, deși încă într-un mod provizoriu, regimul Lukashenko dă semne de deschidere către comunitatea internațională. Să luăm act de acest lucru și să acționăm rapid spre un proces comun de îmbunătățire a relațiilor cu această țară, care este atât de aproape de granițele noastre. Cu toate acestea, nu putem ceda nici măcar un centimetru în solicitările noastre privind respectarea drepturilor omului și garantarea libertății de exprimare și a informațiilor. Imaginile represiunii câtorva demonstrații democratice pașnice ale opoziției sunt încă vii.

În plus, solicit să se depună un efort sporit în vederea stabilirii normelor comune privind subiectul sensibil al vizitelor efectuate de copii din Belarus unor familii gazdă din UE în timpul lunilor de vară. În fiecare an, guvernul Belarusului își schimbă strategia privind această chestiune, ceea ce conduce, deseori, la situații foarte dificile care au efect negativ, în special, asupra copiilor înșiși, care sunt deja dezavantajați în alte privințe. Progresul actual este binevenit, dar calea de urmat este încă foarte lungă: sperăm că dl Lukashenko, după multe începuturi greșite, dorește să înaintăm pe această cale, cel puțin parțial, împreună.

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. –Belarus rămâne, în mare parte ostracizată de Uniunea Europeană datorită guvernării autoritare a președintelui Lukashenko. În ultimii cinci ani, Parlamentul European a acordat de două ori premiul Sacharov dizidenților din Belarus, iar alte persoane au fost selectate. Acest lucru reprezintă o recunoaștere explicită a faptului că drepturile omului și libertățile politice sunt suprimate în Belarus.

Cu toate acestea, există semne că dl Lukashenko se deschide încet către Vest. Desigur, situația din Belarus rămâne în continuare gravă, însă trebuie să recunoaștem că un mod de a convinge Belarus să se îndrepte către Uniunea Europeană este să se recunoască și să se răspundă începutului de negocieri al domnului Lukashenko. Pe scurt, este o situație de genul „carrot-and-stick” (morcov și băț).

Fiind o persoană cu un interes profund în fostele republici sovietice din Asia Centrală, văd multe paralele între acea regiune și Belarus. Această rezoluție nu se dă în lături de la criticile aduse domnului Lukashenko, dar delimitează pentru acesta un fel de foaie de parcurs, cu scopul de a normaliza relațiile cu UE.

Nu ar trebui să ne facem iluzii privind Belarusul și nu ar trebui să ezităm să întrerupem dialogul în cazul în care situația se deteriorează. Această rezoluție oferă însă unele speranțe cu privire la faptul că relațiile se pot îmbunătăți în timp și, de aceea, am votat în favoarea acesteia.

Koenraad Dillen (NI), în scris. – (NL) Am votat în favoarea acestei rezoluții. Parlamentul European salută faptul că restricțiile privind libertatea presei s-au destins, într-o oarecare măsură, în Belarus și că au fost eliberați câțiva deținuți politici. Cu toate acestea, s-a demonstrat, de asemenea, că alți dizidenți sunt încă întemnițați. Pentru a îmbunătăți relațiile, această rezoluție susține că Belarus ar trebui să devină o țară fără prizonieri politici, că guvernul ar trebui să garanteze libertatea de exprimare a opiniei, și așa mai departe. Legislația ar trebui schimbată, de asemenea, iar cetățenilor Belarusului ar trebui să li se acorde dreptul la liberă circulație.

Chiar dacă toți sunt în favoarea acesteia, doresc să vă prezint următoarele. Nu ar trebui Parlamentul European să deschidă aceste rezoluții și țărilor cu care Europa menține relații cordiale? Îmi vine în minte China, unde situația drepturilor omului este cel puțin la fel de dramatică ca în Belarus. Sau poate că există considerente comerciale care ne împiedică să facem acest lucru?

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Rezoluția continuă un dialog constant și productiv cu guvernul de la Minsk și dă măsura preocupărilor Parlamentului European și cetățenilor pe care îi reprezintă pentru situația drepturilor omului și pentru evoluțiile generale din Belarus.

Autoritățile bielorusse au făcut unele progrese care merită salutate, dar sperăm ca ele să fie începutul unui proces de democratizare, și nu doar o cosmetizare temporară. Această rezoluție este suficient de fermă, dar și de nuanțată, pentru a exprima atât satisfacția noastră față de cele dintâi, dar și îngrijorarea referitoare la cele din urmă.

Evenimentele curente din regiune demonstrează încă o dată importanța transparenței actului de guvernare și a răspunderii democratice a guvernelor în fața cetățenilor pe care îi reprezintă. Valorile democratice asumate sunt legate de stabilitate și dezvoltare, atât a societăților, cât și a piețelor, inclusiv cele energetice. Această rezoluție este un pas înainte în vederea reafirmării acestor valori.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris.* – (PL) Relațiile dintre Uniunea Europeană și Belarus depind de ambele părți. Dacă există bunăvoință comună, atunci dialogul va fi posibil, la fel ca și o politică de vecinătate adecvată și un parteneriat estic. Parteneriatele nu se pot construi pe baza interdicțiilor și ordinelor, motiv pentru care salut inițiativa recentă a Comisiei Europene privind îmbunătățirea relațiilor cu Belarusul. Vorbind în mod obiectiv, trebuie să admitem că Belarusul a făcut o mulțime de lucruri pentru a sprijini înțelegerile. Astfel de exemple includ înregistrarea în mișcarea „pentru libertate”, acordarea permisiei de a publica și a distribui ziarele opoziției și deschiderea către inițiativa unui parteneriat est-european. Uniunea Europeană are mari așteptări. Există, desigur, motive bune pentru acest lucru. Cu toate acestea, există motive bune și pentru multe dintre așteptările Belarusului.

Există o nevoie de simetrie și înțelegere între parteneri în multe domenii. De exemplu, din moment ce solicităm autorităților belaruse să înceteze eliberarea de vize de ieșire pentru cetățenii săi, în special pentru copii sau studenți, de ce nu ia Uniunea Europeană măsuri pentru a simplifica și liberaliza procedurile de viză pentru cetățenii Belarusului? Aceste probleme sunt deosebit de importante pentru aceia dintre noi care trăim în regiuni de graniță, care sunt unite prin legături, atât culturale, cât și de familie.

Alături de aceste chestiuni culturale și probleme legate de naționalitate, economia și cooperarea transfrontalieră sunt, de asemenea, importante. Și aici, Comisia și Consiliul ar putea, și ar trebui, să facă mai mult.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris.* – (PT) Contextul actual și viitorul relațiilor cu Belarus reprezintă o provocare pentru politica externă a Uniunii Europene. Unele gesturi din partea Minskului justifică reluarea unor relații. Cu toate acestea, este clar că factorul energetic, în contextul actual, joacă un rol semnificativ în orientarea acestui proces. Acest lucru este de înțeles. Realismul reprezintă o parte integrantă a politicii externe. Cu toate acestea, realismul nu poate, nu trebuie și nu ar trebui separat de valori și strategie. Promovarea democrației în Belarus este o chestiune care implică, atât valori, cât și o strategie. Această percepție a interesului european pe termen mediu și lung trebuie să fie esențială în această fază nouă a relațiilor. În mod contrar, vom crea o viitoare țară dependentă în care valorile sunt pe locul doi, după strategiile pe termen scurt, ceea ce asigură un succes redus.

Luca Romagnoli (NI), *în scris.* – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să vă comunic că votul meu este în favoarea propunerii de rezoluție privind atitudinea Uniunii Europene față de Belarus.

Sunt încântat că Ministrul de Externe din Belarus a confirmat că țara sa intenționează să participe la parteneriatul estic cu alte țări est-europene. Cu toate acestea, este necesar ca Belarus să respecte îndeaproape standardele de siguranță internațională și cerințele de construcție a unei noi centrale nucleare și să se conformeze Convenției privind Siguranța Nucleară.

În sfârșit, sunt întristat de faptul că Belarus rămâne singura țară din Europa care menține pedeapsa cu moartea. În cazul în care se va lua în considerare extinderea viitoare a Uniunii, această pedeapsă barbară trebuie abrogată.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris.* – Am votat rezoluția UE referitoare la Belarus deoarece consider că orice demers în măsură să aducă un plus de democrație în orice stat al lumii este pozitiv.

Democratizarea în Belarus va contribui la respectarea drepturilor și libertăților cetățenești din această țară.

Această rezoluție este binevenită, deoarece prin acest demers sper ca un număr cât mai mare de cetățeni bieloruși să aibă acces mai ușor la vize în statele Uniunii Europene, pentru a ne cunoaște valorile și tradiția și, de asemenea, în speranța că în cel mai scurt timp în Belarus nu vor mai exista deținuți politici și nici oameni cu arest la domiciliu.

Charles Tannock (PPE-DE), *în scris.* – Eu și colegii mei britanici conservatori susținem pe deplin necesitatea implicării opoziției democratice din această țară în procesul de relansare a relațiilor dintre UE și Belarus. În

prezent, președintele Lukashenko, care reprezintă puterea locală ce conduce un regim autoritar, face propuneri oficiale către UE și se distanțează de Moscova, un proces care ar trebui încurajat, prin îmbunătățirea relațiilor noastre politice cu Minskul.

Susținem, de asemenea, invitațiile făcute guvernului belarus de a menține și respecta drepturile omului, care reprezintă o parte importantă a procesului de îmbunătățire a relațiilor dintre UE și Belarus.

Din aceste motive, și pentru a sublinia importanța pe care o acordăm unui viitor democratic pentru Belarus, am decis să susținem această rezoluție comună. Dorim să clarificăm de asemenea, în ceea ce privește alineatul (16) al acestei rezoluții comune, că pedeapsa cu moartea reprezintă, pentru deputații parlamentari britanici conservatori, o problemă de conștiință.

- Propunere de rezoluție RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea acesteia.

Srebrenica este o rană care a lăsat o cicatrice adâncă în istoria Europei. Cei care au supraviețuit încă își aduc aminte cum, în perioada cuprinsă între aprilie 1992 și aprilie 1993, mii de refugiați, într-o încercare de se salva din calea incursiunilor sârbo-bosniace, s-au ascuns în pivnițe, în garaje și chiar în case abandonate de sârbi. Cum au mâncat doar rădăcini; cum au fost infestați de purici; cum, înghețați în timpul iernii lungi din 1992, s-au încălzit dând foc cauciucurilor și sticlelor de plastic; și cum corpurile celor care au murit de foame și expunere la frig au devenit mâncare pentru câini. La șaptesprezece ani după masacru, mai sunt încă de identificat sute de cadavre.

Prin urmare, consider că stabilirea unei zile comemorative ar garanta faptul că nu vom uita, ar exprima solidaritatea cu membrii familiilor victimelor acestui masacru fără sens și ar reînvia, într-un mod mai hotărât, politicile noastre pentru o Europă a păcii, justiției sociale și libertății, cu certitudinea că respectul pentru principiul egalității poate fi obținut doar prin recunoașterea diferențelor.

Glyn Ford (PSE), *în scris.* – Această rezoluție ne reamintește în mod tragic că „lipsa de umanitate a omului față de om” nu este ceva care s-a terminat după Holocaustul din cel de-al Doilea Război Mondial. A continuat în Europa cu Srebrenica și continuă azi în Gaza!

Erik Meijer (GUE/NGL), *în scris.* – (NL) Sprijin ziua anuală a comemorării genocidului din Srebrenica, tocmai pentru că intervenția Europei și a statelor membre ale acesteia a creat un sentiment de falsă securitate, având ca rezultat faptul că rezidenții nu au putut fugi la timp. Cei care sunt în favoarea intervențiilor militare nu se vor bucura să audă această critică. În timpul discursului de aseară, am fost redus la tăcere de președinte la jumătatea acestuia, probabil din cauza iritării simțite cu privire la conținutul discursului meu. Ultima bucată, care de-abia se auzea deoarece președintele bătea cu ciocănelul, se potrivește acestui raport.

Srebrenica reprezintă, de asemenea, un simbol al eșecului noțiunilor optimiste privind intervențiile umanitare și adăposturile sigure. Ar fi trebuit clarificat de la început faptul că o prezență militară străină ar putea oferi doar false iluzii. Aceasta a transformat Srebrenica într-o bază operativă împotriva mediului sârb, în timp ce era inevitabil că va fi înghițită, într-un final, de același mediu.

În lipsa armatei olandeze în Srebrenica, nu ar fi existat o situație de război și nu ar fi existat nevoia unei răzbunări din partea sârbilor. Victimele nu reprezintă motivul doar pentru deferirea lui Mladić și a lui Karadžić justiției, ci și pentru conștientizarea eșecului intervențiilor militare și al tuturor încercărilor de a aduce unitate unei Bosnii separate din punct de vedere etnic.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Rezoluția comună a Parlamentului European privind Srebrenica reprezintă o încercare de a denatura istoria și de a ascunde sau pasa responsabilitatea pentru crimele comise de imperialiștii americani sau europeni, pentru dezmembrarea țării și pentru războiul barbar declanșat contra țării de NATO, cu ajutorul UE, victimelor din fosta Iugoslavie.

În același timp, aceasta încearcă să consolideze poziția atât de disprețuitului Tribunalului Special de la Haga inspirat de la americani, înaintea căruia imperialiștii doresc să-și plângă victimele și care a fost deja folosit pentru a-l elimina cu totul pe liderul iugoslav Slobodan Milošević.

Numind evenimentele din Srebrenica drept cea mai mare crimă postbelică și propunerea de a recunoaște o zi pentru comemorarea acesteia în statele membre ale UE, în timp ce există dubii serioase referitoare la ceea ce s-a întâmplat, în realitate, acolo, constituie o interpretare greșită și grosolană a istoriei, deoarece de fapt,

cea mai mare crimă postbelică înregistrată în Europa a fost masacrul populației din Iugoslavia de către imperialiștii americani și europeni.

Partidul Comunist din Grecia refuză să susțină adoptarea unor astfel de rezoluții inacceptabile, în special, într-un moment în care suntem martori cu toții la asasinarea zilnică a sute de copii și civili în Palestina de către Israel, cu sprijinul aceluiași forțe imperialiste care acum se fac că nu văd, iar cetățenii iugoslavi nu au fost parte la rezoluția în cauză.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris*. – (PT) Istoria întunecată a Europei, capacitatea umană de a-și dezvălui partea cea mai rea, nu s-a terminat. Srebrenica și tragedia ei teribilă nu reprezintă doar cel mai recent exemplu al ororii umane. Acestea ne amintesc, dacă mai era nevoie, de faptul că distrugerea este întotdeauna posibilă, că această condiție umană este o luptă permanentă pentru pace și că nimic din ceea ce realizăm nu este permanent. Cu toate acestea, memoria acestui masacr, comemorarea acestei tragedii, reprezintă, de asemenea, tributul pe care răul îl plătește binelui.

Pentru noi, portughezii, care suntem departe, atât geografic, cât și cultural de locurile principalelor orori europene ale secolului 20 și care avem altă istorie, este mult mai important să ni le amintim. Geografia și cultura ne oferă istorii diferite, însă nu fac distincția condiției noastre umane. Amintirea a ceea ce am fi putut vedea ar trebui să fie parte integrantă a moștenirii noastre.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, votez în favoarea propunerii de rezoluție care ar stabili ziua de 11 iulie ca zi comemorativă a victimelor masacrului de la Srebrenica.

Luna tragică, iulie 1995, când trupele sârbe conduse de Ratko Mladić au masacrat aproape 8 000 de bosniaci, este încă vie în inimile noastre. Cea mai bună modalitate de a onora victimele atrocităților războiului din fosta Iugoslavie este de a proclama o zi comemorativă, astfel încât să ne amintim de ceea ce s-a întâmplat.

Sunt necesare eforturi și sacrificii suplimentare pentru a ne asigura că persoanele vinovate de genocid sunt aduse în fața justiției (dintre care cel mai important este generalul Ratko Mladić), din respect pentru tații, mamele, copiii, frații și surorile victimelor nevinovate, care au murit în timpul acelor ani, precum și, de asemenea, din respect pentru Europa care dorește să trăiască în libertate.

8. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.35 p.m. și a fost reluată la ora 3.00 p.m.)

PREZIDEAZĂ: DI ONESTA

Vicepreședinte

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

10. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

10.1. Iran: cazul Shirin Ebadi

Președintele. - Următorul punct este dezbateri asupra celor cinci propuneri de rezoluții privind Iranul. ⁽¹⁾

Marios Matsakis, autor. - Domnule președinte, persecuția laureatei Premiului Nobel, dna Shirin Ebadi, constituie doar un exemplu, dintre multe altele, care au loc în Iran în prezent și o astfel de persecuție nu ar trebui să ne surprindă, dacă luăm în considerare viziunea orbită a anacronicilor conducători teocrați din această țară.

Nu ar trebui să ne surprindă nici faptul că regimul din Iran nu va ține cont, oricum, de această rezoluție. Aceștia își vor bate joc de ea și o vor arunca la coș în exact același mod în care au procedat cu toate rezoluțiile anterioare ale acestui Parlament. Și cine îi poate învinovăți? Ei știu că rezoluțiile noastre sunt doar vorbe, nu fapte și, din punctul lor de vedere, acestea nu merită nici măcar hârtia pe care sunt scrise.

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Dacă dorim într-adevăr să contribuim la schimbarea Iranului trebuie să ne punem vorbele în acord cu acțiunile. De exemplu, putem îndepărta PMOI (Organizația iraniană Mujahedinii poporului) de pe lista noastră a teroriștilor, sau putem înceta contractele avantajoase încheiate între statele membre UE și țările solicitante și Iran. Dacă acționăm astfel, atunci putem fi siguri că autoritățile de la Teheran ne vor lua în serios și se vor gândi bine atunci când vine vorba de continuarea persecuției cetățenilor lor care doresc democrație.

Prin urmare, mi se pare că ar fi trebuit să avem o a doua propunere de rezoluție, pe lângă aceasta, care să solicite guvernelor câtorva state membre UE, precum Regatul Unit al Marii Britanii și Franța, și țărilor solicitante, ca Turcia, să pună capăt atitudinii lor ipocrite față de Iran și să înceapă să ia măsuri adevărate, urgente și eficiente împotriva acestuia.

Catherine Stihler, autor. –Domnule președinte, presupun că ne este cunoscută, astăzi, tuturor povestea lui Shirin Ebadi, avocata câștigătoare a Premiului Nobel, prima femeie musulmană și primul cetățean iranian care a primit premiul. Acesta a fost prima femeie judecător din țara sa, însă a fost obligată să demisioneze datorită revoluției din Iran.

A apărut drepturile femeilor și copiilor din Iran, prin lupta sa de a schimba legislația din Iran privind divorțul și moștenirea. Ea a adoptat o poziție fermă pentru a apăra minoritățile religioase și drepturile acestora, iar, cel mai recent, a apărut șapte membri ai comunității religioase Bahá'í care au fost arestați în mod colectiv și care riscă să fie persecutați, la fel ca mulți alți adepți ai acestei religii din Iran. Însă munca sa privind drepturile omului și curajul său și determinarea au fost cele care au câștigat respectul tuturor celor din această cameră.

Dânsa, împreună cu alți activiști pentru drepturile omului, au fondat în mod curajos Centrul pentru apărarea drepturilor omului din Teheran. Obiectivul acestuia era de a raporta încălcările drepturilor omului din Iran, de a oferi reprezentare prizonierilor politici și de ajuta familiile acestora. Cu toate acestea, chiar de la început, autoritățile au încercat să închidă centrul. Persoanele care lucrează acolo au fost amenințate, întemnițate și intimidat. Shirin Ebadi s-a confruntat personal cu numeroase amenințări cu moartea și comunitatea internațională își exprimă, de o perioadă de timp, preocuparea cu privire la siguranța acesteia. Ulterior, cu puțin înainte de Crăciun, în momentul în care persoanele de la centru urmau să comemoreze ce-a de-a 60-a aniversare a Declarației Universale a Drepturilor Omului, oficialii securității iraniene au închis centrul.

Centrul trebuie redeschis urgent. Trebuie să exercităm presiune asupra Comisiei, asupra Înalțului Reprezentant, asupra președinției celei și asupra propriilor noastre state membre să examineze acest caz și să aibă grijă ca centrul să fie redeschis.

Este dificil pentru noi să stăm aici în această cameră și să înțelegem cu adevărat curajul, vitejia și puterea de care au nevoie activiștii pentru drepturile omului, precum Shirin Ebadi, pentru a-și desfășura activitatea în Iran și a înfrunta dictatura. Cu toate acestea, este necesară activitatea avocaților și a activiștilor pentru drepturile omului pentru a scoate la iveală ceea ce se întâmplă în Iran și pentru a da speranță persoanelor, precum frații Alaei. Arash și Kamiar Alaei sunt amândoi medici, care ajută persoanele afectate de HIV/SIDA și care au fost acuzați că ar fi cooperat cu inamicul, în condițiile în care tot ceea ce au încercat să facă era să îi ajute pe bolnavi.

Sper că vom fi martori la redeschiderea Centrului pentru drepturile omului și că acest Parlament va face tot ce îi stă în putință, pentru a o ajuta pe Shirin Ebadi. În cele din urmă, ca și concetățean, lupta ei este și lupta noastră.

Jean Lambert, autor. –Domnule președinte, cred că este important ca noi să-i susținem pe apărătorii drepturilor omului, indiferent dacă ne gândim că guvernele respective ne vor asculta sau nu. Populația ne-a comunicat, deseori, faptul că își găsește curajul în vocile din afară care recunosc amenințarea ce planează asupra lor.

După cum s-a spus, acesta este un caz grav, deoarece un atac asupra unui astfel de apărător al drepturilor omului cu reputație internațională indică faptul că oamenii care pun sub semnul întrebării statul sau exercitarea drepturilor lor fundamentale, precum dreptul la libertatea credinței, nu vor fi în siguranță, aceștia trebuind să se conformeze statului sau să suporte consecințele.

Shirin Ebadi însăși a fost amenințată cu moartea în nenumărate rânduri, și nu doar pentru că i-a apărut pe cei șapte membri ai comunității religioase Bahá'í din Iran, care, la rândul lor, sunt expuși riscului ridicat de a fi persecutați. Am fost martori la arestări ulterioare, în ultimele 24 de ore, ale persoanelor care au colaborat cu aceasta și, într-adevăr, și a altor membri ai comunității religioase Bahá'í.

În momentul în care examinăm ceea ce facem aici, trebuie să realizăm, de asemenea, că, de fapt, suntem martori la o schimbare a modului de recunoaștere a drepturilor omului din partea anumitor guverne din

lume și că acest lucru are un impact asupra țărilor cu care Uniunea Europeană are relații. În prezent, aceștia simt că nu trebuie să acorde o atenție atât de mare drepturilor omului, întrucât pot colabora și face comerț cu țări cărora, într-adevăr, nu le pasă. Prin urmare, consider că este mult mai important să ne asigurăm că încercăm să menținem acele standarde și că, după cum s-a spus, nu încercăm să intensificăm activitățile de comerț cu țări ale căror fapte consemnate privind drepturile omului sunt nesfârșite, ci depunem toate eforturile pentru a-i susține pe cei care activează pentru drepturile omului și pe acei democrați care se opun forțelor nedemocratice.

Tunne Kelam, autor. –Domnule președinte, situația cetățenilor din Iran care trăiesc sub dictatura tiranică a mulahilor de la Teheran este alarmantă și s-a deteriorat în toate domeniile începând din 2005. Prin urmare, îndemn Comisia să-și continue acțiunile de monitorizare a situației drepturilor omului în Iran și să prezinte un raport cuprinzător privind situația de pe parcursul primei jumătăți a acestui an.

Astăzi, protestăm împotriva hărțuirii câștigătoarei Premiului Nobel pentru pace, dna Shirin Ebadi și a Centrului său pentru apărarea drepturilor omului. Deseori ne-am întrebat care sunt rezultatele acestor proteste. Această întrebare ar trebui adresată, de asemenea, Consiliului și Comisiei.

Regimul iranian reprezintă cea mai mare amenințare potențială pentru pacea mondială și pentru statul de drept. Probabilitatea este că, în viitorul apropiat, Teheranul va avea focuase nucleare – acesta deține deja rachetele purtătoare. Iranul este, de asemenea, un mare exportator de terorism – în ceea ce privește Irak, de exemplu, acesta este un susținător al Hezbollah și Hamas.

În același timp, UE speră încă că va putea convinge această dictatură prin compromisuri și a ajutat, până de curând, regimul terorist de la Teheran să lege mâinile opoziției democratice, etichetând-o ironic ca fiind o organizație teroristă.

Prin urmare, avem nevoie de o poziție clară și convingătoare privind drepturile omului și trebuie să facem din situația drepturilor omului din Iran o prioritate în relațiile cu Teheranul.

Erik Meijer, autor. –(NL) Domnule președinte, dl Matsakis are dreptate. Persecuția doamnei Shirin Ebadi nu este un incident izolat. Conform criticilor regimului, aceasta s-a bucurat de o poziție privilegiată timp de mai mulți ani. Existența centrului său pentru drepturile omului a creat impresia că situația din Iran nu era chiar atât de rea.

Majoritatea victimelor regimului teocrat din Iran sunt necunoscute. Menținând o poziție politică diferită, protestele din partea minorităților etnice și religioase discriminate, homosexualitatea și lupta împotriva poziției dezavantajate a femeilor, reprezintă toate motive pentru a fi înțemnițat sau asasinat. Multe dintre lucrurile pe care le luăm drept bune în Europa vă pot ucide în Iran. Unele victime sunt spânzurate, drept exemplu, în prezența unei mari mulțimi, de macarale înalte.

În ciuda acestui lucru, lumea exterioară, inclusiv Europa, nu este teribil de interesată de această situație îngrozitoare și de modul în care aceasta poate fi stopată. Atenția internațională tinde să se concentreze asupra altor lucruri. În timp ce ar dori să limiteze utilizarea forței militare de către Iran și să înceteze utilizarea energiei nucleare, comunitatea internațională acordă importanță, în principal, furnizării continue de petrol și menținerii și/sau extinderii relațiilor bune de comerț.

Drept rezultat, Iranul a fost amenințat în mod constant cu războiul, în timp ce critica privind drepturile omului nu este exprimată. Acest lucru duce chiar la o situație în care cooperarea cu regimul iranian este cumpărată prin plasarea principalelor grupuri de opoziție exilate pe lista teroriștilor. Trebuie să punem capăt acestei situații bizare în care, de fiecare dată când există o hotărâre judecătorească care declară această plasare pe lista teroriștilor ca fiind ilegală, Consiliul ia, în numele Uniunii Europene, o nouă decizie identică.

Spre deosebire de majoritatea celorlalte victime ale persecuției din Iran, Shirin Ebadi nu este o persoană anonimă, ci este cunoscută și respectată pe plan internațional. Până în prezent, statutul de câștigătoare a Premiului Nobel i-a asigurat, uneori, un anumit grad de libertate. Faptul că acest statut se apropie de sfârșit indică nevoia unui sprijin internațional pentru acele forțe care caută schimbarea.

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Domnule președinte, biroul meu din München este amplasat pe o stradă unde locuiesc mulți armenieni creștini din Iran. Aceștia sunt membrii uneia dintre cele mai vechi comunități creștine din lume și sunt, în același timp, persani patriotici. Acest lucru demonstrează că Iranul/Persia are o tradiție veche de toleranță, nu doar față de religii diferite, ci și față de oamenii de pe cuprinsul marelui său imperiu.

Acest mod de a conduce atât de intolerant, precum cel al regimului mullah, este total împotriva spiritului iranian/persan. Este împotriva celor mai bune și nobile tradiții ale uneia dintre cele mai vechi țări din lume. Prin urmare, este în interesul cetățenilor iranieni și viitorului lor să fim mai clari în denunțul nostru al acestor abuzuri.

Dna Shirin Ebadi, care a denunțat aceste abuzuri, asumându-și personal un mare risc, și care a câștigat premiul Nobel pentru pace, continuă să procedeze în acest fel, în numele tuturor grupurilor etnice și al tuturor comunităților religioase. Nu putem tolera o persecutare atât de abominabilă și îngrozitoare a doamnei Ebadi. Aceasta are nevoie de solidaritatea noastră. Prin urmare, fac apel la președinția cehă a Consiliului de a pune în aplicare în această chestiune, de asemenea, politica sa sănătoasă în domeniul drepturilor omului.

Józef Pinior, în numele Grupului PSE. – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, mai întâi de toate, aș dori să vă atrag atenția asupra absenței reprezentanților președinției cehă în timpul acestei dezbateri. Regret foarte mult acest lucru, deoarece Republica Cehă este moștenitoarea unei tradiții democratice a luptei pentru drepturile omului în toată Europa Centrală și de Est. Repet: este foarte regretabil faptul că nu există reprezentanți ai președinției cehă care participă la această dezbatere, deși, alte președinții ale Consiliului, precum cea germană, au trimis întotdeauna reprezentanți.

Astăzi, dezbatem situația drepturilor omului în Iran, o țară importantă din Orientul Mijlociu, care va avea un impact decisiv asupra situației politice din acea regiune. Guvernul iranian ar trebui, prin urmare, să fie obligat și mai mult să respecte drepturile omului și standardele internaționale din domeniul dreptului umanitar.

O apărăm pe câștigătoarea Premiului Nobel, Shirin Ebadi și ne opunem acțiunilor recente ale autorităților și campaniei guvernului, menită să întoarcă opinia publică împotriva acesteia. Doresc să atrag atenția, de asemenea, asupra arestărilor ulterioare ale studenților de la universitatea din Shiraz. În această săptămână, în timp ce Parlamentul European era în timpul sesiunii la Strasbourg (mai precis, la 12 ianuarie), au mai fost arestate alte șase persoane. Trebuie să apărăm independența mișcării studenților din Iran. Aș dori, de asemenea, să atrag atenția asupra reprimării și hărțuirii doctorilor implicați în cercetările privind SIDA.

Domnule comisar, nu putem trage decât o singură concluzie: situația drepturilor omului din Iran trebuie monitorizată în continuare de către Comisia Europeană și de întreaga Uniune Europeană.

Leopold Józef Rutowicz, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, în Iran, unde principiile fundamentaliste sunt susținute de o mare parte a societății, activitățile tuturor instituțiilor democratice, care se bazează pe diferite precepte culturale, întâmpină o mare opoziție și intoleranță. Acesta este exemplul pe care-l oferă Iranul.

Deși politicienii din Iran aflați la putere, pentru a-și îmbunătăți propria imagine, s-ar putea angaja să respecte obligațiile rezultate din acordurile internaționale, realitatea de zi cu zi este foarte diferită. Cazul lui Shirin Ebadi, câștigătoarea Premiului Nobel pentru pace și directoarea Centrului pentru apărarea drepturilor omului, ar putea servi drept exemplu. Faptul că activitățile acesteia sunt persecutate se datorează slăbiciunii clasei conducătoare care, temându-se pentru statutul ei, nu poate disciplina fundamentalistii implicați în activități anti-democratice. Sprijinim rezoluția. Cred că trebuie luate măsuri mai radicale în acest domeniu.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - Iranul reprezintă poate cel mai puțin documentat caz de violare a drepturilor omului din comunitatea internațională. În acest moment nu există semnale de îmbunătățire a situației. Persecuția doamnei Shirin Ebadi este un caz foarte grav în acest sens, și același lucru îl pot spune și despre situația celor 6 studenți, care a fost menționată mai devreme.

E îmbucurător că pe această temă s-au propus mai multe rezoluții, inițiate de mai multe grupuri politice. Credem însă că cea a Partidului Popular European răspunde mult mai bine obligației noastre de a apăra drepturile omului. Ca cetățean al unei țări care a cunoscut recent atât experiența totalitară, cât și libertatea de expresie garantată de un regim democratic, nu pot decât să simpatizez cu cauza unei luptătoare pentru drepturile omului și sunt sigur că acest lucru va fi luat în considerare.

Această critică constructivă nu poate decât să ajute relațiile dintre Uniunea Europeană și Iran

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Nu doresc doar să susțin această rezoluție ci, în special, să susțin poziția tuturor prietenilor unui Iran liber care, precum dl Matsakis și alții, au apărut un punct de vedere, subliniind faptul că principala problemă este politica împăciuitoare față de regimul iranian. Este o politică în temeiul căreia contractele comerciale sau cele privind petrolul sunt mai importante decât principiile.

Plasarea Organizației iraniene Mujahedinii poporului pe lista organizațiilor teroriste a fost un scandal încă de la început. Aceasta a transformat ceea ce era o problemă extraordinar de importantă într-o politică care este exact opusul, și anume de a face o favoare celor care, în realitate, continuă politicile teroriste.

Din acest motiv, aş invita încă o dată Comisia să pună capăt urgent acestei situații și să îndepărteze Organizația iraniană Mujahedinii poporului de pe lista organizațiilor teroriste.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Domnule președinte, Zbigniew Brzeziński descrie arcul de instabilitate care se întinde din Egipt până în Pakistan ca fiind principala amenințare pentru stabilitatea globală și perspectivele viitoare ale dezvoltării globale. În opinia acestuia, principala țară din această zonă, un fel de fus, este Iranul. Dacă nu rezolvăm problema Iranului, dacă nu ne asigurăm că acesta devine o țară previzibilă și democratică, va fi foarte dificil să ne gândim la eradicarea pericolului de care vorbește dl Brzeziński.

Cu toate acestea, nu putem introduce democrația sau stabilitatea în Iran. Iranienii înșiși trebuie să facă acest lucru. Prin iranieni, vreau să mă refer la cei care locuiesc chiar în Iran, cum este dna Ebadi, cât și la emigranții iranieni, precum Miriam Rajavi. De aceea, este important să susținem tocmai aceste mișcări democratice și să recunoaștem, în sfârșit, că mujahedinii nu reprezintă o organizație teroristă.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Domnule președinte, destul de ironic, situația din Iran este similară celei din Gaza când a fost aleasă gruparea Hamas, și anume că guvernul a fost ales de către populație.

Acest lucru reprezintă o problemă pentru noi, deoarece nu putem face prea mult. Ceva trebuie să se schimbe în Iran. Putem doar să vorbim deschis înaintea întregii lumi și să transmitem mesajul nostru către Iran, și anume, că noi condamnăm încălcările drepturilor omului și lipsa democrației, indiferent dacă le va plăcea sau nu. Poate că în acest caz, cuvintele ne vor servi drept arme și, în același timp, vor oferi ajutor oamenilor din Iran care luptă pentru libertatea adevărată, pe care sper că o vor obține.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Comisia Europeană monitorizează îndeaproape evoluția situației cu care se confruntă dna Shirin Ebadi și consideră că fiind inacceptabile amenințările la adresa dânzei și colegilor acesteia, urmate de percheziția efectuată la sediul lor din Teheran la 29 decembrie. Percheziția sediului este ultima dintr-o serie de acte de intimidare îndreptate către dna Ebadi care au inclus, de exemplu, închiderea Centrului pentru apărarea drepturilor omului, o organizație pe care a condus-o.

Prin urmare, Comisia Europeană susține, pe deplin, cele două declarații privind cazul doamnei Ebadi, prezentate de președinția franceză a Consiliului Uniunii la 31 și 22 decembrie, anul trecut. Comisia subliniază, în special, faptul că autoritățile iraniene trebuie să respecte obligațiile lor internaționale din domeniul drepturilor omului și, în particular, dreptul la întrunire pașnică, prevăzut în Pactul internațional privind drepturile civile și politice. Iranul a semnat și ratificat acest pact și, prin urmare, trebuie să permită redeschiderea celor două sedii ale Centrului pentru apărarea drepturilor omului, trebuind să acorde acestora statutul legal pe care-l solicită de mai mulți ani.

În 2009, la fel ca și în trecut, Comisia nu va rata nicio ocazie de a exercita presiuni asupra autorităților iraniene, pentru a acorda protecție doamnei Ebadi și altor apărători ai drepturilor omului (persoane fizice sau organizații) și a le permite să-și continue activitatea în țară, fără niciun fel de intervenție în desfășurarea activităților legitime ale acestora.

După cum știți, problema puterii nucleare și a drepturilor omului limitează foarte mult sfera acțiunilor noastre din Iran. În ciuda acestui lucru, Comisia își va continua în 2009 cooperarea în domeniile de interes comun, în special, în lupta împotriva traficului de droguri. Am reușit, de asemenea, să menținem unele programe care sprijină drepturile omului și gestionarea adecvată a afacerilor publice, de exemplu un proiect pentru susținerea drepturilor copilului, în cooperare cu UNICEF, precum și proiecte de sprijin al reformei judiciare.

Urmărim, de asemenea, inițiative menite să întărească cooperarea și schimburile din domeniul educației și culturii – schimburi în cadrul programului Erasmus Mundus, vizita recentă a câtorva jurnaliști iranieni la Bruxelles, sau difuzarea programelor de televiziune în limba persană pe care Comisia vrea să o lanseze înainte de sfârșitul acestui an. În ciuda acestor lucruri, este clar că relațiile noastre nu se vor putea dezvolta în mod normal, în afară de cazul în care situația drepturilor omului din Iran se îmbunătățește radical.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

10.2. Guinea

Președintele. – Următorul punct este dezbateră a șase propuneri de rezoluții privind situația din Guinea.⁽²⁾

Marios Matsakis, autor. – Domnule președinte, Guinea a avut o istorie foarte zbuciumată, țările europene fiind implicate într-un fel sau altul în trecutul său tragic. Aceasta a fost cucerită de portughezi în secolul al XV-lea și cetățenii săi au fost supuși comerțului european cu sclavi în secolul al XVI-lea și dincolo de acesta. În 1890, a fost colonizată de Franța. După independența din 1958, s-au format legături strânse cu Uniunea Sovietică. Perioada sa post-colonială a fost în mare parte dominată de un totalitarism prezidențial, liderii acesteia fiind susținuți de armata sa mai degrabă primitivă.

Guinea, deși binecuvântată cu zăcămintele foarte bogate de minereuri, inclusiv fier, aluminiu, aur, diamante și uraniu, este, cu toate acestea, una dintre cele mai sărace țări din lume. Aceste minereuri sunt exploatate de companii din Rusia, Ucraina, Franța, Marea Britanie, Australia și Canada.

Gradul mare de corupție al oficialilor este cunoscut, iar guvernelor țărilor cărora le aparțin aceste companii pare să nu le pese de bunăstarea cetățenilor din Guinea și încep să se plângă de situația îngrozitoare a drepturilor omului în țară doar atunci când interesele lor financiare sunt subminate sau amenințate.

Este adevărat că, în prezent, există un alt dictator la putere în Guinea, un tânăr ofițer de armată numit căpitanul Camara. Acesta conduce o juntă care a promis, în mod solemn, că va scăpa țara de corupție și va îmbunătăți standardele de viață pentru cele 10 milioane de cetățeni ai acesteia. În acest scop, a fost creat un Consiliu național pentru democrație și dezvoltare, cu 32 de membri, pentru a guverna țara.

Nu am nicio idee dacă acest căpitan Camara este sincer în strădaniile sale, sau dacă va reuși să îmbunătățească situația lucrurilor în Guinea. Cu toate acestea, un lucru este cert: lucrurile nu se pot înrăutăți mai mult decât au făcut-o în ultimii zeci de ani, timp în care Europa și restul lumii s-au mulțumit doar să se relaxeze, să privească și să se bucure de beneficiile exploatării minereurilor din Guinea. Prin urmare, deși mă opun dictaturii militare *a priori*, pot spera doar, că după o perioadă scurtă de timp, va avea loc o tranziție către democrație.

Jean-Pierre Audy, autor. – (FR) Domnule președinte, domnule Șpidla, doamnelor și domnilor, la 22 decembrie 2008, președintele Republicii Guinea, Lanzana Conté, a murit la vârsta de 74 de ani. În timpul acelei nopți de 22 spre 23 decembrie, în mijlocul zvonurilor legate de o lovitură de stat, rudele sale apropiate se ocupau de aranjamentele pentru perioada interimară.

Chiar în acel moment, erau sinceri acei oameni care conduceau o țară considerată de *Transparency International* a fi una dintre cele mai corupte din lume și care se baza pe un stat de drept și o democrație care, în realitate, nu au existat niciodată? Chiar în acel moment, își aduceau aminte cum, în urmă cu 24 de ani, generalul Lanzana Conté a preluat puterea când tatăl independenței din 1958, președintele marxist Sékou Touré, a murit în 1984? Chiar în acel moment, se gândeau că un simplu ofițer responsabil cu aprovizionarea armatei cu combustibil ar putea prelua puterea? Chiar în acel moment, regretau că nu au acționat suficient de mult pentru a stabili adevăratul stat de drept și adevărata democrație care ar fi facilitat organizarea acelor alegeri prețioase în termen de 60 de zile, după cum era prevăzut în constituție?

În cazul în care au regretat într-adevăr aceste lucruri, sentimentele căpitanului Moussa Dadis Camara și ale prietenilor săi urmau să se transforme în remușcare în câteva ore. În ziua de miercuri, 24 decembrie, necunoscutul căpitan s-a autodeclarat președintele Republicii, a fost ovaționat de mii de cetățeni și, la 25 decembrie, a etalat supunerea oferită de guvernul civil, care a fost de acord cu ultimatumul său. A promis că va lupta împotriva corupției și va organiza alegeri înainte de 2010. A numit o persoană decentă în funcția de prim-ministru, un funcționar civil internațional stabilit în Egipt. Acesta a raportat bucuros că nici o persoană din Guinea nu-l condamnă; partidele politice de opoziție și societatea civilă au acceptat această situație.

În aceste împrejurări ar trebui să fie condamnată lovitură de stat? Da, doamnelor și domnilor, trebuie să o condamnăm! Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, în numele cărora am onoarea să iau cuvântul, condamnă această lovitură de stat, deși nu suntem naivi; știm că soluțiile politice nu sunt niciodată simple atunci când o țară iese la lumină din dictatură. Vă invităm să votați în favoarea unei rezoluții comune a șase grupuri politice.

(2) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Erik Meijer, autor. –(NL) Domnule președinte, la 15 februarie 2007, am discutat despre violența de stat a dictatorului Lansana Conté în Guinea ca fiind o chestiune urgentă. Acest dictator a venit la putere în urma loviturii de stat din 1984, iar de atunci a fost la putere. Acesta a considerat țara drept proprietatea sa, aceasta având o însemnătate deosebită datorită zăcămintelor sale naturale de aur, fier și bauxită. Cea mai mare parte a partidelor nu au participat la alegerile care au fost organizate sub controlul acestuia, iar opoziția oficială, care era reprezentată temporar în parlament, a fost mai târziu forțată să plece.

În consecință, confederațiile sindicale CNTG și USTG au devenit principala forță a luptei pentru democrație. Forța de securitate prezidențială, condusă de fiul dictatorului, a răspuns mitingului de protest din 22 ianuarie 2007, prin asasinarea a 59 de persoane și rănirea altor 150.

Acest regim îngrozitor a luat sfârșit, în mod neașteptat, când dictatorul a murit anul trecut în decembrie. Junta a numit un bancher în funcția de viitor prim-ministru. Întrebarea acum se referă la ceea ce a creat exact junta militară care a preluat ulterior puterea. Este acesta un pas înainte spre democrație și egalitate pentru toți rezidenții, sau urmează ca această nouă lovitură de stat să pregătească drumul pentru noul dictator care este, repet, interesat, în principal, de resursele naturale ale țării sale și de perspectiva umplerii propriilor sale buzunare?

Reacția lumii externe este una de confuzie. Blocul cooperativ vest-african, Comunitatea Economică a Statelor Vest Africane (ECOWAS), a condamnat ultima lovitură de stat. Președintele nigerian aduce elogii ultimului dictator, însă, din fericire, acesta cere un transfer rapid al puterii către un guvern ales în mod democratic. Franța și Senegalul, de asemenea, exercită presiuni în vederea organizării de alegeri care urmează să aibă loc anul viitor.

Grupul meu a susținut întotdeauna, de-a lungul anilor, solicitările din partea opoziției democratice din Guinea, care încă par a fi trecute cu vederea. Nu condamnăm schimbarea puterii, însă condamnăm posibila continuare a lipsei democrației în viitorul apropiat. Nu există, deocamdată, niciun motiv pentru a penaliza și a izola Guinea, dar ar trebui să le reamintim noilor lideri că momentul lor de glorie poate fi doar de scurtă durată. Această țară nu are nevoie de un alt dictator, ci de reinstaurarea democrației.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE-DE. – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, din păcate a trecut timpul când singurul mod cunoscut de a răsturna un guvern în Vest-Africa era prin intermediul unei lovituri de stat. În timp ce în țările care au o graniță comună cu Guinea, și anume Sierra Leone, Coasta de Fildeș, Senegal sau Liberia, are loc o îmbunătățire a situației politice, regimurile militare s-au prăbușit și iese la iveală o nouă democrație, Guinea rămâne blocată în trecut. Însuși președintele actual Conté a preluat puterea printr-o lovitură de stat și acum avem o senzație de déjà vu. La douăzeci și patru de ore după anunțarea morții președintelui, armata a preluat puterea în Guinea și a suspendat constituția.

Singura veste bună era că lovitură de stat a fost condamnată de celelalte state africane și de Uniunea Africană. În plus, ajutorul din partea Uniunii Europene pentru Guinea trebuie condiționat, fără îndoială, de restabilirea ordinii constituționale și de solicitarea organizării de alegeri prezidențiale cât mai curând posibil. Organizațiile internaționale independente ar trebui să supravegheze procesul electoral și să monitorizeze corectitudinea acestor alegeri. În cazul în care căpitanul Camara dorește, chiar și în cea mai mică măsură, să fie un Obama al Guineei, atunci corupția și sărăcia din această țară vor trebui să fie reduse în mod radical.

Ewa Tomaszewska, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, în timpul zilei care a urmat morții președintelui Lansana Conté, la 23 decembrie 2008, o juntă militară, condusă de căpitanul Camara, a preluat puterea în Guinea, suspendând constituția și dreptul la activitate politică și dizolvând guvernul. Junta a declarat război corupției și intenționează să organizeze alegeri prezidențiale până în decembrie 2010, deși legislația anterioară stipulase, până în momentul respectiv, că alegerile trebuie să aibă loc în termen de 60 de zile de la expirarea unui mandat.

Cu toate acestea, nu putem să nu observăm că populația din Guinea susține noul guvern. La 29 decembrie, Uniunea Africană a suspendat calitatea de membru a Guineei, oferind acesteia un termen de șase luni pentru a restabili ordinea constituțională. Parlamentul European ar trebui să invite guvernul din Guinea să restabilească dreptul civil și să organizeze alegeri prezidențiale democratice cât mai curând posibil. Sper că se va furniza ajutor umanitar din partea Comisiei Europene populației civile și că se va începe un proces de dialog cu guvernul din Guinea.

Charles Tannock (PPE-DE). – Domnule președinte, președintele Lansana Conté a reprezentat prototipul bărbatului african puternic, un dictator corupt care a condus populația țării cu o mână de fier. În realitate, Guinea nu s-a bucurat niciodată de o democrație adevărată în această jumătate de secol de independență.

Moartea domnului Conté a oferit Guineei ocazia să întoarcă pagina, însă orice speranțe privind tranziția către o democrație adevărată au fost spulberate prin lovitura de stat. În mod previzibil, răspunsul Uniunii Africane la această lovitură de stat a fost lamentabil de șters. Uniunea Africană nu se poate aștepta să fie luată în serios pe plan internațional, în condițiile în care continuă să ocolească adevărul și să târăgăneze. De ce ar trebui ca noi, cei din Vest, să ne străduim atât de mult pentru a aborda această problemă, în timp ce guvernele africane par să fie atât de indiferente?

UE ar trebui să ia în considerare invocarea dispozițiilor din Acordul de la Cotonou privind sancțiunile. Căpitanul Camara și liderii loviturii de stat trebuie să înțeleagă că UE se așteaptă la anumite standarde de bază privind guvernarea în schimbul unei relații de comerț și ajutor. Singura cale spre prosperitate a Guineei este prin alegerea unui guvern democratic, civil.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, avem în fața noastră un alt caz în care un grup de ofițeri a preluat puterea. Juntele militare se comportă în același mod: mai întâi sunt arestările, apoi constituția este suspendată, iar, ulterior, se anunță organizarea de alegeri democratice. În acest caz, alegerile vor avea loc peste doi ani. Cu toate acestea, în practică, ofițerii vor începe să își exercite atribuțiile și vor vedea că le place. Acest lucru conduce apoi la opresiune socială și revolte, precum și la încălcări ale drepturilor omului și principiilor democratice. Avem motive să bănuim că același lucru se va întâmpla și în Guinea, deși noi toți sperăm că lucrurile vor fi diferite de data aceasta, că evenimentele vor lua o întorsătură mai bună și că rezultatul va fi mai pozitiv.

Cred că anunțul făcut de Comunitatea Economică a Statelor Vest Africane și de Uniunea Africană, și anume, că vor suspenda participarea Guineei la lucrările lor exercită o anumită presiune și face apel la bunul simț. Cred că, având în vedere situația socială, și anume, scăderea constantă a venitului pe cap de locuitor, Uniunea Europeană, și, prin urmare, și Comisia Europeană, vor lua măsuri adecvate și chibzuite și, în același timp, curajoase, pentru a se asigura că această țară se întoarce la normalitate cât mai curând posibil, pentru binele poporului său și pentru a preveni genocidul și încălcările drepturilor omului.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Dezbatem astăzi lovitura de stat din Guinea, una dintre cele mai corupte țări din Africa. În plus, situația economică și socială din Guinea este de neînviat, condițiile de trai ale oamenilor sunt extrem de aspre, există un deficit de produse alimentare de bază, drepturile omului sunt încălcate în mod flagrant, toate acestea creând un mediu care favorizează preluarea puterii prin mijloace ilegale.

Pe de altă parte, știm foarte bine că preluările de putere cu ajutorul loviturilor de stat au devenit o tradiție în Guinea. În momentul expirării mandatului Adunării Generale, în urmă cu doi ani, nu fuseseră anunțate alegeri parlamentare. Toate acestea reprezintă, fără nicio îndoială, o preocupare pentru comunitatea internațională. În orice țară, o astfel de situație, mai devreme sau mai târziu, duce la revolte, la instabilitate și, deseori, la vărsări de sânge.

Prin urmare, sunt pe deplin de acord cu rezoluția pe care o dezbatem, care solicită organizarea de alegeri parlamentare și prezidențiale, respectarea standardelor internaționale și acordarea de ajutor din partea Uniunii Africane și a Comunității Economice a Statele Vest Africane. În plus, libertatea presei, libertatea de exprimare și libertatea de întrunire trebuie garantate înaintea alegerilor, în mod contrar, alegerile devenind o farsă electorală.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Domnule președinte, lovitura de stat din Guinea a urmat modelul majorității loviturilor de stat similare din Africa și de pe alte continente. Aceasta a avut loc imediat după moartea președintelui Conté, care a venit la putere ca urmare a unei lovituri de stat organizată cu 24 de ani în urmă. Situația economică și politică în această țară extrem de săracă incită oamenii la proteste. Aceste proteste sunt apoi liniștite de forțele armate, care consolidează un guvern corupt și o segregare a țării între cei care prosperă și cei care mor de foame.

Faptul că Uniunea Africană și Comunitatea Economică Africană au suspendat relațiile cu junta reprezintă un pas pozitiv în acest caz. Presiunea externă ar putea obliga junta să anunțe organizarea de alegeri democratice. Lecția care trebuie învățată din această situație este că, pentru a susține democrația în Africa, Uniunea Africană are nevoie de un plan de acțiune, care să poată împiedica loviturile de stat, ce au drept rezultat pierderi uriașe pentru cetățenii din această regiune săracă de pe glob. Susțin această rezoluție.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, vestea morții președintelui Guineei, Lansana Conté, care ne-a parvenit în dimineața zilei de 23 noiembrie 2008, a fost

urmată câteva ore mai târziu de o lovitură de stat condusă de o juntă care a format Consiliul național pentru democrație și dezvoltare și a declarat suspendarea constituției și dizolvarea instituțiilor guvernamentale.

Comisia Europeană susține cu tărie declarația președinției UE, care condamnă această preluare violentă a puterii și invită autoritățile din Guinea să reînstaureze guvernul civil, constituțional și democratic cât mai curând posibil. Primirea pozitivă de către publicul din Guinea a regimului militar, în special, de către partidele politice și uniunile sindicale, demonstrează, în mod clar, că standardul de trai al cetățenilor din Guinea s-a deteriorat atât de mult, încât o lovitură de stat a armatei este văzută ca o schimbare în bine și ca un eveniment care insuflă optimism pentru viitor. Acest lucru demonstrează, de asemenea, că fostul regim pierduse încrederea populației, într-o asemenea măsură, încât aceasta a preferat ca guvernul să fie preluat mai degrabă de unitățile militare decât de către moștenitorii oficiali.

În această situație confuză, este important să salutăm inițiativele rapide și eficiente luate de Comunitatea Economică a Statelor Vest Africane (ECOWAS) și a președintelui acesteia, dl Chambas, cât și determinarea și hotărârea Comunității și Uniunii Africane, care au suspendat calitatea de membru a Guineei în cadrul organizației și au condamnat preluarea violentă a puterii. Comisia este hotărâtă să susțină eforturile ECOWAS și ale Uniunii Africane și să sprijine eforturile acestora, pentru a facilita cea mai rapidă reîntoarcere posibilă la un guvern civil, constituțional și democratic, prin intermediul unor alegeri libere și transparente.

Provocarea cu care se confruntă comunitatea internațională în următoarele luni este de a sprijini Guinea în perioada sa de tranziție și în activitatea de organizare a alegerilor libere și democratice pentru o adunare legislativă și un președinte.

Doamnelor și domnilor, după cum știți, în luna martie 2004, ca urmare a alegerilor care nu au respectat principiile democratice și care au încălcat elemente fundamentale ale Acordului de la Cotonou, am hotărât să începem consultările între Guinea și Uniunea Europeană, în conformitate cu articolul 86 din acord. S-au înregistrat progrese în următoarele domenii: alegerile generale care urmează să aibă loc în 2006, liberalizarea mass-mediei, modificarea sistemului de votare care urmează să fie realizată de către guvern, împreună cu opoziția, și îmbunătățiri ale cadrului macroeconomic.

Nu ne pierdem speranța. Credem cu tărie că procesul alegerilor care a început anul trecut în octombrie poate fi reluat cu succes. În prezent, o misiune comună a președinției și Comisiei se va deplasa în Guinea în timpul zilei de miercuri. Misiunea include grupuri din cadrul ECOWAS și al Uniunii Africane și obiectivul acesteia va fi evaluarea situației din țară și propunerea de măsuri adecvate de susținere a Guineei în perioada sa de tranziție spre democrație.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

10.3. Libertatea presei în Kenya

Președintele. - Următorul punct este dezbaterile a șase propuneri de rezoluții privind libertatea presei în Kenya.⁽³⁾

Marios Matsakis, autor. – Domnule președinte, libertatea presei este sinonimă cu libertatea de exprimare și democrația. Acest lucru nu se aplică, desigur, într-un mod ideal, în societatea noastră în care interferența media a magnatilor media, cât și a guvernelor și a partidelor politice nu sunt noutăți, ci este mai degrabă predominant în unele țări vestice, fără a exclude Statele Unite ale Americii și unele statele membre UE. Cu toate acestea, în ceea ce privește cel puțin legislația, mijloacelor de comunicare în masă din societatea noastră li se acordă protecția teoretică legislativă necesară pentru ca acestea să funcționeze cât mai adecvat posibil.

În această privință, ne rugăm să fim diferiți față de guvernul kenyan, care introduce măsuri legislative ce pot fi folosite pentru posibile reprimări și persecutări ale presei din partea statului. Prin urmare, invităm autoritățile kenyene să își reconsidere poziția privind această problemă și să acorde mass-mediei libertatea legislativă de care are nevoie pentru a încerca, cel puțin, să funcționeze cât mai democratic posibil. Guvernul kenyan trebuie să înțeleagă și să accepte că protecția presei este esențială pentru evoluția țării către o îmbunătățire a standardelor de trai ale cetățenilor săi. Sperăm și avem încredere că apelul pe care l-am făcut prin această rezoluție nu va fi văzut ca o interferență, ci ca un sfat prietenesc adresat guvernului kenyan, care va fi luat

⁽³⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

serios în considerare, precum și că acesta va reconsidera într-un mod mai înțelept ceea ce a realizat până în prezent.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autor. –(PL) Domnule președinte, Kenya este chinuită, de mult timp, de o criză politică gravă. Actualul președinte, dl Kibaki, pune în aplicare măsuri care sunt menite, în mod clar, să restricționeze libertatea de exprimare și a presei. La 2 ianuarie 2009, acesta a încălcat dispozițiile Declarației Drepturilor Omului și ale Cartei africane a drepturilor omului, prin sancționarea modificărilor a ceea ce este cunoscut sub numele de Legea kenyană a comunicațiilor din 1998, acordând autorităților naționale noi drepturi, inclusiv dreptul de a dezmembra echipamentul de difuzare și comunicare, cât și dreptul de a controla și modifica conținutul publicațiilor mass-media. Comunitatea internațională a declarat în unanimitate că acesta reprezintă un pas înainte spre cenzurarea mass-mediei din Kenya.

În plus, în ciuda angajamentelor anterioare rezultate din acordurile semnate în vederea instituirii marii coaliții a Kenyei, președintele nu a reușit să se consulte cu prim-ministrul în exercițiu cu privire la această decizie sau la oricare alte decizii ulterioare. Acest lucru a exacerbat criza din Kenya, care durează deja de mai mult de un an și care a făcut aproximativ 1 000 de victime și a lăsat 350 000 de oameni fără adăpost. Uniunea Europeană nu poate fi un simplu spectator, în timp ce libertățile fundamentale sunt încălcate în mod flagrant.

Ar trebui să salutăm asigurările făcute de președintele kenyan cu privire la faptul că modificările vor fi revizuite și că toate puterile politice vor fi consultate în această privință, pentru a oferi acestor amendamente o calitate nouă, democratică și pentru a asigura sprijinul larg al societății din Kenya. Uniunea Europeană trebuie să susțină aceste măsuri și să le monitorizeze în detaliu, promovând pluralismul în timpul procesului de instituire a societății civile. În același timp, autoritățile kenyene ar trebui să ia măsuri mai puternice pentru a introduce în țară o stare de normalitate, inclusiv crearea unui comitet special, alcătuit din experți locali și internaționali, pentru a-i pedepsi pe cei vinovați de acte de violență și pe cei care au provocat criza de anul trecut. Există șansa ca aceste măsuri să stabilizeze situația internă și să împiedice un dezastru umanitar, care amenință, în mod inevitabil, această țară est-africană cu o populație de zece milioane de locuitori.

Colm Burke, autor. –Domnule președinte, îmi exprim regretul cu privire la faptul că președintele Kibaki a semnat Legea kenyană a comunicațiilor (modificare). Acest act nu ia în considerare drepturile privind libertatea de exprimare și libertatea presei, astfel cum sunt proclamate în Declarația Universală a Drepturilor Omului și reluate de alte convenții internaționale, inclusiv Carta africană a drepturilor omului și popoarelor.

Acest act ar conferi competențe considerabile Ministrului informațiilor kenyan să descindă în amplasamentele media care sunt considerate a constitui o amenințare la adresa securității naționale și să demonteze echipamentul de difuzare. Actul va conferi, de asemenea, statului atribuții privind reglementarea conținuturilor care urmează a fi difuzate și publicate prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice și, respectiv, tipărite. Cu toate acestea, salut acțiunea recentă a președintelui Kibaki de a revizui această lege în domeniul mass-media, precum și gestul său de a lua în considerare modificarea legislației propusă de membrii agențiilor de presă.

Libertatea de expresie reprezintă un drept fundamental al omului prevăzut la articolul 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Invit guvernul kenyan să inițieze o consultare a părților interesate pentru a construi un consens asupra celei mai bune modalități de a reglementa industria comunicațiilor, fără ca acestea să interfereze cu libertatea presei și fără să încalce drepturile conținute în Declarația Universală.

În sfârșit, doresc să subliniez necesitatea de a pune capăt culturii impunității în Kenya, pentru a deferi justiției persoanele responsabile pentru violențele post-electorale care au avut loc în urmă cu un an. Solicit crearea unei comisii independente, alcătuită din experți juridici locali și internaționali, care să efectueze investigații și urmăriri penale privind evenimentele violente care au avut loc în urma alegerilor falsificate din decembrie 2007.

Erik Meijer, autor. –(NL) Domnule președinte, Kenya are un trecut violent. După cel de-al Doilea Război Mondial, când Europa a ajuns încet să accepte faptul că independența țărilor africane era, în cele din urmă, inevitabilă, Kenya a fost exclusă în mod vehement, la fel ca și țara pe acum o cunoaștem în prezent sub numele de Zimbabwe. Conform liderilor coloniali, existau prea mulți coloniști străini și prea multe interese economice străine în țările respective, pentru a le putea lăsa în mâinile populației predominant de culoare.

Spre deosebire de țările vest-africane, independența Kenyei nu a fost obținută pe cale pașnică, ci doar ca urmare a luptelor îndelungate și violente a mișcării pentru independență Mau Mau. Această nevoie pentru o luptă violentă a pus bazele unei violențe și unei intimidări continue. Victoriile aparțin, în principal, unui trib majoritar, Kikuyu. Celelalte grupuri ale populației s-au menținut mereu în opoziție, în cazul în care a

fost necesar, față de autoritatea rezultatelor alegerilor falsificate. Ultimele alegeri prezidențiale au dovedit încă o dată că un non-Kikuyu nu poate deveni președinte, nici chiar dacă este votat de majoritatea alegătorilor.

Grație unui compromis, candidatul opoziției este acum prim-ministru și pacea internă pare să se fi restaurat. În timp ce, din cele două țări africane cu alegeri prezidențiale falsificate, Zimbabwe este considerată ca fiind țara în care s-a ajuns la un compromis rău, Kenya a fost lăudată ca fiind țara cu un compromis bun. Timp de ani de zile, Europa de Vest și America au considerat Kenya a fi o mare poveste de succes. Aceasta era o țară cu o prosperitate relativă, libertate pentru întreprinderile internaționale, prietenie cu Vestul și care acorda atenție turiștilor. Kenya a pierdut acum acea imagine a poveștii de succes. Lipsa de produse alimentare și noua lege a presei au reînnoit tensiunile. Această penurie de produse alimentare se datorează, parțial, faptului că președintele, în schimbul construcției portului, a închiriat 40 000 de hectare de teren agricol statului petrolier Qatar, în scopul aprovizionării cu hrană.

Legea presei pare să fie pârgă pe care președintele o folosește pentru a restricționa puterea guvernului de coaliție și a elimina oponenții critici. Acest lucru este cu atât mai șocant, cu cât această lege a apărut fără ca prim-ministrul să fie măcar consultat. Compromisul coaliției între președinte și prim-ministru se află în pericol în cazul în care președintelui i se acordă capacitatea de a-l ocoli pe primul ministru, restricționând rolul guvernului și protejându-și propriul rol împotriva criticii presei.

Charles Tannock, în numele PPE-DE. – Domnule președinte, până la evenimentele violente de anul trecut, Kenya avea reputația uneia dintre cele mai stabile țări, din punct de vedere politic, din Africa, și avea tradiția unei presei relativ libere și trainice.

Președintele Kibaki trebuie să realizeze faptul că stabilitatea politică și o presă liberă se întăresc reciproc. Această restricție a libertății de exprimare, astfel cum a fost propusă, este rușinoasă pentru o țară condusă de o persoană care a venit la putere, cu promisiuni privind o nouă eră a deschiderii și a transparenței. Din păcate, se pare că mulți politicieni marcanți din Kenya nu sunt încă suficient de susceptibili pentru a putea face față aluziilor răutăcioase inevitabile din partea unei presei libere și a democrației. Sper că președintele Kibaki ne va urma sfatul și se va răzgândi. Acest lucru ne-ar reasigura cu privire la angajamentul Kenyei îndreptat spre o societate liberă, condusă de un guvern de coaliție care împarte puterea. Aceasta ar consolida, de asemenea, poziția Kenyei ca o guvernare și autoritate morală într-o regiune instabilă.

Salut angajamentul președintelui de a lua în considerare modificările aduse legii și de a se consulta mai pe larg cu mass-media. Având în vedere faptul că prim-ministrul, Raila Odinga și ODM, partidul său, se opun cu tărie acestei legi, este, de asemenea, vital pentru stabilitatea guvernului ca aceasta să nu devină, în plus, o chestiune politică incendiară și discordantă.

Catherine Stihler, în numele Grupului PSE. – Domnule președinte, mă bucur că am ocazia să iau cuvântul cu privire la această propunere de rezoluție privind libertatea presei în Kenya. În urmă cu un an, ca mulți alții, am fost îngrozită și dezamăgită că, după alegerile electorale falsificate din Kenya, demonstrațiile de stradă au dus la revolte și conflicte etnice care s-au răspândit în întreaga țară, cauzând moartea a peste o mie de persoane și lăsând fără adăpost alte 350 000. Persoanele responsabile pentru comiterea acestor violențe post-electorale, care au avut loc în urmă cu un an, trebuie aduse în fața justiției, iar o perioadă de reconciliere și toleranță este, în prezent, esențială pentru Kenya.

În acest context, o veste proastă este că, în ziua de vineri, 2 ianuarie 2009, președintele Kibaki a semnat Legea kenyană a comunicațiilor din 2008 (modificare), care modifică Legea kenyană a comunicațiilor din 1998. Această lege se afișează în fața libertății presei și ignoră convențiile internaționale semnate de guvernul kenyan. Două secțiuni introduc efectiv cenzura directă a mass-mediei de către guvern. Secțiunea 88 conferă Ministerului Informațiilor atribuții semnificative care îi permit să efectueze percheziții la agențiile mass-media, care sunt considerate ca fiind o amenințare la adresa siguranței naționale, și să demonteze echipamentele de difuzare ale acestora. Secțiunea 46 conferă statului puterea de a reglementa conținutul care poate fi difuzat și publicat, atât prin mijloace electronice, cât și în presa scrisă. În Kenya, jurnaliștii, prim-ministrul Odinga și Mișcarea Democratică Portocalie (ODM) s-au opus legii, iar adoptarea acesteia subliniază o lipsă gravă a consultărilor în cadrul marii coaliții actuale. Regret adoptarea acestei legi și solicit ca oricare revizuire a legii mass-mediei să ia în considerare numărul mare de rezerve exprimate.

Ewa Tomaszewska, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, ca membru al mișcării Solidarność și ca o persoană care are experiența legii marțiale din Polonia, știu că libertatea de exprimare reprezintă seva democrației. Guvernul kenyan a semnat și ratificat Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte convenții internaționale, inclusiv Carta africană a drepturilor omului și popoarelor. Aceste convenții includ dreptul la libertatea de exprimare.

Astăzi, Asociația jurnaliștilor din Africa de Est ne informează că guvernul intenționează să introducă cenzura în Kenya. Sper că președintele Kibaki se va abține de la alte modificări ale legislației privind mass-media, care ar putea încălca libertatea de exprimare. Invit autoritățile kenyene să renunțe la planurile lor de a introduce cenzura, să ajungă la un consens, pentru a încuraja libertatea presei și sectorul public al comunicațiilor. Sper că drepturile minorităților religioase și etnice din Kenya vor fi respectate. În urmă cu un an, peste o mie de persoane au murit în timpul protestelor legate de alegeri și 350 000 de persoane și-au părăsit casele. Sper că persoanele responsabile pentru aceste incidente vor fi pedepsite în mod corect.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Domnule președinte, chiar dacă este adevărat că unele entități media private din Kenya au ajutat la instigarea revoltelor ca urmare a campaniei electorale emoționantă, nu există justificare pentru restricționarea libertății de exprimare.

Atacul asupra libertății presei din Kenya a implicat, de asemenea, încălcarea principiilor fundamentale ale democrației parlamentare. Merită să subliniem faptul că noua legislație a fost adoptată de 25 din cei 220 de membri ai parlamentului. Aceasta este o situație cu totul de neconceput. Ceea ce este mai rău este că, până în momentul respectiv, Kenya se mândrea cu una dintre cele mai dezvoltate și pluralistice rețele de presă din întreaga Africă. Acest lucru se va schimba după punerea în aplicare a noii legislații, care va permite serviciilor speciale să intervină în activitățile mass-media, să închidă secțiuni editoriale și să controleze publicațiile scrise sau prezentările orale. Restricționarea libertății sectorului mass-media în numele securității naționale poate avea doar un efect opus celui intenționat.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) De ce suntem preocupați de libertatea presei în Kenya? De ce dezbate de urgență Parlamentul European acest aspect ca pe un caz de încălcare a drepturilor omului?

Mai întâi, deoarece libertatea de exprimare reprezintă un drept fundamental al omului, prevăzut la articolul 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, pe care Kenya a semnat-o. Prin urmare, la fel ca alte țări semnatare, aceasta nu trebuie doar să îi respecte spiritul, ci și să îi urmeze litera.

Demonstrațiile care au avut loc aproape cu un an în urmă după alegerile prezidențiale din Kenya și care s-au transformat în revolte și conflicte etnice, în care și-au pierdut viața peste 1 000 de persoane și zeci de mii au ajuns în stradă, reprezintă cel mai puternic argument pentru a interzice repetarea unor evenimente similare. Prin urmare, guvernul kenyan și președintele ar trebui să acționeze la unison și să-și onoreze propriile lor obligații de a respecta libertatea presei, precum și libertatea de exprimare și de întrunire. În plus – și acest lucru este deosebit de important – aceștia ar trebui să lupte împotriva impunității și să tragă la răspundere persoanele responsabile pentru desfășurarea revoltelor care au avut loc în urmă cu un an.

Marios Matsakis (ALDE). – Domnule președinte, în timp ce noi dezbatem aspectele umanitare și libertatea presei din țările terțe, profit de ocazie pentru a informa camera că, potrivit rapoartelor mass-media din Gaza, sediile ONU, care au fost bombardate mai devreme în cursul zilei de astăzi de forțele israeliene, sunt cuprinse complet de flăcări și că întreg ajutorul umanitar ONU care era depozitat acolo, a mare parte a acestuia fiind trimis de UE, a fost complet distrus. Celelalte sedii ale Reuters și ale altor jurnaliști din Gaza au avut aceeași soartă. Aș dori să menționez faptul că împărtășesc punctul de vedere al Secretarului general al ONU, dl Ban Ki-moon, aflat în prezent în Israel, care, după cum se raportează, își exprimă indignarea deplină față de autoritățile israeliene.

Președintele. – Domnule Matsakis, vă mulțumesc pentru declarația dumneavoastră, deși, în teorie, nu ar trebui să o accept deoarece normele prevăd că atunci când doriți să interveniți conform procedurii „catch the eye”, trebuie să vă referiți la subiectul dezbătut, care este, vă reamintesc, libertatea presei în Kenya, chiar dacă evenimentele la care ați făcut referire sunt într-adevăr dramatice, lucru cu care sunt de acord toți cei prezenți.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Domnule președinte, rezoluția Parlamentului European privind libertatea presei în Kenya subliniază un aspect important. Dictatura începe cu restricții asupra libertății presei și informațiilor, cât și asupra drepturilor civile. Sper că acest proces va fi oprit prin luarea unor măsuri interne și internaționale. Cred că președintele Kibaki și prim-ministrul Odinga vor lua măsurile adecvate. Rezoluția, pe care o susțin, va sprijini, cu siguranță, procesul de democratizare din Kenya.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Domnule președinte, în timpul perioadei comuniste, atât în Polonia cât și în alte țări, una dintre dispozițiile Codului penal prevedea că orice persoană care diseminează informații, care ar putea conduce la tulburări de natură civică, urmează să fie pedepsită. Acest tip de dispoziție a fost deosebit de folositor ca instrument de biciuire atât a persoanelor fizice cât și, mai presus de toate, a presei. Astăzi, suntem martori la intenții similare în spatele eforturilor legislative din Kenya. Nimeni nu poate afirma,

ca argument sau ca amenințare, faptul că presei trebuie să i se pună botniță, deoarece provoacă probleme în țară. Aceasta nu este o justificare sau o explicație pentru acest tip de cenzură. Presa există pentru a furniza informații populației, lucru care reprezintă piatra de temelie a democrației.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei*. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a sublinia faptul că libertatea de exprimare, inclusiv televiziunea și radioul, reprezintă unul dintre pilonii de susținere ai UE. Această libertate se numără printre valorile esențiale europene și nu poate fi pusă la îndoială.

Legea comunicațiilor din 2008 care a devenit lege în Kenya la 2 ianuarie 2009, include unele puncte care, în opinia noastră, ar putea încălca libertatea presei. Prin urmare, am remarcat cu satisfacție decizia recentă a președintelui Kibaki din 7 ianuarie de a revizui unele secțiuni controversate ale acestei legi. Suntem încântați că dl Kibaki a autorizat întâlnirea Ministrului Informațiilor și Comunicațiilor și a Procurorului general cu reprezentanții media, pentru a propune modificări ale acestei legi, care să elimine aceste temeri.

Libertatea de exprimare și libertatea presei formează o parte componentă a administrației afacerilor publice în cel mai larg sens al termenului și acest lucru însuși reprezintă centrul strategiei de dezvoltare a UE. Sincer, consider că o presă liberă și responsabilă este o precondiție esențială pentru un stat democratic și legal, acestea fiind componente integrale ale dezvoltării durabile. Media și guvernul kenyan vor putea ajunge la o înțelegere comună și la instituirea unui respect reciproc doar pe baza dialogului. Prin urmare, Comisia Europeană așteaptă cu nerăbdare rezultatele diverselor întâlniri care vor avea loc în Kenya între părțile implicate și speră că acestea vor ajunge la un acord privind recomandările adecvate referitoare la propuneri de modificare a legii presei.

În ceea ce privește actele de violență post-electorale, Comisia salută raportul comisiei de anchetă privind violența (raportul Waki). Acesta apreciază acțiunile guvernului kenyan de punere în aplicare a recomandărilor raportului, inclusiv stabilirea unui tribunal special care să asigure că persoanele responsabile pentru actele de violență vor răspunde pentru faptele lor.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc imediat.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *în scris*. – Democrația kenyană a suferit, la începutul lui 2009, o lovitură la adresa libertății presei. Președintele Mwai Kibaki și-a dat semnătura, deși s-a răzgândit ulterior, pe o lege care conferă autorităților kenyene dreptul de a executa raiduri în redacții, de a asculta telefoanele jurnaliștilor și de a controla conținutul transmisiilor pe motiv de „securitate națională”. Ca și cum aceste abuzuri nu ar fi suficiente, legea prevede și amenzi uriase și termene de închisoare pentru reporterii găsiți vinovați de practici „antiguvernamentale”. Cu toate că președintele Kibaki a ordonat modificarea acestor prevederi o săptămână mai târziu, nu se știe ce prevăd aceste „modificări”.

Legea, în forma ei inițială, amintește de zilele întunecate ale dictaturii, când presa kenyană era îngenușată. Kenya este în prezent o democrație și sunt convins că nimeni, inclusiv președintele Kibaki, nu dorește o reîntoarcere la acele vremuri. Un atac la adresa libertății presei este un atac la adresa democrației. Comunitatea internațională trebuie să continue să preseze autoritățile kenyene să trateze cu responsabilitate libertățile civile și mai ales libertatea presei

Marianne Mikko (PSE), *în scris*. – (ET) Doamnelor și domnilor, Kenya încalcă Declarația Universală a Drepturilor Omului și Carta africană a drepturilor omului și popoarelor. Pilonii de bază ai democrației, precum libertatea de exprimare și libertatea presei, nu sunt respectați. Presa liberă se află într-un real pericol.

Controalele de stat și cenzura sunt secțiuni ale unei propuneri de modificare a legii comunicațiilor. Prin intermediul acțiunii rău-voitoare a președintelui Kibaki, aceste documente au devenit acum lege.

Nu s-a mai auzit ca guvernul să aibă dreptul de a organiza percheziții asupra sediilor editoriale ale ziarelor și radio-televiziunilor și de a verifica programele transmise și forma de difuzare a acestora. Acest lucru se îndepărtează mult de o societate democratică.

Este esențial ca dispozițiile legale existente să fie modificate. Este posibil ca presa să fie reglementată, fără a pune în pericol libertatea de exprimare și libertatea presei. Acest lucru trebuie realizat cât mai curând posibil.

11. Votare**11.1. Iran: cazul Shirin Ebadi (vot)****11.2. Guineea (vot)****11.3. Libertatea presei în Kenya (vot)****12. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal****13. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal****14. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 116 din Regulamentul de procedură): a se vedea procesul-verbal****15. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal****16. Calendarul următoarelor ședințe: consultați procesul-verbal****17. Întreruperea sesiunii**

Președintele. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost încheiată la ora 4.10 p.m.)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președintele în exercițiu al Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 6 adresată de Brian Crowley (H-0973/08)

Subiect: Al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare

Ce inițiative politice va lua Consiliul pe parcursul acestui an pentru a promova la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii existența și impactul celui de-al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare 2007-2013, având în vedere faptul că sunt disponibile 52 de miliarde € sub formă de asistență financiară pentru companiile europene pe parcursul acestei perioade?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Parlamentul European și Consiliul au stabilit un obiectiv clar în cadrul pachetului legislativ al celui de-al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare 2007-2013 (PC7)⁽⁴⁾, conform căruia trebuie acordată o atenție deosebită pentru a asigura participarea adecvată la Program a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM).

În consecință, acest obiectiv este nucleul măsurilor de implementare a PC7, cu precădere programul „Cooperare”, care stipulează faptul că trebuie stabilită o strategie pentru IMM-uri pentru fiecare temă prioritară și că obiectivul va fi facilitarea acordării către IMM-uri a cel puțin 15% din fondurile disponibile în cadrul acestui program. IMM-urile beneficiază, de asemenea, de o rată de finanțare mai mare, de 75% din costurile eligibile în PC7 (comparativ cu 50% pentru companiile mai mari). Răspunderea financiară colectivă care a existat în PC6 a fost înlocuită în PC7 cu existența fondului de garantare, care minimizează riscul financiar pentru IMM-uri.

Așa cum onorabilul membru știe, Comisia este responsabilă pentru implementarea PC7 în conformitate cu obiectivele Programului, motiv pentru care Comisia trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a promova participarea IMM-urilor. Una dintre aceste măsuri este conferința „Research Connection 2009” organizată de Comisie sub Președinția cehă, în mai 2009, la Praga. O parte a acestei conferințe este dedicată în mod direct participării IMM-urilor la PC7.

Totodată, Consiliul dorește să atragă atenția onorabilului parlamentar asupra inițiativelor importante ale Comunității Europene pentru susținerea inovației, cum ar fi:

Programul-cadru pentru competitivitate și inovație (CIP) al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006⁽⁵⁾

Inițiativa privind piețele-pilot pentru Europa lansată de Comisie, pe care Consiliul a agreat-o și încurajat-o în concluziile sale adoptate la 29 mai 2008⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) (JO L 412, 30.12.2006) și Regulamentul (CE) nr. 1906/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a normelor de participare a întreprinderilor, a centrelor de cercetare și a universităților la acțiuni din cel de-al șaptelea Program-cadru și de difuzare a rezultatelor activităților de cercetare (2007-2013) (JO L 391, 30.12.2006).

⁽⁵⁾ JO L 310 din 9.11.2006

⁽⁶⁾ Concluziile Consiliului - Un nou impuls competitivității și inovației în economia europeană - (doc. 10174/08).

Politica de grupuri de inovare regională, pe care Consiliul a agreat-o în concluziile sale din 1 decembrie 2008 ca un instrument pentru stimularea potențialului și integrării IMM-urilor în rețelele de înaltă tehnologie⁽⁷⁾.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniată, de asemenea, decizia recentă a Băncii Europene de Investiții de a mobiliza 30 de miliarde EUR pentru susținerea IMM-urilor europene în contextul Planului european de redresare economică.

Aceste elemente trebuie menționate împreună cu activitățile de cercetare oferite de PC7, dat fiind faptul că IMM-urile inovatoare care desfășoară activități de cercetare și dezvoltare tehnologică în afara sferei PC7 s-ar putea dezvolta cu ajutorul acestei scheme suplimentare de asistență pentru inovații oferită de Uniunea Europeană.

Aș dori să-l asigur pe onorabilul membru că Președinția cehă este perfect conștientă de importanța întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) ca promotori ai cercetării, aplicării acestora și inovației. Conform Președinției, este necesară o abordare specială în ceea ce privește IMM-urile pentru a facilita participarea acestora la PC7 - credem că trebuie încurajată continuarea simplificării procedurilor legate de participarea IMM-urilor la toate programele-cadru. De asemenea, Președinția va acorda asistență completă Comisiei Europene în activitățile sale de implementare.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Eoin Ryan (H-0975/08)

Subiect: Distribuirea eficientă a ajutorului european acordat țărilor în curs de dezvoltare

Uniunea Europeană este cea mai mare entitate mondială de ajutorare a lumii în curs de dezvoltare, însă cu toate acestea, un program transmis de BBC Panorama la sfârșitul lui noiembrie 2008 a evidențiat faptul că acest ajutor este prea frecvent risipit, utilizat ineficient sau că eșuează în a-și atinge populația țintă. Printre numeroasele chestiuni subliniate se numără și lipsa de eficiență a ajutorului cheltuit în sectorul educației, unde banii sunt cheltuiți mai degrabă pe clădiri decât pe instruire și salarii, ceea ce are drept rezultat posibile scăderi ale standardelor de predare. Există frecvent niveluri ridicate de absenteism al profesorilor, deoarece aceștia sunt nevoiți să aibă mai multe locuri de muncă pentru a se descurca. Astfel de tendințe ar putea conduce ușor la situații foarte îngrijorătoare și, sincer, inacceptabile, în care ODM 2 al educației primare universale este atins superficial, dar în care educația având un standard atât de scăzut, încât nu are un merit sau valoare importantă în schimbarea vieților copiilor implicați. Ce măsuri sau schimbări vizează Consiliul pentru a asigura faptul că ajutorul european este distribuit și utilizat mai eficient?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Consiliul reamintește faptul că este responsabilitatea Comisiei să programeze utilizarea resurselor financiare și să susțină gestionarea ajutorului comunitar, precum și a Fondului European de Dezvoltare (FED).

Consiliul dorește să atragă atenția asupra celor două dimensiuni ale ajutorului, adică (1) dispozițiile specifice cu scopul de a monitoriza furnizarea ajutorului și (2) inițiativele concepute pentru îmbunătățirea eficienței acestuia. Față de ambele aspecte, Consiliul este și va continua să fie vigilent și activ.

1. Monitorizarea furnizării ajutorului

Toate instrumentele de cooperare pentru dezvoltare ale CE conțin dispoziții specifice, menite să protejeze interesele financiare ale CE. Comisia și Curtea de Conturi sunt autorizate să efectueze audituri, inclusiv audituri ale documentelor sau audituri la fața locului în ceea ce privește orice contractant sau subcontractant care a primit fonduri comunitare.

Atât Consiliul, cât și Parlamentul European au responsabilitatea de a evalua anual modul în care a fost implementată asistența externă a CE prin intermediul Raportului anual privind politicile de dezvoltare și

---

(7) Concluziile Consiliului - Către înființarea de grupuri de nivel mondial în Uniunea Europeană: implementarea unei strategii ample privind inovarea - (doc. 14679/08).

asistență externă ale Comunității Europene și implementarea lor, pe care Comisia îl prezintă de regulă spre sfârșitul lunii iunie.

Acestea fiind spuse, Consiliul consideră că gestionarea și implementarea corectă a ajutorului de dezvoltare nu este exclusiv responsabilitatea donatorului: trebuie să se aplice principiile proprietății, buneii guvernări și responsabilității reciproce, iar în acest context partenerii noștri eligibili sunt, de asemenea, responsabili. În concluziile sale din 27 mai 2008, Consiliul a reafirmat importanța implementării mecanismelor consolidate de responsabilitate reciprocă la nivel statal, regional și internațional, pentru asigurarea unor parteneriate mai egale.

Nu în ultimul rând, Comisia a creat, în iulie 2008, o pagină de internet care oferă informații cuprinzătoare privind gestionarea și implementarea tuturor programelor de cooperare externă ale CE. Este administrată de Europe Aid și accesibilă publicului larg.

2. Eficiența ajutorului

Atât prin intermediul Declarației de la Paris privind eficiența ajutorului pentru dezvoltare din martie 2005⁽⁸⁾, cât și Consensului european privind dezvoltarea din noiembrie 2005⁽⁹⁾, UE este dedicată ferm acordării unui ajutor mai consistent și mai bun. În special, UE este dedicată promovării unei mai bune coordonări și complementarități între donatori, prin căutarea unei programări plurianuale comune, bazată pe strategiile de diminuare a sărăciei sau pe strategii echivalente din țările partenere, precum și pe propriile proceduri bugetare, prin mecanisme comune de punere în aplicare, inclusiv prin analize comune, prin instituirea unor misiuni comune de mare anvergură deschise tuturor donatorilor și prin utilizarea mecanismelor de cofinanțare.

Complementaritatea activităților donatorilor este de o importanță crucială pentru creșterea eficienței ajutorului și, implicit, pentru o asistență pentru dezvoltare mai eficientă și eficace. În acest sens, Consiliul și statele membre au adoptat, în mai 2007, Codul de conduită al UE privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare⁽¹⁰⁾. Nu în ultimul rând, Declarația ministerială adoptată în septembrie 2008, după al treilea Forum la nivel înalt privind eficiența ajutorului (adică Agenda pentru acțiune de la Accra) oferă o abordare foarte ambițioasă a UE și a dorit angajamente puternice, precise și cuantificabile, precum și un grafic de implementare.

*
* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Liam Aylward (H-0977/08)

Subiect: Președinția cehă

Cu privire la Consiliul European de primăvară și Strategia UE pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, ar putea explica Președinția cum va avansa agenda de competitivitate a Uniunii Europene în vârful listei de priorități ale sale, în special în recesiunea economică actuală?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Cu privire la Consiliul European de primăvară și Strategia EU pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, Președinția cehă va pune într-adevăr agenda de competitivitate a Uniunii Europene în fruntea listei sale de priorități, fiind foarte conștientă că recesiunea economică actuală necesită acțiune din partea UE, iar aceasta cu forță și hotărâre. O încetinire economică semnificativă subliniază importanța Strategiei de la Lisabona ca set de instrumente pentru revigorarea creșterii economice și întărirea rezistenței economiilor

(8) În această conferință, UE a convenit să acorde toată asistența pentru consolidarea capacității prin programe coordonate, utilizându-se din ce în ce mai mult aranjamentele cu donatori multipli; să canalizeze 50% din asistența interguvernamentală prin sisteme statale, inclusiv prin creșterea procentajului asistenței noastre, tradusă în asistență bugetară sau abordări la nivel sectorial; să evite stabilirea oricărui noi unități de implementare a proiectelor; și să reducă cu 50% numărul de misiuni necoordonate.

(9) Doc. 14820/08

(10) Concluziile din 15 mai 2007 (doc. 9558/07)

la șocurile interne și externe. De aceea, Consiliul Competitivitate din martie va fi dominat de adoptarea documentului său în care sunt expuse chestiunile-cheie⁽¹¹⁾ la Consiliul European de primăvară 2009, care va trata exclusiv creșterea economică și ocuparea forței de muncă. Restul Președinției va fi dedicat cu prioritate implementării Planului european de redresare economică⁽¹²⁾ și îndeplinirii acelor mandate noi ale Consiliului European, cum ar fi Planul european de inovare.

Intenția Președinției este deja destul de clară din motto-ul ales pentru mandatul său, adică "Europa fără bariere", care este mult mai mult decât un slogan politic. De fapt, aceasta include un program ambițios de lucru în direcția consolidării eficiente a pieței unice și a triumphiului de cunoaștere care include cercetarea, educația și inovația, în scopul prezervării și stimulării creșterii și creării de locuri de muncă, având în același timp în vedere necesitatea reducerii poverii administrative și a simplificării legislației.

Cea de-a cincea aniversare a celei mai mari extinderi a UE creează o oportunitate de evaluare a costurilor și beneficiilor sale pentru toate statele membre. Președinția cehă, în cooperare cu Comisia Europeană și OCDE, va prezenta un studiu care va identifica barierele rămase pe piața internă pe care îl va discuta la conferința internațională „După 5 ani”, care va avea loc în martie 2009.

În acest cadru, Președinția cehă intenționează să-și focalizeze activitățile și să mobilizeze statele membre asupra următoarelor șase chestiuni majore:

- O piață unică perfect funcțională fără bariere.
- Promovarea unei interacțiuni impecabile în cadrul triumphiului cunoașterii.
- O mai bună reglementare, focalizată pe reducerea poverii administrative
- Consolidarea coloanei vertebrale a industriei europene: sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri)
- Accelerarea procesului de reformă economică pentru obținerea unei focalizări mai clare asupra competitivității și a inovației
- Implicarea în și îmbunătățirea investiției în cunoaștere, cercetare și inovație

Aceste activități acoperă o perspectivă pe termen scurt, mediu și lung asupra competitivității Europei. Cu alte cuvinte, trebuie să acționăm acum, gândind în perspectivă. Cu acestea gânduri, Președinția cehă intenționează să centreze discuțiile dintre statele membre asupra acestor chestiuni de pe agenda privind competitivitatea și crede cu tărie că un mesaj clar asupra lor trebuie transmis șefilor de state și de guverne care se vor aduna în martie 2009 să discute, printre alte subiecte, situația economică a UE.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Claude Moraes (H-0980/08)

Subiect: Traficul de persoane

Documentul publicat în iunie 2008 subliniind programul de 18 luni pentru Președințiile franceză, cehă și suedeză stipulează că lupta împotriva traficului de persoane va rămâne o prioritate. Mai mult, în octombrie, Comisia a solicitat un „efort extraordinar” deopotrivă din partea UE și a statelor membre în lupta împotriva traficului de persoane.

Ce măsuri specifice plănuiește să introducă Președinția cehă în această zonă pe parcursul următoarelor șase luni?

Întrebarea nr. 10 adresată de Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Subiect: Combaterea traficului de persoane

În rezoluția sa P6_TA(2006)0005 din 17 ianuarie 2006 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii, categorii vulnerabile la exploatarea sexuală (2004/2216(INI)), Parlamentul a deplâns faptul că, în

⁽¹¹⁾ 17359/08

⁽¹²⁾ 16097/08

ciuda adoptării Deciziei-cadru 2002/629/JHA⁽¹³⁾ din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane, care prevedea componentele și stabilea o definiție comună a traficului de persoane care să fie utilizată în statele membre, pedepsele aplicabile în statele membre pentru exploatarea sexuală a femeilor și în special a copiilor nu au fost încă armonizate.

Poate Consiliul să arate ce progrese s-au făcut din 2006 în armonizarea pedepselor impuse în statele membre?

Răspuns comun

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

În prezent, lupta împotriva traficului de persoane se numără printre cele mai acute provocări, nu numai în UE, ci și la nivel mondial. Traficul de persoane este una dintre cele mai grave forme ale crimei organizate și, din cauza profiturilor uriașe realizate de făptuitori din astfel de activități, una dintre cele mai profitabile tipuri de infracțiuni. Dat fiind faptul că traficul de persoane ia o serie de forme diferite, măsurile adoptate împotriva sa trebuie să fie vaste și cuprinzătoare în același timp.

În Programul său legislativ și de lucru 2009⁽¹⁴⁾, la „Pachetul Crimă organizată: ajutarea victimelor”, Comisia a anunțat înaintarea către Consiliu a unei propuneri legislative de actualizare a Deciziei-cadru a Consiliului 2002/629/JHA privind combaterea traficului de persoane⁽¹⁵⁾. De aceea, Comisia trebuie să examineze mai întâi posibilitatea și necesitatea continuării armonizării cu privire la astfel de dispoziții legislative penale. Intenția Președinției cehe este să inițieze, imediat după aceea, discutarea unei astfel de propuneri în cadrul Consiliului.

În ceea ce privește combaterea traficului de persoane, Președinția cehă intenționează să contribuie în principal la introducerea celor mai bune practici cu privire la armonizarea colectării datelor. O conferință de specialitate, intitulată „Analiză comună, acțiune comună” este programată să aibă loc la Praga, pe 30-31 martie 2009. Printre alte subiecte, conferința va viza în special explorarea posibilităților de creare a unei rețele de raportori naționali pe tema traficului de persoane în Uniunea Europeană, precum și subiectul protejării victimelor vulnerabile și poziția acestora în cadrul procedurilor penale.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Subiect: Recunoașterea angajării în cadrul familiei

Se iau decizii la nivel european pentru acordarea unor drepturi și concesi numeroase mamelor și taților, drepturi cu privire la membrii de familie dependenți (copii, bătrâni, persoane cu handicap), precum și decizii pentru facilitarea îmbinării muncii și a vieții de familie, dar numai cu privire la activitățile remunerate sau la cele de liber-profesionist. Cu toate acestea, activitățile de liber-profesionist în cadrul familiei, implicațiile acestora pentru familie și familia ca angajator nu au fost recunoscute de către UE. Care sunt propunerile Președinției cehe pe această temă?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

În abordarea chestiunii muncii efectuate în contextul familial și, în special, a recunoașterii muncii respective și a implicațiilor sale pentru familie, onorabila membră a ridicat o problemă de mare însemnătate.

După cum știți, Parlamentul European și Consiliul pot acționa în calitate legislativă numai pe baza unei propuneri din partea Comisiei. Aș dori să reamintesc faptul că Comisia a tratat într-adevăr de curând o propunere care abordează preocupările exprimate de onorabila membră. Mă refer la propunerea de o nouă

⁽¹³⁾ JO L 203, 1.8.2002, p. 1.

⁽¹⁴⁾ COM (2008) 712 final.

⁽¹⁵⁾ JO L 203, 1.8.2002, p.1

Directivă privind aplicarea principiului tratamentului egal între bărbații și femeile angajate într-o activitate în calitate de liber-profesionist și care să abroge Directiva 86/613/CEE⁽¹⁶⁾. Propunerea vizează îmbunătățirea protecției sociale a liber-profesioniștilor, cu scopul înlăturării factorilor de descurajare față de antreprenoriatul feminin. Aceasta încearcă, de asemenea, să îmbunătățească protecția socială a „soților asistenți”, care lucrează adesea în sectorul liber-profesionist, fără a se bucura de drepturile corespunzătoare. Așa cum onorabila membră știe, majoritatea acestor „soți asistenți” sunt femei, iar multe dintre ele lucrează în sectorul agricol. Propunerea Comisiei vizează, de asemenea, sporirea recunoașterii unei astfel de activități liber-profesionale în cadrul familiei. Prin acordarea drepturilor la concediu maternal „soților asistenți” care le solicită, propunerea încearcă, de asemenea, să remedieze o serie de implicații problematice pe care angajarea neoficială în cadrul afacerilor de familie le poate avea pentru familie în sine, mai ales atunci când „soții asistenți” au copii.

Revenind la implicațiile mai vaste ale muncii nerecunoscute prestate pe termen lung de către „soții asistenți”, aș dori, de asemenea, să asigur pe onorabila membră de faptul că Consiliul este conștient de situația deosebit de dificilă cu care se confruntă femeile nesalariate, care depind de soții lor în ceea ce privește veniturile, și a căror situație financiară este adesea precară atunci când se pensionează, divorțează sau rămân văduve. În decembrie 2007, Consiliul și-a exprimat preocupările cu privire la această chestiune, atunci când a adoptat un set de concluzii cu privire la „Sărăcia și femeile”, inclusiv un set de indicatori statistici, dezvoltat de Președinția portugheză în contextul Platformei pentru Acțiune de la Beijing⁽¹⁷⁾. În aceste concluzii, Consiliul a recunoscut faptul că femeile erau mai vulnerabile la sărăcie decât bărbații și că diferența dintre sexe creștea odată cu vârsta.

Mai recent, în decembrie 2008, Consiliul a adoptat un set de concluzii cu privire la „Femeile și economia: reconcilierea muncii și a vieții de familie”, din nou în contextul urmăririi implementării Platformei pentru acțiune de la Beijing⁽¹⁸⁾. Și aici, Consiliul a reafirmat importanța măsurilor care să permită femeilor și bărbaților să-și reconcilieze responsabilitățile de muncă și familie, solicitând politici adecvate.

Pentru a concluziona, Consiliul se preocupă activ de chestiunile ridicate de onorabila membră cu privire la activitățile liber-profesionale în context familial. Președinția cehă va continua cu discuții pe marginea inițiativei legislative menționate anterior și, în acest sens, va urmări dezvoltarea acestora în Parlamentul European.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Jim Higgins (H-0987/08)

Subiect: Executarea transfrontalieră a infracțiunilor rutiere

În concluziile sale în urma celei de-a 2.908-a ședințe din noiembrie, Consiliul Justiție și Afaceri Interne a indicat că, în opinia sa, sistemele existente sunt suficiente pentru gestionarea problemei șoferilor străini care se sustrag pedepselor pentru încălcarea prevederilor codurilor rutiere. Cu toate acestea, experiența practică arată că acest lucru nu se întâmplă nici pe departe, majoritatea șoferilor străini nefiind pedepsiți pentru violările comise în traficul rutier. În cazul în care Consiliul nu este dispus să susțină noua legislație, la ce măsuri lucrează pentru a asigura faptul că șoferii străini nu se sustrag pedepselor prevăzute de legislația comunitară existentă?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Consiliul împărtășește preocuparea Parlamentului cu privire la numărul mare de victime omenești înregistrate anual în traficul pe drumurile europene și la dificultatea de pedepsire a infracțiunilor rutiere comise de către șoferii nerezidenți.

Consiliul ar dori să indice faptul că în septembrie 2008, Președinția franceză a Consiliului a organizat un seminar pe marginea coordonării europene a campaniilor de siguranță în trafic. În timpul acestui seminar,

⁽¹⁶⁾ 13981/08

⁽¹⁷⁾ 13947/07

⁽¹⁸⁾ 17098/08

au fost explorate posibilitățile de a face acțiunile de siguranță a traficului mai eficiente. Ca urmare a conferinței, Consiliul a adoptat, pe 27/28 noiembrie 2008, concluzii privind coordonarea acțiunilor poliției în privința siguranței traficului. Aceste concluzii vizează implementarea, la nivel european, a unui proces de coordonare a forțelor polițienești implicate în siguranța traficului. Consiliul și-a afirmat, de asemenea, hotărârea de a lansa inițiativele necesare pentru a îmbunătăți cooperarea strategică și operațională în scopul îmbunătățirii siguranței traficului, pe baza a ceea ce există deja.

În acest sens, Consiliul reamintește de Decizia-cadru 2005/214/JHA a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare⁽¹⁹⁾. Această decizie-cadru acoperă sancțiunile financiare impuse cu privire la infracțiunile rutiere. Legislația națională aplicată în conformitate cu decizia-cadru trebuie să permită autorităților judiciare și, în anumite cazuri, celor administrative, să transmită existența unei sancțiuni financiare autorităților dintr-un alt stat membru care să recunoască respectiva sancțiune, executând-o fără alte formalități.

Consiliul reamintește, de asemenea, de Decizia sa 2008/615/JHA privind intensificarea cooperării transfrontaliere⁽²⁰⁾, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere. Această așa-numită „Decizie Prüm” asigură o cooperare transfrontalieră în chestiunile acoperite de Titlul IV din Tratatului UE și, inter alia, facilitează schimbul datelor de înmatriculare ale vehiculelor între statele membre.

Nu în ultimul rând, Consiliul indică propunerea, din 19 martie 2008, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de facilitare a aplicării transfrontaliere a normelor în domeniul siguranței rutiere. Această propunere vizează îmbunătățirea siguranței rutiere în Uniunea Europeană prin prevederea executării transfrontaliere a sancțiunilor pentru patru infracțiuni rutiere care provoacă cel mai mare număr de decese, și anume viteza excesivă, condusul sub influența băuturilor alcoolice, neutilizarea centurii de siguranță și neoprirea la lumina roșie a semaforului, comise cu vehicule înregistrate în statele membre, altele decât statul în care se produce delictul. Această propunere a fost examinată de către Consiliu.

Este adevărat că majoritatea membrilor săi nu s-a convins că situația legală propusă pentru adoptarea acestor măsuri permite Comunității să acționeze în consecință, dar din această poziție nu se poate deduce că Consiliul nu ar fi dornic să susțină alte propuneri de o nouă legislație care i-ar putea fi supuse atenției. Într-adevăr, legitimitatea obiectivului asigurării executării transfrontaliere a infracțiunilor rutiere nu a fost luată în discuție ca atare de către membrii Consiliului.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Gay Mitchell (H-0989/08)

Subiect: Paza de coastă europeană

Având în vedere cooperarea sporită în domeniul apărării urmărită de către Tratatul de la Lisabona, care sunt perspectivele pentru o pază de coastă pan-europeană? Există posibilitatea unei organizații centrale, asemenea unei versiuni extinse a Frontex, formată din paznici de coastă din statele membre, dar cu finanțare de la UE și cooperare extinsă, pentru a permite țărilor mici precum Irlanda să-și controleze coastele întinse și apele naționale mult mai eficient împotriva traficului de droguri, de persoane și a altor activități ilegale?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Ideea creării unei paze de coastă europene a fost înaintată de Parlamentul European și de Consiliu în articolul 11 din Directiva 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare⁽²¹⁾. În directiva respectivă, Comisiei i s-a solicitat să depună un studiu de fezabilitate asupra unei paze de coastă europene dedicată prevenirii poluării și soluționarea ei. Acel studiu nu a fost depus încă.

⁽¹⁹⁾ JO L 76, 22.3.2005, p. 16-30.

⁽²⁰⁾ JO L 210, 6.8.2008, p. 12-72.

⁽²¹⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 14

Întrebarea dacă o pază de coastă europeană trebuie înființată este, de asemenea, una din chestiunile ridicate în Cartea verde a Comisiei din iunie 2006 cu privire la o politică maritimă a UE⁽²²⁾.

În ceea ce privește controalele la frontieră și combaterea imigrării ilegale, „Programul de la Haga: consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană”⁽²³⁾, aprobat de Consiliul European în ședința sa din 5 noiembrie 2004, ridică posibilitatea creării unui „Sistem european de paznici de frontieră”. Ideea a fost preluată în Pactul european privind imigrația și azilul⁽²⁴⁾, adoptat de Consiliul European la 15 și 16 octombrie 2008, care stipulează că, în final, înființarea unui astfel de sistem poate fi examinată.

Este un fapt de necontestat că amenințările trebuie abordate cu măsuri adecvate și aceasta privește deopotrivă frontierele maritime, terestre și aeriene. Frontex joacă un rol semnificativ în gestionarea cooperării operaționale a statelor membre la frontierele externe și este încă în faza de dezvoltare a utilizării instrumentelor disponibile, pe baza mandatului curent.

Trebuie reținut faptul că Articolul 62 punctul (2) litera (a) din Tratatului CE limitează competența Comunității la adoptarea standardelor și procedurilor de urmat de către statele membre în executarea verificărilor persoanelor la frontierele externe, ceea ce implică faptul că responsabilitatea pentru efectuarea acestor verificări incumbă statelor membre.

La această dată, Consiliul nu a primit nicio propunere a Comisiei referitoare la înființarea unei paze de coastă europene sau a unui sistem european de paznici de frontieră.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Colm Burke (H-0991/08)

Subiect: Interzicerea călătoriilor internaționale pentru copiii care vin din Belarus

Având în vedere faptul că relațiile externe reprezintă una dintre prioritățile cheie ale Președinției cehă, poate sublinia Președinția ce acțiuni consideră necesare pentru a încuraja guvernul belarus să ridice interdicția călătoriilor internaționale pentru copiii care călătoresc spre Irlanda sau alte state membre ale UE pentru odihnă și recuperare?

La momentul redactării, se pare că între Irlanda și autoritățile belaruse s-a ajuns la un acord asupra unei excepții care să permită copiilor să călătorească pentru a sărbători Crăciunul. Cu toate acestea, un acord oficial inter-guvernamental de ridicare completă a interdicției este încă în discuție. Aproximativ 3.000 de copii vin anual în Irlanda, în cadrul programelor de odihnă și recuperare.

În loc să se negocieze acorduri bilaterale individuale între Belarus și alte state membre UE, Președinția cehă va acorda prioritate obținerii unui acord la nivel comunitar cu autoritățile belaruse, care să permită copiilor să călătorească din Belarus oriunde în UE?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Consiliul cunoaște problemele recente cu privire la copiii belaruși care călătoresc în excursii de ajutorare (caritate pentru victimele de la Cernobil) și vacanțe în diferite țări europene, inclusiv Irlanda, și urmărește situația de la debutul său.

Statele implicate desfășoară în prezent consultări cu autoritățile belaruse relevante, pentru a aborda bilateral preocupările care au apărut în această chestiune. În acest sens, acordul la care s-a ajuns la 8 decembrie 2008 între Irlanda și Belarus cu privire la vizitele viitoare pentru odihnă și recuperare ale copiilor afectați de dezastrul de la Cernobil a reprezentat o evoluție binevenită.

(22) Cartea verde a Comisiei din 7.6.2006 „Spre o viitoare politică maritimă a Uniunii: o viziune europeană asupra oceanelor și mărilor” – COM(2006) 275 final

(23) JO C 53, 3.3.2005, p. 1.

(24) 13440/08

Mai mult, trebuie reținut faptul că în acest sens, la 3 decembrie 2008, a fost făcut un demers din partea Troicăi locale UE, către Ministerul belarus al Afacerilor Externe din Minsk. Cu această ocazie, a fost subliniată importanța continuării acestor vizite, permise într-un spirit constructiv de către autoritățile belaruse.

Consiliul va continua să urmărească îndeaproape problema și s-o ridice - dacă este cazul - în contactele sale cu autoritățile belaruse.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Avril Doyle (H-0993/08)

Subiect: Colapsul pieței materialelor reciclabile

În conformitate cu cerințele Directivei privind deșeurilor de ambalaje, Irlanda și alte state membre au dezvoltat un set de ținte și obiective pentru sectorul deșeurilor de ambalaje, compatibile cu ierarhia deșeurilor, așa cum a fost stabilită de către Directiva-cadru privind deșeurile (2006/12/CE⁽²⁵⁾). Viabilitatea sectorului de reciclare, de care depinde realizarea obiectivelor, este determinată de costurile și prețurile stabilite de piață.

Cu toate acestea, acest sector a fost supus unei presiuni intense în ultimele luni, ca rezultat al colapsului prețurilor materialelor reciclabile pe piețele internaționale. Acesta s-a intensificat până acolo încât anumite piețe sunt efectiv închise, iar în multe cazuri funcționarea afacerilor în domeniul deșeurilor devine neviabilă din punct de vedere economic. Dată fiind importanța acestui sector pentru consumul și producția durabilă în UE, va iniția Consiliul o acțiune ca răspuns la situația urgentă actuală rezultată din colapsul prețurilor materialelor reciclabile, cum ar fi implementarea de măsuri care să abordeze dezagregarea piețelor?

Va implementa - fără întârziere - recomandările stipulate în „Raportul privind grupul de lucru în domeniul reciclării” al Comisiei (compilat în pregătirea Comunicării „O inițiativă a piețelor-pilot pentru Europa” COM(2007)0860)?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, din Strasbourg.

Consiliul cunoaște problema ridicată de onorabila membră. La reuniunea Consiliului din 4 decembrie 2008, declinul recent al prețurilor materialelor reciclabile a fost inclus în agendă, la secțiunea „alte chestiuni” de către Irlanda și a fost abordat de câțiva membri ai Consiliului. Luând notă de aceste preocupări, Comisia a declarat că va face o evaluare a situației și va considera opțiunile pentru acțiuni viitoare, dacă va fi cazul. Nu în ultimul rând, Președinția în exercițiu a preluat în prezent, pentru examinare de către Consiliu, rezultatele evaluării Comisiei și a tuturor recomandărilor sugerate odată disponibile, fără întârziere.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Mairead McGuinness (H-0995/08)

Subiect: Găini ouătoare

Directiva 1999/74/CE⁽²⁶⁾ de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare interzice de la 1 ianuarie 2012 creșterea găinilor ouătoare în cotețe convenționale sau „neîmbunătățite”. Luând cuvântul la o conferință desfășurată în Irlanda anul trecut, purtătorul de cuvânt al unei industrii alimentare de vârf a declarat că, dacă UE nu dorește ca mai mult de jumătate din producția de carne de pasăre să devină ilegală, va trebui să acorde o dispensă de la această directivă. Poate Consiliul să comenteze asupra acestui subiect și să indice dacă dânsul consideră că va fi necesară o dispensă, având în vedere că, în 2006, aproape 80 la sută din producția de ouă a UE a provenit din sistemul de cotețe?

⁽²⁵⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 9.

⁽²⁶⁾ JO L 203, 3.8.1999, p. 53.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

În iulie 1999, Consiliul a adoptat Directiva 1999/74/CE de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare. Directiva prevede că, de la 1 ianuarie 2012, creșterea găinilor nu mai este permisă în cotețele din UE care nu respectă cerințele de bunăstare minimă enunțate în directivă.

Luând în considerare îngrijorările părților interesate, directiva a mandatat Comisia să prezinte Consiliului un raport întocmit pe baza unui punct de vedere științific, care țină seama de aspectele psihologice, etologice, de sănătate și de mediu ale numeroaselor sisteme de creștere a găinilor ouătoare, precum și pe baza unui studiu privind implicațiile socio-economice și efectele acestora asupra partenerilor economici ai Comunității. Raportul trebuia însoțit de propuneri adecvate, care să țină seama de concluziile raportului și de rezultatul negocierilor Organizației Mondiale a Comerțului.

Raportul în cauză a fost prezentat de Comisie Consiliului în ianuarie 2008, împreună cu un document de lucru al Comisiei, în care se precizau sursele utilizate. Raportul a fost întocmit ținându-se seama, între altele, și de un studiu socio-economic care includea rapoartele statelor membre.

Pe baza acestui raport, Comisia a confirmat Consiliului intenția sa de a nu propune o amânare a datei prevăzute pentru interzicerea cotețelor tradiționale, nici de a emite alte propuneri adecvate.

În conformitate cu articolul 249 din Tratatului CE, Directiva 1999/74/CE este executorie, ca și rezultatele care se vor obține, asupra fiecărui stat membru căruia i se adresează, însă va lăsa la alegerea autorităților naționale forma și metodele.

*
* *

Întrebarea nr. 17 a doamnei Silvia-Adriana Țicău (H-0997/08)

Subiect: Ridicarea barierelor pentru lucrătorii români și bulgari

Deoarece migrația ilegală afectează atât forța de muncă locală din statele membre, cât și lucrătorii migranți legali, doresc să întreb Consiliul care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru a elimina barierele existente în acest moment privind libera circulație a forței de muncă, în favoarea migrației legale a lucrătorilor care provin atât din statele membre cât și din afara acestora. De asemenea, doresc să întreb Consiliul care sunt măsurile pe care le are în vedere pentru a elimina barierele privind angajarea lucrătorilor români și bulgari.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

După cum onoratul membru cunoaște cu siguranță, tratatul de aderare al Bulgariei și României prevede o perioadă de tranziție de până la șapte ani referitor la libera circulație a lucrătorilor. În cursul acestei perioade, statele membre ale UE-25 pot aplica măsuri naționale pentru reglementarea accesului pe piețele de muncă proprii ale resortisanților noilor state membre.

Perioada inițială de tranziție de doi ani de la aderare a expirat, într-adevăr, la 31 decembrie 2008. Acum, Consiliul este invitat să revizuiască restricțiile de tranziție pe baza unui raport din partea Comisiei. Consiliul a luat cunoștință de prezentarea Comisiei în legătură cu raportul său, la 17 decembrie 2008. Raportul se va afla din nou pe ordinea de zi a următoare reuniuni a Consiliului EPSCO, din martie 2009. Președinția cehă a prezentat îndepărtarea barierelor de pe piața internă a Uniunii, inclusiv a barierelor privind libera circulație a lucrătorilor, ca pe una dintre principalele sale priorități politice, în scopul dezbaterii politice amănunțite a acesteia la diverse niveluri, de exemplu, în cadrul reuniunii informale a miniștrilor ocupării forței de muncă din Republica Cehă și încurajând Statele Membre să îndepărteze barierele impuse mobilității și liberei circulații a lucrătorilor, atunci când acestea se dovedesc a fi inutile și nejustificate. Consiliul va promova diversele măsuri care facilitează mobilitatea și libera circulație a lucrătorilor pe teritoriul Uniunii Europene.

Totuși, măsurile naționale se pot aplica în continuare până în cel de-al cincilea an de la aderare și se pot prelungi pentru încă doi ani în statele membre în care ar putea exista tulburări serioase pe piața muncii.

În orice caz, trebuie subliniat că, în conformitate cu Tratatul de aderare, decizia privind continuarea aplicării măsurilor naționale, precum și natura acestor măsuri, este o chestiune de competență națională. Totuși, o astfel de decizie trebuie luată numai după o analiză serioasă efectuată de statele membre implicate, pe baza unei evaluări obiective a situației de la fața locului.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Manuel Medina Ortega (H-1002/08)

Subiect: Reluarea negocierilor comerciale multilaterale

În baza acordurilor adoptate la recentul Summitul G20 de la Washington privind redeschiderea negocierilor comerciale multilaterale (runda de la Doha), cum vede Consiliul viitorul și ce propuneri ar putea înainta pentru a reactiva acest proces?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Motto-ul președinției cehă este „Europa fără bariere”. Obiectivul nostru este desființarea barierelor, nu numai în ceea ce privește politicile interne, dar și cele externe. UE există într-o lume de relații și împrejurări neprevăzute și astfel, nu a fost niciodată un jucător solitar în domeniul politicilor comerciale. Obiectivele interne ale UE, indiferent dacă este vorba de ocuparea forței de muncă, de un nivel de viață ridicat, de dezvoltare sau securitate, sunt legate, într-o mare măsură, de capacitatea operatorilor economici europeni de a se afirma dincolo de granițele UE. Președinția cehă este conștientă de acest fapt și va contribui în mod activ la deschiderea mai multor piețe pentru produse, servicii și investiții din UE - liberul schimb este unul dintre instrumentele pentru rezolvarea actualei crize.

La 15 noiembrie, membrii G20 au subliniat importanța ajungerii la „un acord asupra modalităților care conduc la o încheiere cu succes a Agendei de dezvoltare de la Doha a OMC, obținând, în acest an, un rezultat ambițios și echilibrat”. În acest context, Consiliul a fost informat de Comisie, la 8 decembrie, despre cele mai noi progrese înregistrate de Organizația Mondială a Comerțului referitor la negocierile comerciale ale Agendei de dezvoltare de la Doha, în vederea unei eventuale întruniri ministeriale la Geneva, până la sfârșitul lunii decembrie.

Consiliul European din 11 și 12 decembrie 2008 a indicat în concluziile sale că susține obiectivul de a ajunge, în acest an, în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, la un acord asupra modalităților care conduc la o încheiere cu succes a Agendei de dezvoltare de la Doha, obținând un rezultat ambițios, global și echilibrat.

În acest sens, Comisia și Consiliul erau pregătiți pentru o participare constructivă a UE la o reuniune a miniștrilor, dacă și când va fi convocată. Totuși, la 12 decembrie 2008, la o reuniune informală a șefilor delegațiilor, directorul general OMC a arătat că, în absența unor „schimbări dramatice în următoarele 48 de ore”, nu va convoca miniștrii pentru finalizarea modalităților până la sfârșitul anului. Cu această ocazie, a afirmat că, după o săptămână de consultări intensive, nu a observat o orientare politică suficientă pentru un ultim impuls către obținerea unui acord și a considerat că o astfel de reuniune va prezenta un risc mare de eșec, care ar fi în nu numai în detrimentul runde, dar și al sistemului unitar al OMC; astfel, reuniunea miniștrilor nu a avut loc.

Uniunea Europeană continuă să fie complet preocupată de sistemul de comerț multilateral, precum și de încheierea unui acord echilibrat, ambițios și cuprinzător la runda de dezvoltare de la Doha a OMC, în special în condițiile economice și financiare actuale. Pentru președinția cehă, ADD este un instrument de obținere a unei liberalizări transparente a comerțului la nivel multilateral, care va atrage avantaje pe termen lung. Președinția va depune toate eforturile pentru a relua discuțiile cât mai curând posibil și, de asemenea, va susține negocieri mai intense în cadrul altor agende ale OMC, în special în domeniul serviciilor și al Acordului TRIP. Președinția susține aplicarea sistemului de comerț multilateral la scara cea mai largă posibil. Din aceste motive, va continua procesul de extindere a membrilor OMC.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Dimitrios Papdimoulis (H-1009/08)**Subiect: Proiectul de declarație al Președinției UE în ONU privind dezincriminarea homosexualității**

La 10 decembrie 2008, cu ocazia celebrării a 60 de ani de la Declarația Universală a Drepturilor Omului, Președinția franceză a Consiliului propune prezentarea către ONU, în numele Uniunii Europene, a unui proiect de declarație prin care toate guvernele din lume să fie invitate să dezincrimineze homosexualitatea. Observatorul Vaticanului la ONU a declarat deja că țara sa se va opune declarației.

Având în vedere Rezoluția Parlamentului European (P6_TA(2007)0167) privind homofobia în Europa, care invită la dezincriminarea la nivel mondial a homosexualității și punerea completă în aplicare a legislației comunitare anti-discriminare, condamnând, în același timp, fenomenele homofobe din statele membre, va spune Consiliul care sunt țările, la nivel mondial, care incriminează homosexualitatea? Ce acțiuni va lua în urma declarației Președinției franceze? Ce măsuri va lua acesta pentru punerea completă în aplicare a rezoluției Parlamentului European? Consideră Consiliul că, în examinarea cererilor de azil, trebuie să se aibă în vedere dacă solicitanții sunt persecutați în țara lor de origine din cauza orientării lor sexuale?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul consideră, în mod susținut, că discriminarea bazată pe sex, pe rasă sau origine etnică, pe religie sau credință, pe invaliditate, pe vârstă sau orientare sexuală este incompatibilă cu principiile pe care este fondată UE. Instituțiile UE au respins și au condamnat în mod repetat toate manifestările unor astfel de tipuri de discriminare.

În limitele puterilor conferite acestuia prin tratate, UE urmărește cu hotărâre o politică clară de combatere a acestor fenomene, atât pe teritoriul său, cât și în contextul acțiunilor sale externe, 80 de țări incriminând încă, la nivel mondial, homosexualitatea.

Articolul 13 din Tratatul de instituire a Comunității Europene oferă o bază juridică pe care să se dezvolte „acțiuni adecvate pentru combaterea discriminării pe bază de sex, de rasă sau origine etnică, de religie sau credință, de invaliditate, de vârstă sau orientare sexuală”. Folosind aceste puteri, UE a adoptat în unanimitate, în iunie 2000, Directiva pentru egalitate rasială (2000/43/CE)⁽²⁷⁾ și Directiva-cadru privind ocuparea forței de muncă (2000/78/CE)⁽²⁸⁾.

În contextul relațiilor externe, UE este implicată în mod activ în eforturile din cadrul Organizației Națiunilor Unite privind combaterea rasismului și discriminării, inclusiv a discriminării bazată pe orientare sexuală. În acest sens, în 2006, UE a susținut în totalitate și cu succes dreptul grupurilor de lesbiene, homosexuali, bisexuali și transsexuali de a avea statut consultativ pe lângă ONU, în cadrul Comitetului ONG al ECOSOC ONU. În plus, declarația privind orientarea sexuală și identitatea de gen a fost prezentată în Adunarea Generală de la 18 decembrie 2008, în numele celor 66 de state (până acum), în cadrul dezbaterii punctului 64b de pe ordinea de zi a Adunării Generale, „Problema drepturilor omului, inclusiv abordări alternative pentru îmbunătățirea exploatării eficiente a drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Declarația reafirmă principiile universalității și nediscriminării (între alte lucruri) și „îndeamnă statele să ia toate măsurile necesare, în special legislative și administrative, pentru a asigura faptul că orientarea sexuală sau identitatea de gen nu poate reprezenta, în niciun caz, o bază pentru sancțiuni penale, în special execuții, arestări sau detenție.”

UE a integrat aspecte privind rasismul, xenofobia și discriminarea în dialogurile sale politice cu țările terțe și promovează în mod constant principiile nediscriminării, care cer ca drepturile omului să se aplice în mod egal pentru fiecare ființă umană, indiferent de orientarea sexuală sau identitatea de gen.

În ceea ce privește cererile de azil, Directiva Consiliului 2004/83/CE privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare

(27) Directiva Consiliului 2000/43/CE din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică; JO L 180 19.7.2000, p. 22-26.

(28) Directiva Consiliului 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă; JO L 303, 02.12.2000, p. 16-22.

la conținutul protecției acordate, introduce conceptul de motiv de persecuție pe baza apartenenței la un grup social specific. În conformitate cu articolul 10 litera (d), un grup social specific ar putea include un grup bazat pe o caracteristică de orientare sexuală comună. Statele membre vor ține cont de acest element atunci când vor evalua motivele de persecuție, în contextul deciziilor care trebuie luate privind o cerere de protecție internațională.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Subiect: Utilizarea aeroporturilor din statele membre de avioanele CIA care transportă prizonieri deținuți ilegal

Conform unor rapoarte recent apărute în Spania, a apărut un document oficial, potrivit căruia, în ianuarie 2002, figuri marcante din guvernul spaniol au fost informate de atașatul pe probleme de politică militară al Ambasadei SUA că țara sa dorește să folosească spațiul aerian și aeroporturile din Spania, în scopul transportării de „prizonieri” la baza militară de la Guantánamo. De asemenea, a fost solicitată, dacă este necesar, utilizarea bazelor militare spaniole ca suport pentru transport. Documentul, care până acum a fost secret, indică faptul că aceeași procedură a fost urmată în cazul altor țări aflate pe ruta avioanelor americane, inclusiv Italia și Portugalia. Atunci când au acceptat aceste cereri, se pare că statele membre în cauză au fost informate că SUA va utiliza spațiul lor aerian pentru a transporta prizonieri deținuți legali către Guantánamo. Documentul, care în prezent a fost făcut public, confirmă opinia conform căreia rețeaua de detenție, răpire și tortură promovată de SUA, prin încălcarea celor mai elementare drepturi ale omului, nu ar fi putut fi menținută fără participarea anumitor guverne ale țărilor membre ale UE.

Care este poziția Consiliului privind această informație făcută acum publică și ce explicații va solicita acesta?

Ce măsuri va propune Consiliul pentru a asigura faptul că acest lucru nu se va mai întâmpla niciodată?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Supravegherea activității serviciilor de informații și securitate pe teritoriul statelor membre este o chestiune care ține de competența statelor membre. În același sens, controlarea teritoriilor statelor membre (uscat, apă și spațiu aerian), inclusiv autorizarea aterizărilor pe sau decolărilor de pe aceste teritorii, nu țin de competența Consiliului Comisiei Europene.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Johan Van Hecke (H-1017/08)

Subiect: Criza creditelor

Agenda Președinției cehe include progrese ulterioare în abordarea la nivel european și internațional în vederea reducerii efectelor crizei creditelor. Însă cele care sunt cel mai grav afectate de criza creditelor sunt țările în curs de dezvoltare. Prețurile pentru materiile prime scad extrem de rapid, ceea ce înseamnă că țările sărace primesc mai puține venituri. Ca urmare, există riscul ca fluxul de credite către țările în curs de dezvoltare să se sfârșească.

Va reprezenta Președinția cehă un bun exemplu și va crește semnificativ ajutorul oficial pentru dezvoltare, astfel încât să-și respecte angajamentul privind alocarea a 0,7 la sută din PNB dezvoltării, până în 2010?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Președinția este îngrijorată de criza financiară mondială și de potențialele repercusiuni asupra țărilor în curs de dezvoltare. Un schimb de opinii privind această chestiune va avea loc între miniștrii pentru dezvoltare în

cadrul reuniunii ministeriale informale stabilite să se desfășoare la Praga, în câteva zile [la 29 și 30 ianuarie 2009].

În ceea ce privește ajutorul public pentru dezvoltare (APD), în concluziile Consiliului, adoptate în mai ⁽²⁹⁾, UE și-a reafirmat cu putere angajamentul financiar pe termen lung asumat față de țările în curs de dezvoltare de a obține un obiectiv APD colectiv de 0,56% VNB până în 2010 și 0,7% VNB până în 2015, stabilit în concluziile Consiliului din mai 2005, în concluziile Consiliului European din iunie 2005 și în Consensul european privind dezvoltarea din 22 noiembrie 2005.

În contextul concluziilor Consiliului din mai 2005 ⁽³⁰⁾, s-a specificat, în special, că statele membre care au aderat la UE după 2002 și care nu au atins nivelul de 0,17% APD/VNB vor depune eforturi pentru a-și crește APD pentru ca acesta să atingă acest nivel până în 2010, în cadrul proceselor de alocare a bugetului, în timp ce cele care au depășit deja acest nivel, s-au angajat să le susțină eforturile. În plus, statele membre ale UE s-au angajat să atingă obiectivul de 0,7% APD/VNB până în 2015, în timp ce cei care au atins obiectivul, s-au angajat să se mențină deasupra acestui obiectiv; Statele membre care au aderat la UE după 2002 vor depune eforturi pentru a crește APD/VNB la 0,33% până în 2015.

Angajamentul Președinției cehe ar trebui să se refere la contextul obiectivului colectiv APD la care s-a angajat UE pentru a atinge obiectivele, după cum a fost deja reafirmat în mai multe ocazii.

În concluziile recente adoptate la 11 noiembrie ⁽³¹⁾, subliniind faptul că această chestiune este de competența statelor membre, Consiliul a încurajat statele membre în cauză să elaboreze, până în 2010, programe naționale care să crească nivelurile de ajutor din cadrul proceselor de alocare a bugetelor, în scopul atingerii obiectivelor APD.

Considerăm că este deosebit de important ca instrumentele și modalitățile de finanțare esențiale să urmărească sublinierea inevitabilității eficienței ajutorului, ținând cont de rolul comerțului și al OMC în dezvoltare, precum și importanța programului de ajutor pentru comerț. Responsabilitatea pentru politici judicioase de dezvoltare a partenerilor noștri în țările lor, în lumina responsabilității noastre față de contribuabili pentru resursele furnizate este vitală atât pentru donatori, cât și pentru țările beneficiare. Aceste aspecte au fost discutate pe larg la forumurile internaționale. Cele mai recente desfășurate la New York și în cadrul forumului la nivel înalt de la Accra, precum și conferința de la Doha, au subliniat faptul că discuțiile privind mecanismele de urmărire a finanțării pentru dezvoltare vor fi inițiate la conferința de primăvară a ECOSOSC din aprilie 2009. Considerăm că diferitele modalități de APD ar trebui considerate ca o modalitate eficientă și astfel, vor permite tuturor părților implicate să devină beneficiari ai angajamentelor APD.

Acțiunile Președinției cehe sunt și vor fi în conformitate cu concluziile Consiliului menționate anterior. Ca și anumite state membre ale UE, Președinția ceacă va depune eforturi pentru a-și crește APD la nivelul de 0,17% până în 2010 și la nivelul de 0,33% până în 2015. În situații actuală a crizei financiare globale, nu așteptăm o creștere substanțială a ajutorului nostru public pentru dezvoltare.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Christa Prets (H-1020/08)

Subiect: Uciderea albișoșilor din Tanzania

La 4 septembrie 2008, Parlamentul European a adoptat o propunere comună de rezoluție privind uciderea albișoșilor din Tanzania.

Această rezoluție invită Consiliul să urmărească îndeaproape situația drepturilor omului pentru albișoșii din Tanzania. Poate Consiliul să furnizeze informații privind situația actuală cu care se confruntă albișoșii din Tanzania, deoarece echipele medicale de acolo trebuie să aprecieze în continuare îmbunătățirile referitoare la drepturile omului pentru albișoși?

⁽²⁹⁾ /08

⁽³⁰⁾ 9266/05 inclusiv Anexele I și II

⁽³¹⁾ /08

Ce eforturi au fost făcute în cursul Președinției franceze a Consiliului și ce planuri are Președinția cehă a Consiliului pentru îmbunătățirea situației cu care se confruntă albișii din Tanzania, în special în ceea ce privește asistența medicală, și care au fost progresele obținute până la această dată?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul urmărește îndeaproape situația drepturilor omului în Tanzania și a constatat cu îngrijorare deteriorarea situației albișilor din țară. În conformitate cu politica sa privind drepturile omului, Consiliul va prezenta chestiunea autorităților tanzaniene, solicitând acțiuni viitoare pentru a pune capăt fenomenului și solicitând dreptate pentru victime și familiile acestora.

În Tanzania, albișii au fost, în mod tradițional, victime ale discriminării. Mult timp, în anumite regiuni, un copil albinos era considerat ca un blestem pentru întreaga comunitate și un număr mare dintre aceștia erau uciși la naștere. Totuși, problema a luat recent o nouă dimensiune, iar oribilele ucideri din prezent ale albișilor sunt alimentate de atracția banilor, ucigașii profitând de sărăcie, disperare și credința puternică în vrăjitorie.

Guvernul tanzanian a luat deja anumite măsuri pentru a pune capăt acestor crime, iar președintele Kikwete a încredințat comisarilor regionali această sarcină.

Măsurile includ securitate și protecție intensificată a albișilor din regiunea Mwanza și sporirea sensibilizării. Între altele, școlarii albiși a căror viață a fost amenințată au fost transferați la școli speciale în districtul Misungwi și la alte internate din regiune care sunt păzite de forțele de poliție. În curând, se va realiza un recensământ al albișilor.

În același timp, ONG-urile sunt implicate în mod activ în domeniul creșterii sensibilizării. În multe sate în cauză, oamenii au fost sensibilizați împotriva uciderii albișilor. Toate gospodăriile unde există albiși au fost vizitate separat, pentru a le sensibiliza și a le încuraja să raporteze la poliție orice persoană suspectă.

Consiliul va continua să urmărească îndeaproape această situație.

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Jolanta Dičkutė (H-1021/08)

Subiect: Intensificarea prevenirii HIV, tratamentul și îngrijirea

Raportul reuniunii ECDC (Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor) privind „Testarea HIV în Europa: de la politici la eficiență”, din ianuarie 2008, subliniază faptul că multe oportunități de diagnosticare a infectării cu HIV nu sunt fructificate în țările UE, în special în mediul asistenței medicale. Aproximativ 30% dintre persoanele infectate cu HIV din țările UE nu sunt conștiente de acest lucru. Diagnosticarea cu întârziere implică inițierea cu întârziere a terapiei antiretrovirale (ART), posibilități restrânse de medicamentație, o rată crescută a mortalității și a îmbolnăvirii, precum și un risc sporit de transmitere a infecției.

Urmând conducerea Președinției luxemburgheze, germane, portugheze și cea a recente Președinții franceze, va lua Președinția cehă acțiuni prin care să intensifice prevenirea HIV, tratamentul și îngrijirea?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Președinția cehă își confirmă angajamentul privind combaterea provocării cruciale reprezentată de pandemia globală de HIV /SIDA. Eforturile realizate până în prezent nu au fost suficiente pentru a opri extinderea pandemiei de HIV /SIDA, agravată de sărăcie și inegalități sociale, economice și de gen.

În acest sens, Consiliul dorește să reamintească concluziile „Combaterea HIV /SIDA pe teritoriul Uniunii Europene și în țările învecinate”, adoptate la 31 mai 2007, precum și concluziile privind combaterea HIV /SIDA adoptate la 3 iunie 2005.

În concluziile din 2007, Consiliul a subliniat în special nevoia unei concentrări integrate și coordonate asupra prevenirii HIV /SIDA, a diagnosticării, tratării, îngrijirii și susținerii, pe baza promovării drepturilor omului atât pentru persoanele cu HIV, cât și pentru grupurile vulnerabile ale populației. Între altele, Consiliul a invitat statele membre să promoveze metode adecvate de depistare și tratament, pentru reducerea a transmiterii de la mamă la copil a HIV, în măsura posibilului și pentru promovarea accesului universal la prevenire pe bază de dovezi și la reducerea extinsă a efectelor negative, ca parte centrală a unui răspuns de succes pentru reducerea efectelor HIV /SIDA.

Președinția cehă va promova această muncă și va consolida ceea ce a fost obținut, astfel încât UE să rămână lider mondial în respectarea angajamentului de a pune capăt pandemiei de HIV /SIDA.

*
* *

Întrebarea nr. 26 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-1027/08)

Subiect: Proiectele conductelor de gaze și politica energetică comună a UE

Proiectul conductei de gaz Nabucco urmărește aducerea gazului din Marea Caspică la Viena, în timp ce proiectul conductei de gaz Nord Stream de sub Marea Baltică este elaborat pentru a aduce gaz din Rusia în Germania. Cum intenționează Președinția cehă să reducă dependența Uniunii de gazul rusesc? Cum poate schimba viitoarea conductă de caz Nabucco situația gazului exportat către Europa? Care este poziția Președinției ceha a UE în privința proiectului conductei de gaz Nord Stream? Ce intenționează să facă Președinția cehă a UE pentru a crea și a consolida politica energetică comună a UE?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Energia este una dintre cele trei priorități politice principale ale Președinției ceha. În general, este recunoscut faptul că în punerea în aplicare a Planului de acțiune al Consiliului European (2007-2009), astfel cum a fost aprobat de Consiliul European din vara anului 2007, ar trebui pus accentul pe securitatea energetică. Președinția cehă își va concentra eforturile în acest sens, pentru a consolida în continuare politica energetică a UE. Recentă întrerupere a importurilor de gaz din Rusia și a tranzitului pe teritoriul Ucrainei au subliniat importanța acestei chestiuni pe agenda UE.

Referitor la importurile de gaz în Uniunea Europeană, Consiliul reamintește scopul declarat în planul de acțiune în cauză, respectiv, de a intensifica securitatea furnizării prin intermediul diversificării eficiente a surselor de energie, a furnizorilor și a căilor de transport. Președinția cehă a reiterat nevoia consolidării încrederii în furnizorii actuali, dar, în același timp, și nevoia intensificării cooperării cu alți furnizori suplimentari, la Consiliul informal Afaceri Generale care a avut loc la 8 ianuarie 2009, la Praga. Securitatea energetică a fost una dintre cele trei chestiuni principale de la această reuniune informală a miniștrilor pentru afaceri europene și a miniștrilor de externe.

Conform calendarului președinției, în februarie 2009 Consiliul este programat să adopte concluziile privind comunicarea „Cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice – un plan de acțiune a UE pentru securitate și solidaritate în domeniul energiei”, pe care Comisia a prezentat-o în noiembrie 2008. În contextul mai extins al securității energetice în cadrul UE, această comunicare menționează planul de interconectare baltică, împreună cu coridorul sudic al gazelor. Aceste concluzii ale Consiliului și comunicarea vor fi prezentate Consiliului European din primăvara anului 2009.

De asemenea, Președinția cehă intenționează să semnaleze interesul Comunității producătorilor de gaz și țărilor de tranzit din regiunea caucaziană și din Asia Centrală la „Summit-ul coridorului sudic – legătura est-vest”, care se va organiza în cursul președinției sale. Summit-ul, pe care președinția, în strânsă cooperare cu Comisia și statele membre, îl pregătește în prezent, se va organiza la nivel de șef de stat, cu scopul de a iniția o colaborare stabilă cu țările din regiune.

Diversificarea resurselor de gaz va fi îmbunătățită și prin construirea terminalelor de GNL.

Însă această variantă necesită mult timp, resurse financiare și resurse energetice.

Cu excepția reducerii dependenței de importurile de gaz, disputele repetate pe tema gazului între Rusia și Ucraina, care a făcut din UE un ostatic, într-o măsură fără precedent, a subliniat importanța consolidării solidarității între toate statele membre, în cazul întreruperii alimentărilor. Această chestiune a făcut obiectul Consiliului extraordinar pentru energie convocat de Președinția cehă la 12 ianuarie 2009. Posibilele măsuri includ revizuirea Directivei 2004/67/CE privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaz natural, care este în prezent principalul instrument legislativ pentru punerea în aplicare a solidarității energetice, a investițiilor în interconectarea infrastructurilor energetice (pentru a permite astfel statelor membre, din punct de vedere tehnic, să își ofere sprijin la nevoie) sau pentru a introduce mecanisme de transparență pentru schimbul de informații între statele membre în domeniul energetic (inclusiv contactarea partenerilor terțe țări sau planificarea investițiilor în proiecte de infrastructură).

În ceea ce privește poziția Consiliului privind proiectul Nabucco și efectele acestuia asupra exporturilor de gaz către Uniunea Europeană, Consiliul trimite onorabilul parlamentar la răspunsul său la întrebarea orală H-0590/07 privind acest subiect.

În ceea ce privește poziția Consiliului privind proiectul conductei de gaz Nord Stream, Consiliul trimite onorabilul parlamentar la răspunsul său la întrebările orale H-0121/07 și H-575/07 privind acest subiect.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Athanasios Pafilis (H-1028/08)

Subiect: Refuzul de a acorda azil refugiaților în statele membre ale UE

Informațiile recent apărute fac trimitere la arestarea sistematică a solicitanților de azil în Grecia, la condițiile precare din arest și la acțiunile autorităților elene care îi expulzează cu forța din apele teritoriale elene sau le îngreunează procedurile de solicitare a azilului. Din cele 25.111 cereri de azil în 2007, au fost acceptate numai 0,04% după primul interviu și 2% după cea de-a doua solicitare. În plus, conform Regulamentului (CE) nr. 343/2003⁽³²⁾ (- Dublin 2 -), refuzul cererilor de azil de către autoritățile elene îi lipsește pe imigranți de orice posibilitate de a solicita azil în orice alt stat membru al UE și, în același timp, nu se vor putea întoarce în țara de origine, de teama războaielor sau de a nu fi persecutați. Informații similare au apărut și în legătură cu alte state membre ale UE.

Care este opinia Consiliului referitor la această inadmisibilă stare de fapt care s-a dezvoltat în urma recentelor acorduri europene privind migrația, ținând cont de faptul că înființarea Frontex limitează și mai mult drepturile refugiaților?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Întrebarea adresată de onorabilul membru face trimitere în special la efectele aplicării Regulamentului Consiliului nr. 343/2003/CE de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (Regulamentul Dublin II). Art. 28 din regulamentul în cauză prevede prezentarea de către Comisia Parlamentului European și Consiliului a unui raport privind aplicarea sa, precum și a unor propuneri referitoare la amendamentele necesare, acolo unde este cazul. Astfel, Comisia a prezentat, în decembrie 2008, o propunere care urmărește reformarea Regulamentului Dublin. Scopul acestei propuneri este, în principal, de a consolida drepturile și garanțiile solicitanților de azil, care intră în sfera de aplicare a Regulamentului Dublin II.

Mai mult, se așteaptă prezentarea din partea Comisiei a unei propuneri care să urmărească reformarea directivelor privind azilul, care se vor concentra pe îmbunătățirea standardelor minime care au fost adoptate până în prezent și care vor urmări continuarea consolidării sistemului comun de azil la nivel european. Trebuie pus un accent deosebit pe etapa inițială a procedurii de acordare de azil, respectiv, accesul la procedura propriu-zisă. Primele propuneri au fost deja publicate în decembrie 2008 - propunere de reformare a Directivei privind condițiile de primire și a Regulamentelor Dublin II și Eurodac. În primăvara anului 2009 sunt așteptate propuneri de modificare a directivelor privind calificarea și procedura. Acestea vor urmări, de asemenea,

⁽³²⁾ JO L 50, 25.2.2003, p.1.

consolidarea statutului solicitanților de azil. Totuși, ar trebui observat faptul că toate statele membre UE au obligații stabilite prin standarde minime privind condițiile de primire a solicitanților de azil, prevăzute de Directiva 2003/9/CE.

Pentru ambele propuneri, care vor fi analizate de Consiliu în 2009, se aplică procedura de codecizie.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de Konstantinos Droutsas (H-1030/08)

Subiect: Lucrătorii din Mexic, victime ale lipsei de răspundere a unui concern monopolist

În urmă cu aproximativ trei ani, la 19 februarie 2006, un dezastru industrial grav cauzat de o explozie de gaze la mina Pasta de Conchos din Mexic, aparținând companiei „Industrial Minera Mexico”, a luat viața a 65 de mineri. Au fost recuperate numai rămășițele a doi dintre ei, ceilalți rămânând acoperiți de dărâmături. Angajatorii și autoritățile nu permit recuperarea acestora, deoarece aceasta ar pune în evidență încălcarea constantă, de companie, a tuturor regulamentelor de siguranță. Anterior accidentului, numeroși lucrători își exprimaseră temerile privind existența unui risc major de explozie, din cauza scurgerilor de gaz. Epuizate de atâtea așteptare, familiile victimelor au hotărât să strângă sumele necesare pentru a recupera pe cont propriu corpurile neînsuflețite.

Care este opinia Consiliului referitor la decizia arbitrară a autorităților de a accepta acoperirea atât de evidentă a unui comportament iresponsabil al companiei în cauză?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul nu a discutat chestiunea.

Întrebarea nr. 29 adresată de Georgios Toussas (H-1031/08)

Subiect: Arestări în masă ale membrilor opoziției din Peru

La sfârșitul lunii noiembrie, guvernul peruan a arestat 14 membri marcanți ai Partidului comunist și ai opoziției, inclusiv un candidat la președinție la ultimele alegeri, Ollanta Humala. Pretextul arestărilor l-au constituit „datele” găsite pe un calculator aparținând lui Raul Reyes, membru al FARC. Cu toate acestea, celor arestați nu li s-a permis accesarea „datelor” care ar dovedi vinovăția lor. Aceste arestări au provocat reacții din partea populației și a partidelor din opoziție, care acuză guvernul de interzicerea oricărei forme de opoziție și a mișcării muncitorești în general. Autoritățile au înăbușit violent orice formă de protest al cetățenilor.

Care este poziția Consiliului cu privire la aceste încălcări grave ale libertăților democratice din Peru, tratarea disidenței și opoziției politice ca ilegale și asocierea acestora cu așa-zise organizații teroriste?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul nu a discutat chestiunea specifică ridicată de onorabilul membru.

Uniunea europeană și-a exprimat întotdeauna atașamentul față de respectarea statului de drept și a valorilor și principiilor democrației și ale drepturilor omului în țările din America Latină, în conformitate cu Declarația de la Lima din mai 2008.⁽³³⁾

Consiliul reafirmă aceste principii în cadrul reuniunilor sale la nivel politic cu autoritățile țărilor respective.

⁽³³⁾ Doc. 9534 (presse 128).

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 38 adresată de Claude Moraes (H-0981/08)

Subiect: Prevenirea criminalității în UE

Ca urmare a răspunsului la întrebarea mea anterioară (E-3717/06), Comisia poate prezenta eventualele progrese în ceea ce privește conceperea atât a unei politici europene de prevenire a criminalității, cât și a unui sistem de statistică comparată în ceea ce privește criminalitatea în Europa?

Mai mult, Comisia poate preciza care sunt măsurile specifice luate pentru a combate criminalitatea stradală violentă și, în special, crimele comise cu arme albe în Europa?

Răspuns

(RO) Prevenirea criminalității reprezintă un element foarte important al abordării eficiente a cauzelor și efectelor acesteia. Comisia s-a angajat să promoveze principiul prevenirii prin conceperea unor linii directoare strategice pentru fiecare tip de crimă. S-au înregistrat numeroase progrese din 2006 în ceea ce privește crearea planului de acțiune al UE referitor la statistica privind criminalitatea și justiția penală. Indicatorii stabiliți de un grup de experți pot fi utilizați pe termen mediu pentru a compara datele furnizate de statele membre.

Datorită principiului subsidiarității, responsabilitatea pentru prevenirea și combaterea criminalității urbane revine statelor membre și/sau autorităților regionale și locale. Rețeaua Europeană de Prevenire a Infracțiunilor (EUCPN), al cărei secretariat este asigurat de Comisie, constituie o platformă utilă pentru schimbul de informații și cele mai bune practici pentru limitarea violenței din mediul urban.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Stavros Arnautakis (H-0982/08)

Subiect: Evoluția fondurilor înființate ca o componentă a programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”

Comisia poate oferi informații referitoare la evoluția noilor fonduri care au fost înființate ca o componentă a programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” (Fondul european pentru integrarea resortisanților țărilor terțe, Fondul european pentru refugiați, Fondul pentru granițele externe și Fondul european pentru returnare)?

În ce mod sunt implicate părțile interesate de pe plan regional și local în planificarea și implementarea operațiunilor fondurilor?

Răspuns

(RO) Cele patru fonduri din cadrul programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, și anume Fondul european pentru integrarea resortisanților țărilor terțe, Fondul european pentru refugiați, Fondul pentru granițele externe și Fondul european pentru returnare au fost lansate recent. Valoarea totală a fondurilor este de 4,02 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013.

Până în prezent, marea majoritate a programelor provenite din statele care contribuie la aceste fonduri au fost adoptate de Comisie. Pentru Fondul pentru returnare, pentru care creditele au devenit disponibile abia în noiembrie 2008, se așteaptă ca procesul de adoptare a ultimelor programe să se încheie în primul trimestru din 2009. La finalul acestui proces, Comisia va fi alocat 580 de milioane de euro pentru lansarea acestor patru fonduri. În 2008, trei state membre au beneficiat, de asemenea, de ajutoare suplimentare în valoare de 10 milioane de euro în cadrul măsurilor de urgență prevăzute de Fondul european pentru refugiați: aceste țări sunt Grecia, Italia și Malta.

Plata sumelor către statele membre pentru finanțarea acțiunilor pentru primii ani ai programului este în curs de efectuare.

Lansarea acestor fonduri a necesitat un efort considerabil din partea Comisiei și a guvernelor statelor membre. Acest lucru demonstrează angajamentul Uniunii Europene privind punerea în practică a principiului solidarității în gestionarea fluxurilor migratorii.

Comisia acordă o importanță deosebită implicării autorităților regionale și locale, precum și a organizațiilor neguvernamentale, în implementarea fondurilor. De fapt, Comisia a invitat statele membre să organizeze un parteneriat cu autoritățile și organismele care participă la programe și cu alte entități care ar putea contribui la dezvoltarea acestora. Aceste parteneriate ar putea include toate autoritățile publice competente, în special autoritățile regionale, locale și municipale, precum și organismele internaționale și organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) care reprezintă societatea civilă. Constituirea parteneriatelor cade în responsabilitatea fiecărui stat membru și depinde, între altele, de caracteristicile fiecărui fond. În acest cadru, Uniunea Europeană ar trebui să cofinanțeze proiectele unui număr mare de ONG-uri din Fondul pentru integrare, Fondul pentru returnare și Fondul european pentru refugiați.

*

* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)

Subiect: Strategia europeană pentru protecția drepturilor copilului

UE a conceput o strategie pentru protejarea drepturilor copilului pe teritoriul său. Care sunt rezultatele eforturilor europene de până în prezent? Există o recunoaștere la nivel european a drepturilor embrionului - copilului nenăscut - fie el sănătos sau cu deficiențe? Cum sunt implementate acestea?

Răspuns

(RO) De la adoptarea Comunicării din 2006 intitulată „Către o strategie privind drepturile copilului”, Comisia s-a angajat să contribuie prin acțiuni concrete la combaterea încălcării drepturilor copilului.

Comunicarea oferă o prezentare a strategiei europene pentru perioada 2010-2014. Consultările sunt deja în curs de desfășurare.

Acțiunile europene se bazează pe includerea drepturilor copilului în toate politicile UE și în inițiativele practice în domeniile care țin de competența Uniunii.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene garantează principiul inviolabilității demnității umane. Determinarea pertinentei principiului inviolabilității demnității umane în cazul embrionului și determinarea statutului juridic al acestuia din urmă intră în competența statelor membre. Uniunea Europeană nu are nicio competență în această chestiune.

*

* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Jim Higgins (H-0988/08)

Subiect: MAOC-N

Comisia poate preciza dacă în prezent finanțează recent înființatul Centru maritim de operațiuni și analize - narcotice, cu sediul la Lisabona? Este Comisia îngrijorată de faptul că, în ciuda eforturilor sporite de a schimba informații între statele membre, lipsa supravegherii fizice a coastei cauzată de subfinanțarea din partea guvernelor precum cel al Irlandei va submina eforturile operațiunilor de informații precum cele ale MAOC-N?

Răspuns

(RO) Centrul maritim de operațiuni și analize - narcotice (MAOC-N) este o organizație interguvernamentală militară susținută, de aplicare a legii, înființată printr-un tratat semnat la 30 septembrie 2007 la Lisabona de șapte state membre ale UE (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL). MAOC întreprinde operațiuni de interdicție în apele internaționale, coordonând schimbul de informații operaționale (maritime și aviatice), bunuri disponibile și personal calificat pentru a face față amenințării reprezentate de traficul de droguri transatlantic.

Scopul colectării, schimbului și analizei de informații este optimizarea utilizării bunurilor navale și aeriene ale acelor state membre care sunt părți contractante ale acestui tratat. Aria sa operațională, astfel cum a fost definită de înseși părțile contractante, cuprinde partea estică a Oceanului Atlantic, din Islanda până la Capul Bunei Speranțe, incluzând coastele Europei și Africii de Vest.

Începând din ianuarie 2008, Comisia are statutul de observator, la fel ca și organizația Joint Inter Agency Task Force – South (JIATF-S) din Statele Unite, cu sediul la Key West (SUA), la care iau parte și unele state membre ale UE, datorită dimensiunii sale regionale (zona Caraibelor) care cuprinde teritoriile unor state membre, în special unele teritorii incluse la Capitolul IV al TCE (Tratatul de instituire a Comunității Europene) și Canada. Brazilia s-a arătat, de asemenea, interesată să devină observator.

Comisia cofinanțează activitățile MAOC-N, alocând 661.000 de euro prin intermediul liniei bugetare⁽³⁴⁾JLS⁽³⁵⁾ ISEC a Direcției Generale, în baza Programului de prevenire și combatere a criminalității, pentru a acoperi cheltuielile cu personalul și echipamentele până în septembrie 2010.

Întrucât nu toate statele membre fac parte din MAOC-N, este important ca inițiativele sale să nu se suprapună sau să intre în contradicție cu posibilele inițiative care urmează a fi luate la nivel comunitar sau de către oricare stat membru al UE care nu face parte din MAOC-N. De aceea, Europol este însărcinată să monitorizeze îndeaproape activitățile acestei organizații regionale care se ocupă cu aplicarea legislației maritime, prin participarea la ședințele Consiliului Executiv al MAOC-N care au avut loc până în prezent, precum și prin desemnarea unui ofițer de legătură începând cu ianuarie 2009.

Comisia consideră Europol ca fiind organizația potrivită pentru cooperarea la nivelul UE în vederea aplicării legii, în speță pentru schimbul de informații, pentru a asigura coerența și interoperabilitatea și a evita posibilele dublări ale mandatelor, sarcinilor și cheltuielilor.

În acest context, Comisia (i) sprijină așadar coerența eforturilor de aplicare a legislației maritime cu alte inițiative regionale din domeniul maritim și (ii) monitorizează îndeaproape interacțiunile cu vastul acquis comunitar din domeniile siguranței, al securității și mediului în ceea ce privește spațiul maritim și încurajează posibila cooperare cu alți actori, în special cu organisme europene precum Frontex și EMSA⁽³⁶⁾ care trebuie să respecte diferite reguli specifice.

În 2009 va fi demarat un proiect destinat testării de soluții pentru un schimb mai eficient de informații legate de supravegherea maritimă între autoritățile maritime situate de-a lungul căilor de acces la Marea Mediterană și Oceanul Atlantic, iar o acțiune pregătitoare va determina eficiența receptoarelor din spațiu privind detectarea semnalelor de identificare AIS (identificare automată) provenite din largul coastei.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Bernd Posselt (H-1000/08)

Subiect: Agenția UE pentru Drepturile Fundamentale

Care este opinia Comisiei în ceea ce privește activitatea Agenției Uniunii Europene pentru Drepturile Fundamentale de la Viena, care, potrivit afirmațiilor numeroșilor experți, fie reproduce activitatea Consiliului Europei, fie se lansează în agitații ideologice care nu au nimic în comun cu conceptul tradițional de drepturi ale omului? Ce rol joacă în Agenție Grupul FRALEX, care se presupune că ar proveni din rețeaua căreia îi aparține actualul director al Agenției, Morten Kjærum, și care se pare că a obținut acum un contract de consultanță pe patru ani cu un buget de 10 milioane de euro?

Răspuns

(RO) Comisia sprijină activitatea derulată până în prezent de Agenția Uniunii Europene pentru Drepturile Fundamentale sub mandatul care i-a fost acordat de Consiliu și așteaptă cu interes rezultatul altor activități în curs de desfășurare.

Chestiunea generală privind orice reproducere a activităților derulate de Consiliul Europei a fost rezolvată în cadrul regulamentului de înființare a Agenției. Consiliul Europei și Comunitatea Europeană au ajuns la un acord prin care s-au creat mecanismele necesare pentru evitarea reproducerii activităților.

Fiind independentă de Comisie, Agenția este cea care își stabilește propriile metode de lucru și organizarea internă.

⁽³⁴⁾ JLS/2007/ISEC/426

⁽³⁵⁾ Justiție, Libertate și Securitate

⁽³⁶⁾ Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă

În iulie 2007, Agenția a anunțat licitația pentru achiziționarea serviciilor de expertiză juridică necesare pentru a se achita de noul său mandat, mai larg. În lunile noiembrie și decembrie 2007, Agenția a semnat contracte-cadru cu o serie de antreprenori selectați pe baza unor criterii severe, inclusiv cu FRALEX. Aceste contracte au fost semnate înainte de iunie 2008, adică înainte de sosirea actualului director. Contractele sunt valabile pe o durată de patru ani și s-ar putea ridica până la valoarea estimată de 4 milioane de euro. Informații suplimentare sunt disponibile pe site-ul Agenției.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Manuel Medina Ortega (H-1003/08)

Subiect: Propuneri în urma Summitului euro-african privind imigrarea

Pe baza rezultatelor celei de-a doua Conferințe euro-africane privind imigrarea, care a avut loc la Paris în noiembrie 2008, ce propuneri intenționează să aducă Comisia pentru a rezolva problema imigranților minori neînsoțiți care locuiesc ilegal pe teritoriul Uniunii Europene?

Răspuns

(RO) Comisia este la curent cu dificultățile cu care se confruntă statele membre implicate de sosirea numeroșilor minori neînsoțiți în aceste țări. În această chestiune, Comisia subliniază faptul că politicile existente pot fi utilizate pentru a aborda această problemă din diferite unghiuri, respectând în mod absolut interesele copilului, chiar dacă nu este încă posibilă oferirea unei soluții generale la problema ridicată.

În ceea ce privește politicile interne, instrumentele comunitare în vigoare din domeniul imigrării și azilului cuprind dispoziții privind protejarea mai fermă a drepturilor minorilor, în special a minorilor neînsoțiți⁽³⁷⁾. Sfera de aplicare a Programului „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii 2007-2013” și îndeosebi a Fondului pentru integrare, a Fondului european pentru refugiați și a Fondului pentru returnare acoperă și măsurile și politicile privind minorii neînsoțiți.

În ceea ce privește dimensiunea externă, această problemă a fost adăugată recent pe lista de priorități a Programului de Cooperare adoptat la Conferința euro-africană de la Paris privind migrația și dezvoltarea și a fost inclusă în concluziile Consiliului privind abordarea globală a migrației.

Prin intermediul programului „Aeneas” și al succesorului său, programul tematic „Migrația”, Comisia susține deja mai multe proiecte în acest domeniu, care sunt destinate în special ajutării minorilor neînsoțiți de origine marocană care au sosit în Spania și care sprijină pe cât posibil reintegrarea acestora în țara lor de origine și previn plecarea altor imigranți minori ilegali. În plus, noi inițiative din Maroc, Algeria și Senegal au fost selectate pentru finanțare în 2009.

Totuși, este evident că trebuie acordată mai multă atenție problemei minorilor neînsoțiți. Acest aspect va fi tratat cu prioritate în cadrul următoarei solicitări de propuneri pentru programul tematic privind migrația și azilul (prima jumătate a lui 2009). În plus, această problemă va figura printre clauzele privind migrația ale acordurilor UE cu țările terțe și va constitui un subiect de discuție în cadrul dialogurilor privind politicile cu țările terțe. În sfârșit, acolo unde este cazul, situația minorilor ar putea constitui subiectul unor oferte specifice de cooperare în cadrul parteneriatelor de mobilitate.

În ceea ce privește viitoarele propuneri din acest domeniu, nu trebuie uitat faptul că, în toamna lui 2009, Consiliul European va adopta un nou program cu o durată de cinci ani în domeniul Justiției, Libertății și Securității, care va succeda Programului de la Haga („Programul Stockholm”). Orice politică sau măsură nouă trebuie să fie propusă și discutată în contextul pregătirii acestui nou program.

*
* *

⁽³⁷⁾ Consultați SEC(2006)889 din 4 iulie 2006, capitolul 1.1 - Azilul, imigrarea și granițele externe. De exemplu, consultați în special Directivele Consiliului 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003, 2005/85/CE din 1 decembrie 2005 și 2004/83/CE din 29 aprilie 2004 (azilul) și Directivele 2004/81/CE din 29 aprilie 2004 (traficul de persoane) și 2008/115/CE din 24 decembrie 2008 („returnarea”).

Întrebarea nr. 44 adresată de Marco Cappato (H-1004/08)**Subiect: Drogurile**

Adunarea Generală a ONU urmează să discute o declarație asupra politicilor internaționale privind drogurile în 2009, la zece ani de la lansarea unui set de inițiative sub sloganul „O lume fără droguri: putem reuși!” care promiteau reducerea drastică a cererii și ofertei de substanțe declarate ilegale conform respectivelor Convenții ale ONU. În timp, majoritatea statelor membre au consolidat sau introdus politici mai pragmatice privind drogurile, în timp ce în Olanda primarii solicită reglementarea producției de canabis.

Ce poziție va adopta Comisia Europeană la conferințele internaționale pregătitoare ale Adunării Generale din 2009? Comisia nu simte necesară o evaluare a costurilor și beneficiilor politicilor internaționale privind drogurile, solicitând amendamente la tratatele internaționale acolo unde este cazul, conform solicitărilor venite din numeroase direcții?

Răspuns

(RO) În martie 2009, segmentul la nivel înalt al Comisiei pentru substanțe stupefiante (CND) a Națiunilor Unite (ONU) va finaliza analiza privind Declarațiile sesiunii speciale a Adunării Generale a Națiunilor Unite din 1998 referitoare la problema mondială a drogurilor, cunoscută de regulă drept Sesiunea specială a Adunării Generale a Națiunilor Unite (UNGASS) 98⁽³⁸⁾, prin adoptarea unei noi declarații politice.

Pentru a pregăti analiza UNGASS 2008, Comisia a sprijinit procesul în mod activ, printre altele prin finanțarea grupurilor de experți ai ONU care au consiliat UNODC (Biroul Națiunilor Unite pentru droguri și criminalitate)⁽³⁹⁾ în ceea ce privește implementarea Declarațiilor din 1998. În plus, Comisia a avut o contribuție activă la redactarea documentului de poziție al UE referitor la procesul de analiză al UNGASS care a fost adoptat de Consiliu în octombrie 2008⁽⁴⁰⁾.

În acest cadru al activităților ONU, Comisia nu are nicio competență de reprezentare a Uniunii Europene și a statelor membre - cu excepția domeniului precursorilor de droguri. Statele membre se reprezintă ele însele, în timp ce Uniunea Europeană este coordonată de Președinția UE al cărei scop este de a prezenta cât mai multe poziții comune ale UE. Documentul de poziție al UE privind UNGASS, care a fost menționat mai sus, reprezintă o astfel de poziție comună.

În acest document, statele membre ale UE concluzionează că, în ciuda progreselor făcute în mai multe domenii în ceea ce privește implementarea Declarațiilor din 1998 și a planurilor de acțiune anexate, nu s-a înregistrat nicio limitare sau reducere majoră a problemei mondiale a drogurilor, care constituia obiectivul principal al Declarației politice din 1998.

Documentul de poziție reconfirmă angajamentul UE față de Convențiile ONU privind drogurile din 1961, 1971 și 1988, reitând totodată scopurile și obiectivele Declarațiilor din 1998. În același timp, în document se solicită o evaluare serioasă a experiențelor câștigate în ultimul deceniu și includerea lecțiilor învățate. De asemenea, documentul prezintă mai multe principii-cheie pentru viitoarele declarații și planuri de acțiune, incluzând:

Consolidarea abordării echilibrate a politicii ONU privind drogurile prin sporirea eforturilor de diminuare a cererii de droguri și prin considerarea reducerii vătămarilor drept un element eficient și important al politicii privind drogurile.

Sporirea atenției în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și atingerea unei proporții echilibrate între intervențiile de aplicare a legii din cadrul politicii privind drogurile și intervențiile pentru reducerea cererii și a ofertei.

Susținerea cu tărie a dezvoltării alternative durabile, necondiționând acest lucru de eradicarea în prealabil a culturilor de droguri.

⁽³⁸⁾ Declarația politică (S-20/2), Declarația privind principiile care guvernează reducerea cererii de droguri (S/20-3), Măsurile de intensificare a cooperării internaționale pentru combaterea problemei mondiale a drogurilor (S-20/4);

⁽³⁹⁾ Oficiul Națiunilor Unite privind Drogurile și Criminalitatea

⁽⁴⁰⁾ 13501/1/08 – CORDROGUE 71, 3.10.08

Accentuarea mai clară a nevoii de evaluare, colectare de date și monitorizare în vederea fundamentării politicilor pe dovezi (și nu pe ideologie).

Mai mult, la începutul anului 2009, Comisia va publica rezultatele unui studiu larg care conține o „Analiză detaliată a funcționării pieței mondiale a drogurilor ilicite și a măsurilor privind politicile de limitare a acesteia”. Acest studiu reprezintă un exemplu al contribuției Comisiei la crearea bazei de cunoștințe care stau la temelia politicilor europene și internaționale privind drogurile. În septembrie 2008, Comisia a introdus, de asemenea, propuneri suplimentare de acțiune în cadrul Planului de acțiune al UE privind drogurile (2009-2012), punând accentul pe monitorizarea, colectarea de date și evaluarea comune în domeniile reducerii ofertei de droguri și al aplicării legii, domenii care au avut parte de puține analize sau puține dintre ele au fost publicate.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)

Subiect: Combaterea traficului de persoane

În Rezoluția sa P6_TA(2006)0005 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii, care sunt vulnerabili la exploatarea sexuală (2004/2216(INI)) din 17 ianuarie 2006, Parlamentul considera că acțiunile statelor membre trebuie să fie în concordanță cu declarațiile lor politice și că statele membre trebuie să transpună într-o manieră mai eficientă legislația comunitară relevantă, în special prin îmbunătățirea cooperării operaționale și prin schimbul de date relevante între state și cu Europol și Eurojust.

Comisia poate indica ce progrese s-au înregistrat în ceea ce privește cooperarea operațională privind traficul de persoane și schimbul de date relevante între statele membre și cu Europol și Eurojust?

Răspuns

(RO) Informațiile transmise de statele membre la începutul anului 2008 indică o evoluție pozitivă a cooperării internaționale în combaterea traficului de persoane. În special, statele membre sunt pregătite mai mult decât în trecut să utilizeze resursele Europol și Eurojust pentru a îmbunătăți calitatea răspunsului instituțional în privința traficului.

În ceea ce privește punerea la dispoziția Europol a informațiilor și datelor deținute de către statele membre, în iunie 2007, a fost deschis dosarul analitic de lucru (AWF) Phoenix care este axat pe trafic. 22 de state membre și-au manifestat sprijinul pentru acest dosar de lucru, iar dosarul analitic de lucru susține în prezent diverse investigații privind traficul în scopul exploatarei sexuale, exploatarei prin muncă și traficului de copii. Începând cu septembrie 2007, când dosarul analitic de lucru Phoenix a devenit activ, statele membre au contribuit cu informații la dosarul de lucru în 131 de cazuri.

În plus, s-au înregistrat 127 de contribuții ale statelor membre la Sistemul de informații Europol (EIS) în cazuri de trafic de când a fost lansat, în aprilie 2006, Sistemul de informații.

În ceea ce privește rolul Eurojust, au fost înregistrate 78 de cazuri noi de trafic de persoane în 2008. Tendința indică o creștere substanțială, întrucât în 2004 s-au înregistrat 13 cazuri, iar în 2006 - 33. De asemenea, Eurojust a organizat 10 reuniuni de coordonare în 2007, destinate cazurilor de trafic și contrabandă, ceea ce reprezintă peste 10% din totalul reuniunilor de coordonare ale Eurojust.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Dimitrios Papadimoulis (H-1010/08)

Subiect: Drepturile copiilor imigranți

Guvernul grec a elaborat de curând o lege care reglementează chestiunile privind naționalitatea și politica de imigrație referitoare la copii. Copiii imigranților, care s-au născut în Grecia, au împlinit vârsta de 18 ani și ai căror părinți sunt rezidenți legali în țară, pot, în anumite condiții, să obțină statutul de „imigrant cu rezidență pe termen lung”, dar nu naționalitatea greacă. Proiectul de lege nu ia în calcul cazul copiilor care nu s-au născut în Grecia, dar care cresc în această țară și învață la școlile grecești sau cazurile similare de copii ai căror părinți nu sunt rezidenți legal în țară. Uniunea Europeană este semnatară a Convenției ONU privind drepturile copilului, în timp ce Comisia a subliniat, de asemenea, în cadrul unei comunicări [COM(2006)0367] că „O altă provocare constă în asigurarea respectării depline a drepturilor copiilor imigranți, solicitanți de azil și refugiați în cadrul legislației și politicilor UE și ale statelor membre.”

Comisia consideră că dispozițiile de mai sus sunt în concordanță cu legislația comunitară și drepturile omului? Ce măsuri va adopta pentru protejarea drepturilor copiilor imigranți în ansamblu?

Răspuns

(RO) Grecia deține competența exclusivă în determinarea condițiilor în care un cetățean dintr-o țară terță poate obține naționalitatea greacă. Această chestiune nu este acoperită de legislația comunitară.

În ceea ce privește politica comună privind imigrarea, una dintre principalele condiții impuse de Directiva 2003/109 pentru obținerea statutului de rezident pe termen lung este dată de rezidența legală cu durată de cinci ani. Întrebarea se referă la situația copiilor ai căror părinți nu au drept de rezidență legală. Conform Directivei 2003/109, acești copii nu sunt excluși în mod automat de la statutul de rezidenți pe termen lung. În principiu, acest statut poate fi obținut de către un minor (cu vârsta sub 18 ani) independent de părinții săi, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de directivă. În plus, condițiile stipulate de directivă privind obținerea statutului de rezident pe termen lung sunt cuprinzătoare. Întrucât nu este obligatorie nașterea pe teritoriul unui stat membru, introducerea de către Grecia a unei astfel de condiții ar părea să fie în contradicție cu directiva. De aceea, Comisia va contacta autoritățile grecești pentru mai multe informații referitoare la aceste două aspecte.

Cât privește drepturile copiilor, statele membre trebuie să respecte drepturile fundamentale în conformitate cu tradițiile constituționale ale acestora și cu obligațiile lor internaționale. Convenția privind drepturile copilului, adoptată de Națiunile Unite în 1989 și ratificată de toate statele membre ale UE, obligă statele semnatare, în cazul fiecărui copil aflat sub jurisdicția acestora, să respecte și să garanteze drepturile care decurg din această convenție, indiferent, între altele, de situația copilului și, în special, indiferent de statutul de rezidență al părinților copilului.

Întrebarea nr. 47 adresată de Sarah Ludford (H-1014/08)

Subiect: Stabilirea de profiluri

Prevede Comisia un instrument comunitar dedicat problemei extragerii de date și „stabilirea de profiluri” în ceea ce privește datele personale și, în special stabilirii de garanții împotriva efectelor adverse precum invadarea nejustificată a vieții private, discriminarea și aplicarea unor clișee?

Răspuns

(RO) În prezent, Comisia nu a planificat prezentarea unui instrument legislativ axat în mod explicit pe aspectul stabilirii de profiluri.

Condițiile în care poate avea loc procesarea datelor cu caracter personal sunt prevăzute de Directiva 95/46/CE privind protecția datelor cu caracter personal din 24 octombrie 1995⁽⁴¹⁾.

Această directivă detaliază obligațiile administratorilor de date, indiferent de faptul că sunt companii sau guverne. Detaliază, de asemenea, drepturile persoanelor ale căror date sunt procesate și stabilește sancțiunile și căile de recurs atunci când sunt încălcate aceste drepturi și obligații.

În special, articolul 15 din directivă interzice, cu excepția aplicării unei excepții, recursul împotriva deciziilor automate.

Această prevedere stipulează că persoanele nu pot fi supuse unor decizii care implică consecințe legale pentru acestea sau le afectează în mod semnificativ în baza unui singur eveniment automat de procesare de date. Intervenția umană este necesară întotdeauna pentru a ajunge la decizii de acest gen.

Consiliul Europei, la rândul său, pregătește un proiect de recomandare privind stabilirea de profiluri, inspirat în mare parte din articolul 15 din directivă. Se așteaptă ca recomandarea să fie adoptată de Comitetul Miniștrilor, spre sfârșitul anului 2009. Comisia participă activ la această activitate care va necesita coordonare la nivel comunitar, după ce proiectul este dezvoltat mai mult.

*
* *

⁽⁴¹⁾ JO L281, 23.11.1995, p. 31

Întrebarea nr. 48 adresată de Manolis Mavrommatis (H-1015/08)**Subiect: Program pentru prevenirea și combaterea infracționalității**

În răspunsul său la întrebarea mea scrisă P-6247/07 privind programul de prevenire și combatere a infracționalității, Comisia a declarat că bugetul său total, care se ridică la 600 milioane de euro, este dedicat acordării de sprijin financiar activităților din cadrul Titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană privind toate tipurile de infracțiuni.

Care este rata de utilizare a sprijinului financiar până în prezent? Pentru ce tipuri de măsuri a fost acordată finanțarea și care sunt statele membre care au solicitat finanțare?

Răspuns

(RO) Tipuri de măsuri:

Deoarece Programul de prevenire și combatere a infracționalității (ISEC) este un program foarte amplu, asemenea gamei de activități acoperită de acesta. Include acțiuni precum:

conferințe și seminarii (de ex. Conferința la nivel înalt pentru stabilirea cooperării între oficiile naționale de recuperare a creanțelor din cadrul Uniunii Europene organizată de Europol);

operațiuni comune (de ex. Operațiunile vamale comune ATHENA gestionate de Direcția generală vamală și pentru accize din Franța);

schimbul de responsabili cu aplicarea legii (de ex. Programul de schimb pentru responsabili cu aplicarea legii seniori organizat de CEPOL⁽⁴²⁾),

susținerea punerii în aplicare a Tratatului de la Prum (de ex. Dezvoltarea capacității tehnice a poliției din Republica Cehă pentru punerea în aplicare a principiilor Tratatului de la Prum) și multe altele (descrise în programul anual de lucru);

indemnizații pentru victimele infracționalității (de ex. Rețeaua de sprijin pentru victimele infracționalității organizată de Ministerul polonez al Justiției);

lupta împotriva traficului de persoane (de ex. Traficul de persoane: proiectul privind sistemele de colectare de date și gestionare armonizată a datelor implementat de Direcția Generală a Afacerilor Interne din Portugalia).

Utilizarea bugetului:

În anul 2007, suma totală de 44,6 milioane euro a fost alocată programului de prevenire și combatere a infracționalității. Suma totală a fondurilor alocate în anul 2007 se ridică la 37,5 milioane euro.

În anul 2008, bugetul total al programului s-a ridicat la 51 milioane euro. Bugetul consumat până în prezent se ridică la 36 milioane euro.

În anexă, defalcarea detaliată a bugetului.

Statele membre care au solicitat finanțare:

În decursul anilor 2007 și 2008 organisme din 25 state membre au înaintat cereri pentru finanțare. 2 țări nu au făcut acest lucru: Luxemburg și Slovenia. Totuși, în cadrul proiectelor, au fost angajate organisme din aceste state membre, în calitate de parteneri.

Pentru anul 2008, statistica (pentru subvenții pentru acțiuni și subvenții pentru acțiuni în cadrul parteneriatelor-cadru în total) se prezintă după cum urmează:

Numărul de cereri înaintate: 167 (selectate: în jur de 95 proiecte).

Repartizarea cererilor pe țări solicitante:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1

⁽⁴²⁾ Colegiul European de Poliție

BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Anexa: Defalcare detaliată a bugetului (în milioane euro)

2007	2008						
Prevăzut buget	înAtribuit	Număr proiecte	dePrevăzut buget	înAtribuit	Număr proiecte	de	
S u b v e n Ț i i 18,5 pentru acțiuni		24	78	23,5	16,5	50	
Subvenții de0,6 funcționare		0	0	0,6	0	0	
S u b v e n Ț i i 17 pentru acțiuni în cadrul parteneriatelor-cadru		8,4	45	12	15,2	46	
S u b v e n Ț i i 3,5 p e n t r u organisme în situații de monopol		2,3	2	1,6	1,4	2	
A c h i z i Ț i i 5 publice		2,8	37	13	2,9	21	
Total	44,6	37,5	50,7	36			

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)

Subiect: Sistemul de informații Schengen din a doua generație

La 21 decembrie 2007, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia și Slovenia au intrat în spațiul Schengen. Totuși, dificultățile tehnice și termenele nerespectate au făcut ca aceste țări să nu se alăture Sistemului de informații Schengen din a doua generație (SISII), după cum fusese planificat inițial, ci Sistemului de informații Schengen din primă generație (SIS1+). Comisia primise mandat pentru dezvoltarea noului sistem, programat să-și înceapă funcționarea în martie 2007, la 6 decembrie 2001. După anumite întârzieri, a fost anunțat un nou calendar care stabilea că SISII avea să devină funcțional până la data de 17 decembrie 2008.

Aș dori să știu care este situația actuală în ceea ce privește SISII și dacă punerea sa în aplicare, în special în noile state membre, nu va slăbi controalele la frontieră ale statelor Schengen.

Răspuns

(RO) Sistemul de informații Schengen din a doua generație (SISII) ar trebui să înlocuiască cu timpul sistemul actual SIS1+, care se bazează pe o platformă concepută în anii 1990. SISII va utiliza tehnologiile de ultimă generație, va oferi o nouă funcționalitate și va oferi opțiunea de a include date biometrice. În afara progreselor tehnice, instrumentele legislative referitoare la SISII includ prevederi privind întărirea protecției datelor și a transparenței pentru Parlament.

În perioada noiembrie-decembrie 2008, contractantul principal al Comisiei pentru dezvoltarea SISII a efectuat o serie de teste pentru a demonstra funcționalitatea sistemului central funcționând interactiv cu un anumit număr de sisteme naționale.

Raportul testării finale și analiza contractantului de „calitate” al Comisiei confirmă, în esență, faptul că funcționarea corectă a anumitor funcții necesare ale SISII nu a putut fi demonstrată de către contractant. Prin urmare, nu și-a îndeplinit toate angajamentele contractuale.

Acest pas înapoi va afecta, de asemenea, programul proiectului. Obiectivul dării în exploatare a SISII în septembrie 2009 va trebui să fie revizuit.

Dificultățile întâmpinate de SISII nu reprezintă însă o problemă pentru funcționarea frontierelor statelor membre, deoarece SIS1+ își îndeplinește rolul în continuare, garantând un nivel ridicat de securitate la frontierele externe ale spațiului Schengen.

Prioritatea Comisiei în lunile următoare va consta în depunerea tuturor eforturilor posibile pentru a depăși dificultățile actuale și în implementarea unui sistem funcțional care respectă cadrul legal și îndeplinește în totalitate cerințele utilizatorului.

*
* *

Întrebarea nr. 50 adresată de Athanasios Pafilis (H-1029/08)

Subiect: Brutalitatea autorităților de stat și polițienești care a implicat uciderea unui elev de 15 ani în Grecia

Acum câteva zile, Alexandros Grigoropoulos, un elev de 15 ani, a fost omorât cu sânge rece de un ofițer de poliție în Atena, declanșând o rafală de proteste și demonstrații în masă în Grecia, ca urmare a altor cazuri similare, în care oameni și-au pierdut viața decenii de-a rândul din cauza brutalității poliției și autorităților în Grecia și în alte state membre ale UE, de exemplu în Regatul Unit. Asemenea cazuri sunt consecința naturală și previzibilă a climatului de teroare și represiune stimulat de legile mai autoritare ca niciodată adoptate de UE și statele membre, care au creat un monstru de proporții inegalabile până acum de represiune și sufocare a drepturilor fundamentale ale omului și a libertăților democratice, tratând persoanele și mișcările populare de protest organizate ca „dușmanul din interior”.

Consideră Comisia că acest cadru legal dă naștere și alimentează brutalitatea din partea autorităților statale și acțiunea arbitrară din partea poliției? Recunoaște că drepturile omului și libertățile democratice trebuie să rămână neatinse de instrumentele represiunii de stat și va adopta măsuri pentru a abroga prevederile legislative contraveniente?

Răspuns

(RO) Comisia s-a întristat la aflarea veștii morții tragice a lui Alexandros Grigoropoulos și a circumstanțelor în care a avut loc.

Conform informațiilor disponibile, a fost deschis un caz juridic în Grecia. Tribunalele grecești au competență pentru a da un verdict legal privind faptele care au dus la tragica moarte a acestui elev, la sfârșitul investigațiilor.

Comisia subliniază angajamentul său de a respecta libertatea de expresie și libertatea de întrunire, care include dreptul la manifestații publice. În același timp, nu poate decât să condamne excesurile violente ale demonstrațiilor din Grecia.

Uniunea se bazează pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale și statul de drept, principii împărtășite de toate statele membre.

În toate acțiunile sale, Uniunea Europeană respectă și promovează drepturile fundamentale garantate de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin urmare, Comisia respinge ferm afirmațiile onorabilului membru conform cărora incidentele din Grecia ar fi consecința politicilor sau legislației Uniunii.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Brian Crowley (H-0974/08)**Subiect: Structura de reglementare a UE**

Consideră Comisia că UE poate aplica o nouă structură de reglementare în lunile următoare pentru a guverna viitoarea funcționare a piețelor financiare globale, în special cu Președintele ales Barack Obama și guvernele din India și China?

Răspuns

(RO) Criza financiară a demonstrat cât de legate între ele sunt piețele financiare globale astăzi. Procesul G-20 marchează o nouă fază în cooperarea economică și financiară internațională, în care economiile avansate lucrează mai îndeaproape cu statele emergente. Acest lucru este fundamental dacă dorim să asigurăm un sistem economic și financiar global mai stabil.

La Reuniunea la nivel înalt din Washington de la 15 noiembrie 2008, liderii G-20 au aprobat un plan de acțiune pentru reforma piețelor financiare globale urmând cinci principii comune: (i) întărirea transparenței și răspunderii piețelor financiare și alinierea stimulentei pentru a evita asumarea unor riscuri excesive; (ii) întărirea regimurilor de reglementare, a supravegherii prudente și gestionării riscului și asigurarea reglementării și supravegherii tuturor piețelor financiare, produselor și participanților, în funcție de situația acestora; (iii) promovarea integrității piețelor financiare prin stimularea protecției investitorilor și consumatorilor, evitarea conflictelor de interese, împiedicarea manipulării ilegale a pieței, activităților frauduloase și abuzului, și prin protejarea împotriva riscurilor financiare ilicite, ca urmare a jurisdicțiilor necooperante; (iv) consolidarea cooperării globale privind reglementarea, prevenirea crizelor, gestionare și soluționare și (v) reformarea instituțiilor financiare internaționale (de ex., instituțiile Bretton Woods) pentru a le crește legitimitatea și eficiența. Planul de acțiune include un set de acțiuni extrem de prioritare care trebuie duse la îndeplinire înainte de 31 martie 2009, precum și câteva acțiuni pe termen mediu. Europa joacă un rol complet în transformarea acestor principii în acțiuni practice și coordonate înaintea următorului summit G-20 din 2 aprilie 2009, de la Londra.

Pe lângă faptul că au recunoscut că responsabilitatea de reglementare aparține în primul rând autorităților regionale și naționale de reglementare, G-20 sunt de acord cu necesitatea intensificării cooperării internaționale, a consolidării standardelor internaționale și a implementării consistente pentru a preveni acțiunile adverse transfrontaliere, regionale și globale care afectează stabilitatea financiară internațională. Comisia agreează și contribuie activ la eforturile internaționale de reformare a sistemelor financiare mondiale. Țări-cheie precum Statele Unite, Brazilia, India și China contribuie și ele la aceste eforturi, iar Comisia are încredere că acest proces va determina consolidarea piețelor financiare și a regimurilor de reglementare, reducând astfel posibilitatea declanșării unor astfel de crize în viitor. Deoarece Comisia este reprezentantul UE în anumite domenii-cheie ale politicii și pregătește și consolidează părțile critice ale legislației din domeniul serviciilor financiare, ea va continua să fie un partener activ și implicat în aceste discuții internaționale.

*

* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Eoin Ryan (H-0976/08)**Subiect: Propuneri pentru stimularea dezvoltării și antreprenoriatului în sectorul IMM-urilor**

În ultimele luni, prin introducerea unor propuneri privind balanța de plăți a statelor membre, schemele de garantare a depozitelor, Directiva privind cerințele de capital (COM(2008)0602) și agențiile de rating de credit, Comisia a adoptat măsuri atât pentru restaurarea stabilității economiilor și piețelor cât și pentru eliminarea ambiguităților din sistemul financiar. Pentru a ajuta în continuare la redresare, ce propune Comisia pentru a încuraja dezvoltarea, antreprenoriatul și competitivitatea în economia reală, în special în sectorul IMM-urilor?

Răspuns

(RO) La 26 noiembrie 2008, Comisia a propus un Plan european de redresare economică ⁽⁴³⁾ pentru a oferi o politică adecvată la nivel european drept răspuns la scăderea economică actuală. Acesta prezintă un cadru pentru acțiunile care trebuie realizate atât la nivel comunitar, cât și la nivelul statelor membre. Consiliul European care a avut loc la Bruxelles la 11 și 12 decembrie 2008 a aprobat acest plan de redresare și

(43) COM(2008) 800 din 26 noiembrie 2008

propunerea sa principală în ceea ce privește un pachet de stimulare bugetară imediată în valoare de 200 miliarde euro (1,5% din PIB-ul UE) și o serie de alte acțiuni prioritare bazate pe reformele structurale ale strategiei de la Lisabona, menite să consolideze capacitatea de dezvoltare și adaptare pe termen lung a economiei UE.

Planul de redresare include măsuri atât la nivel comunitar, cât și la nivelul statelor membre, menite să redreseze dezvoltarea și să crească nivelul de competitivitate a economiei reale, în special pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii (IMM-uri). Statelor membre li s-a cerut să prezinte acțiunile naționale de stimulare bugetară. În plus, a fost propus un număr de inițiative la nivel comunitar și de stat membru, inclusiv:

O mai mare inițiativă de sprijinire a ocupării forței de muncă la nivel european.

Extinderea accesului la finanțare pentru întreprinderi, mai ales prin pachetul Băncii Europene pentru Investiții de 30 miliarde euro sub formă de împrumuturi pentru IMM-uri.

Propuneri de creștere și devansare a investițiilor în infrastructura Europei și promovarea conexiunilor rapide la internet.

Propuneri de ameliorare a eficienței energetice a clădirilor și creșterea utilizării de produse ecologice.

Un element cheie al Planului de redresare este implementarea completă a planului de acțiune a Actului legislativ privind întreprinderile mici⁽⁴⁴⁾ în special, pentru a reduce în mod semnificativ sarcinile administrative, pentru a promova fluxul lor monetar și pentru a ajuta mai multe persoane să devină întreprinzători, Comunitatea și statele membre sunt invitate:

Să se asigure că demararea unei întreprinderi oriunde în Uniunea Europeană poate fi realizată în trei zile fără cheltuieli și că formalitățile de angajare pentru primul salariat pot fi îndeplinite prin intermediul unui punct de acces unic.

Să anuleze obligația de pregătire de către microîntreprinderi a conturilor anuale și să limiteze la un euro obligațiile de capital pentru societățile private europene.

Să accelereze adoptarea propunerii de statut pentru societatea privată europeană astfel încât, de la începutul lui 2009, aceasta să poată facilita activitățile transfrontaliere ale IMM-urilor și să le permită să acționeze în baza unui set unic de norme pentru întreprinderi, valabile în UE.

Să se asigure că autoritățile publice plătesc facturile pentru achiziții de bunuri și servicii în termen de o lună, pentru a reduce constrângerile legate de lichidități, și să accepte facturarea electronică drept echivalentă facturii pe suport de hârtie; ar trebui, de asemenea, achitat orice rest de plată datorat de organismele publice.

Să reducă cu până la 75% taxele pentru cererile de brevete și pentru menținerea brevetelor și să înjumătățească costurile pentru o marcă comunitară.

Planul de redresare subliniază, de asemenea, nevoia de a spori investițiile în cercetare și dezvoltare (C&D), inovație și educație. Este într-adevăr foarte important ca industria și în special IMM-urile să fie încurajate să mențină și chiar să-și extindă activitățile în domeniul cercetării, dezvoltării și inovației. Cheltuielile cu cercetarea și dezvoltarea ar trebui să fie considerate ca o investiție, nu ca un cost care trebuie redus. Investiția în cercetare, dezvoltare și inovație de acum va stabili bazele pentru o poziție competitivă puternică a industriei europene în viitor, pe termen scurt și mediu. Comisia continuă să sprijine activitățile de cercetare și dezvoltare pentru IMM-uri, prin diferite acțiuni în cadrul celui de-al 7-lea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare. De exemplu, regimul specific „Cercetare în beneficiul IMM-urilor” va alocă încă 25 milioane euro în 2009 pentru finanțarea mai multor proiecte și Comisia oferă, de asemenea, sprijin statelor membre pentru o mai bună coordonare a programelor lor asistență pentru cercetare și dezvoltare în domeniul IMM-urilor.

În plus, în cadrul Planului de redresare, Comisia a propus un număr de inițiative pentru a crește competitivitatea acestei industrii, în special a industriei de automobile și a construcțiilor. Comisia va lansa 3 parteneriate majore între sectorul public și cel privat pentru a sprijini inovația și a pregăti aceste sectoare în confruntarea acestora cu serioasele dificultăți din procesul de tranziție către economia ecologică.

---

(44) Adoptat de Consiliul Competitivitate la 1 decembrie 2008. Pentru mai multe informații privind ”Actul legislativ privind întreprinderile mici” pentru Europa accesați pagina: http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm

În sectorul automobilelor, o inițiativă europeană privind automobilele ecologice va spijini cercetarea în domeniul tehnologiilor de transport eficiente din punct de vedere energetic și acceptarea lor pe piață.

În sectorul construcțiilor, o inițiativă europeană privind clădirile eficiente din punct de vedere energetic va promova tehnologiile ecologice și dezvoltarea sistemelor și a materialelor eficiente din punct de vedere energetic în clădirile noi și în cele renovate, în vederea reducerii radicale a consumului de energie și a emisiilor de CO₂.

În cele din urmă, o inițiativă privind fabricile viitorului va ajuta producătorii comunitari din toate sectoarele, în special IMM-urile, să se adapteze la presiunile concurenței globale, prin sporirea bazei tehnologice a producției din UE, prin intermediul dezvoltării și integrării tehnologiilor corespunzătoare ale viitorului, precum tehnologiile de inginerie pentru utilaje și procese industriale adaptabile, TIC și materialele avansate.

Prioritățile la nivel comunitar pentru planul de redresare au fost detaliate mai mult în Raportul de punere în aplicare a programului comunitar de la Lisabona⁽⁴⁵⁾ publicat la 16 decembrie 2008, care va fi discutat la Consiliul European de primăvară din 2009.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Avril Doyle (H-0994/08)

Subiect: Îngrijirile medicale transfrontaliere și piața internă

Ca urmare a recente publicări a Propunerii Comisiei (COM(2008)0414) privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, precedată de hotărârile recente ale CEJ care confirmă drepturile pacienților la accesul la spitalizare în alt stat membru, prevede Comisia dificultăți sau conflicte de interese în punerea în aplicare a acestui raport cu privire la competența statelor membre de a furniza servicii de asistență medicală?

Răspuns

(RO) Propunerea de directivă a Comisiei privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere⁽⁴⁶⁾ nu afectează în nici un fel responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea și furnizarea de servicii și îngrijiri medicale. Statele membre sunt pe deplin responsabile de stabilirea pacienților care au dreptul la îngrijiri medicale în țara lor și modul în care trebuie furnizate acestea.

Prin urmare, Comisia nu prevede nici un conflict de interese în punerea în aplicare a directivei propuse cu competența statelor membre în furnizarea de servicii de îngrijiri medicale. Analiza de impact a Comisiei sugerează că impactul global al propunerii asupra sistemelor naționale de asistență medicală va fi limitat.

Scopul Propunerii de directivă a Comisiei privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere este de a ameliora situația pacienților în anumite cazuri, pentru care asistența medicală transfrontalieră este soluția cea mai bună și pentru a oferi o opțiune suplimentară pacienților care nu au dreptul de a primi autorizație pentru a realiza tratamentul planificat în străinătate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului 1408/71.

*
* *

Întrebarea nr. 57 a doamnei Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)

Subiect: Investițiile în infrastructura de transport

Criza economico-financiară afectează multe state membre. Săptămânal aflăm despre noi disponibilizări ce afectează mii de angajați în diferite state membre. Investițiile în infrastructura de transport reprezintă una dintre căile prin care Europa poate face față crizei economice. Construcția infrastructurilor de transport (feroviar, rutier, aerian, naval) necesită investiții foarte mari, iar durata de implementare a proiectelor este medie sau lungă. Pentru a putea investi suficient în infrastructura de transport, statele membre au nevoie fie de creșterea corespunzătoare a bugetului TEN-T, fie de o creștere a deficitelor bugetare pentru o anumită

⁽⁴⁵⁾ COM(2008)881 din 16 decembrie 2008 <http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>

⁽⁴⁶⁾ COM(2008) 414 final

perioadă de timp. Aș dori să întreb Comisia care sunt măsurile avute în vedere pentru a sprijini statele membre, pentru ca în această perioadă de criză economico-financiară, să poată crește, în mod semnificativ, investițiile în infrastructura de transport.

Răspuns

(RO) Comisia salută sublinierea de către onorabilul membru a rolului investiției în infrastructura de transport, ca mijloc de abordare a crizei economice. Într-adevăr, o asemenea investiție are drept rezultat nu numai stabilizarea cererii macro-economice și crearea de locuri de muncă, în mod direct și indirect, cât și facilitarea dezvoltării economice durabile și a unei productivități crescute pe viitor. Este esențială pentru întreaga Europă transformarea crizei curente într-o oportunitate.

Planul european de redresare economică, avizat recent de Consiliu, este răspunsul direct al Comisiei și îndeamnă la investiții inteligente care să includă infrastructura. În special, pentru a permite creșterea investiției în infrastructura de transport, planul furnizează patru acțiuni specifice:

1. Consolidarea bazei de capital a Băncii Europene pentru Investiții și oferirea unei finanțări din partea băncii mai mare cu 15 miliarde euro în următorii doi ani;
2. lansarea unui fond de investiții dedicat infrastructurii și proiectelor referitoare la energie și schimbări climatice;
3. permiterea unei participări mai mari a sectorului privat la investiții în infrastructură, prin clarificarea cadrului legal și eliminarea barierelor administrative pentru parteneriate între sectorul public și cel privat;
4. lansarea în anul 2009 a unei cereri de oferte de încă 500 milioane euro pentru proiecte vizând transportul în rețeaua trans-europeană (TEN-T) pentru care o finanțare comunitară ar face posibilă inițierea construcției înainte de sfârșitul anului 2009.

Se așteaptă doar ca aceasta din urmă să accelereze livrarea infrastructurii trans-europene și să mobilizeze investiții naționale de peste 3 miliarde euro. Dar este evident că cele 500 milioane euro nu vor fi de ajuns pentru satisfacerea cererii existente. Lucrările mai multor proiecte nu pot avansa din cauza limitării fondurilor, deosebit de severe în condițiile economice actuale. Multe proiecte TEN-T mai concrete ar putea fi accelerate imediat, lucru care ar contribui, de asemenea, la programele de redresare ale fiecărui stat membru, unde există finanțare bugetară suplimentară disponibilă.

*
* *

Întrebarea nr. 58 adresată de Saïd El Khadraoui (H-1001/08)

Subiect: Interzicerea fumatului în cafenele și restaurante

În conformitate cu legislația europeană, aproape toate statele membre ale Uniunii Europene au adoptat interzicerea fumatului în locurile publice și la locul de muncă. Această interzicere există deja sau este planificată în viitorul apropiat pentru Suedia, Irlanda, Malta, Olanda, Scoția, Anglia & Țara Galilor, Belgia, Spania și Franța.

Din luna iulie 2008 vecinii noștri din Olanda adoptaseră, de asemenea, interzicerea fumatului în cafenele și restaurante. Comisia a lansat recent planuri vagi de a extinde interzicerea în întreaga Europă pe viitor.

Când propune Comisia intrarea în vigoare a acestei interziceri și are un calendar pentru punerea acesteia în aplicare?

Studiile realizate în Irlanda demonstrează că scăderea numărului de clienți în cafenele este determinat doar în măsură foarte mică de interzicerea fumatului.

Comisia deține rapoarte privind efectele pozitive sau negative ale interzicerii fumatului asupra numărului de clienți ai cafenelelor?

Răspuns

(RO) Ca semnatori ai Convenției-cadru a OMS privind controlul tutunului, Comunitatea și cele 26 state membre sunt obligate prin angajament să protejeze de expunerea la fumul de tutun la toate locurile de muncă închise și în toate locurile publice.

În perioada 2006-2007, serviciile Comisiei au participat la formularea unor directive cuprinzătoare privind punerea în aplicare a acestei obligații. Toate părțile au adoptat liniile directoare în iulie 2007. Acestea au formulat un „standard de aur” pe care fiecare parte ar trebui să îl atingă în cinci ani de la intrarea în vigoare a convenției pentru partea respectivă – adică până în anul 2010 pentru Comunitatea Europeană și majoritatea statelor membre.

Pentru a asista statele membre la adoptarea unor legi anti-fumat cuprinzătoare, Comisia intenționează să prezinte o Propunere de recomandare a Consiliului privind mediile fără fum în anul 2009.

În plus, Comisia a decis începerea consultărilor cu partenerii sociali la nivel comunitar privind necesitatea unor măsuri suplimentare pentru protejarea lucrătorilor împotriva riscurilor privind sănătatea acestora implicate de expunerea la fumul de tutun din mediu la locul de muncă.

Dovezile raportate în literatura privind impactul politicilor anti-fumat asupra veniturilor și angajării din sectorul HORECA pare să fie mixt. Global, pare să existe un efect neutru, în mare parte.

Este demn de menționat faptul că o analiză internațională a studiilor privind efectele economice ale politicilor anti-fumat asupra industriei HORECA a arătat că 47 dintre 49 studii, cele concepute cel mai bine, nu raportează nici un fel de impact negativ asupra măsurilor obiective cum sunt vânzările impozabile.

Important este faptul că există rapoarte de încredere conform cărora sănătatea lucrătorilor din baruri și restaurante s-a ameliorat considerabil în câteva luni de la implementarea regulamentelor anti-fumat. S-a demonstrat că simptomele respiratorii ale personalului HORECA au scăzut cu 50%, ca urmare a politicilor anti-fumat.

Comisia va aborda acest aspect în detaliu în analiza de impact care va însoți propunerea Comisiei privind mediile fără fum.

Întrebarea nr. 59 adresată de Marco Pannella (H-1005/08)

Subiect: ACTA

Uniunea Europeană negociază Tratatul comercial anti-contrafacere ACTA cu Japonia, SUA și alte țări. Aceste negocieri se desfășoară în secret, fără a fi informate Parlamentul European, parlamentele naționale sau publicul. În versiunile divulgate ale tratatului, sunt prevăzute o serie de măsuri penale și civile privind încălcarea drepturilor de autor și puteri extinse pentru personalul vamal și personalul responsabil de securitatea aeroportuară. Se pare, de exemplu, că vor fi permise controale asupra calculatoarelor și cititoarelor digitale ale călătorilor, precum și confiscarea echipamentelor călătorilor și chiar arestarea acestora.

Poate Comisia să confirme cele menționate mai sus și să furnizeze informații suplimentare privind ACTA? Ce garanții sunt prevăzute pentru călători în legătură cu controalele extrem de invazive din punct de vedere al intimității și ce garanții privind prezumția de nevinovăție și dreptul la un tratament echitabil? Ce verificări au fost efectuate cu supervizorul european pentru protecția datelor (EDPS), articolul 29 (Grupul de lucru) și Agenția UE pentru drepturile fundamentale? Nu consideră Comisia că acest tratat ar putea încălca CEDO și Carta Drepturilor Fundamentale?

Răspuns

(RO) Scopul negocierilor privind Tratatul comercial anti-contrafacere (ACTA) este de a furniza standarde internaționale îmbunătățite pentru combaterea încălcării la scară largă a drepturilor de proprietate intelectuală.

Contrafacerea are loc acum la scară industrială. A devenit o afacere extrem de profitabilă care generează venituri care pot concura cu cele obținute de pe urma traficului de narcotice și arme, dar implică un grad de risc mult mai scăzut. Este evident că acest tip de activitate provoacă daune imense economiei UE, al cărei avantaj comparativ major constă în calitate și inovație. Această tendință este deosebit de îngrijorătoare și din punct de vedere al protecției consumatorului, având în vedere că multe produse contrafăcute sunt periculoase (medicamente, piese de schimb, jucării, alimente etc. contrafăcute).

De aceea, UE colaborează cu statele partenere care îi împărtășesc preocupările, precum Statele Unite ale Americii (SUA) și Japonia, dar și Mexic, Coreea, Maroc și alte state, pentru negocierea Tratatului comercial anti-contrafacere (ACTA).

ACTA se referă în primul rând la combaterea unei activități desfășurate de organizațiile criminale care prejudiciază economia sau consumatorii. ACTA nu este conceput pentru a limita libertățile civile sau a avea

un efect negativ asupra consumatorilor. Prin urmare, este exclus ca negocierile actuale privind ACTA să genereze noi puteri care să permită personalului vamal sau responsabil cu securitatea aeroportuară să efectueze controale asupra calculatoarelor sau cititoarelor digitale ale călătorilor.

Reglementarea comunitară actuală prevede o clauză de minimis care exclude bunurile aflate în bagajul personal al călătorului din aria de acoperire a legislației, cu condiția ca aceste bunuri să nu facă parte din traficul comercial. Scopul ACTA nu este de a afecta în mod negativ consumatorii, ci de a furniza o bază clară pentru vamă în combaterea importurilor comerciale de bunuri false și de a proteja consumatorii de produsele potențial periculoase.

ACTA nu va merge mai departe decât *acquis-ul* comunitar în aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală ⁽⁴⁷⁾ care nu restrânge drepturile fundamentale și libertățile civile, conform prevederilor din Carta Drepturilor Fundamentale. În plus, în ceea ce privește aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, acest *acquis* nu aduce prejudicii prevederilor legislației naționale sau comunitare în alte domenii, în special în domeniul protecției datelor personale [de exemplu Directiva privind protecția datelor cu caracter personal ⁽⁴⁸⁾ și Directiva privind protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice ⁽⁴⁹⁾].

Ca și în cazul oricărei negocieri comerciale, în cadrul negocierilor privind ACTA este necesară păstrarea unui anumit nivel de confidențialitate. Aceasta nu înseamnă că aceste negocieri sunt secrete sau ca instituțiile UE sunt împiedicate să-și exercite prerogativele instituționale. Obiectivele UE în cadrul acestor negocieri sunt foarte clare și atât Consiliul, cât și Parlamentul au fost informate și consultate cu regularitate cu privire la desfășurarea negocierilor. De asemenea, au avut loc discuții cu părțile interesate din cadrul societății civile.

Consiliul și statele membre au fost implicate îndeaproape în acest proces, având în vedere posibila includere a aspectelor legate de legislația penală, care nu este încă armonizată la nivel UE. Prin urmare, membrii Președinției vor negocia acest aspect (precum și alte aspecte ce nu au fost armonizate, precum cooperarea judiciară și polițienească).

De asemenea, Comisia a discutat aceasta problemă cu Parlamentul European în mod regulat, în special cu Comisia pentru comerț internațional (INTA) ⁽⁵⁰⁾ și va continua să facă acest lucru. Desigur, Comisia este pregătită să apară în fața altor comisii pentru a oferi informații suplimentare privind aceste negocieri, dacă se solicită acest lucru.

*
* *

Întrebarea nr. 60 adresată de Göran Färm (H-1013/08)

Subiect: Reguli simplificate pentru cererile de subvenții pentru cercetare oferite de UE

Comisia pentru industrie, cercetare și energie din cadrul Parlamentului European a organizat recent o ședință cu „clasa de fizică” a Academiei Regale de Științe din Suedia, mai exact, grupul de cercetători care acordă premiul Nobel în domeniul fizicii. În cadrul ședinței a fost criticat în special modul de administrare a resurselor de cercetare oferite de UE. Mulți cercetători europeni consideră că cererile pentru granturile de cercetare din cadrul celui de-al 7-lea program-cadru, de exemplu, intră sub incidența unor reguli atât de complicate, încât cercetătorii europeni preferă să solicite finanțare privată, națională sau din partea SUA.

Ce măsuri întreprinde Comisia în vederea simplificării acestor proceduri de aplicare?

Răspuns

(RO) Programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică al UE constituie un instrument major pentru politica de cercetare și de finanțare a cercetării, având un buget dedicat care a fost majorat în timp.

⁽⁴⁷⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, JO L 157, 30.4.2004.

⁽⁴⁸⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO L 281, 23.11.1995.

⁽⁴⁹⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice, JO L 201, 31.7.2002.

⁽⁵⁰⁾ Comisia pentru comerț internațional

Caracterul său european, cu majoritatea proiectelor desfășurate de consorții multinaționale și multisectoriale, precum și cadrul legal și financiar care guvernează toate cheltuielile UE, îi conferă un nivel intrinsec de complexitate, superior celui specific programelor naționale de cercetare. De asemenea, Comisia trebuie să asigure o gestionare financiară solidă al resurselor publice și să se conformeze obligațiilor și cerințelor de raportare din baza legală a programului.

În acest context, Comisia urmărește să obțină o ameliorare și raționalizare continuă a proceselor, regulilor, documentației și sistemelor de tehnologie informațională (IT) pentru a reduce sarcinile administrative ale participanților. Odată cu prima fază încununată de succes a celui de-al 7-lea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică (2007-2013) (PC7), Comisia poate să identifice deja o serie de îmbunătățiri în ceea ce privește simplificarea, în comparație cu alte programe:

Instalarea unui sistem unic de înregistrare a persoanelor juridice participante, renunțând la nevoia de verificare repetată a existenței și statutului juridic al fiecărui participant. Acum documentele juridice trebuie depuse numai o singură dată, toate informațiile fiind stocate într-o bază de date accesibilă tuturor Directoratelor Generale care implementează PC7.

Prin introducerea unui prag de 375.000 euro, numărul certificatelor privind declarațiile financiare necesare este redus în PC7 la o zecime din cel din PC6.

Datorită introducerii fondului de garantare în PC7, sunt necesare mult mai puține verificări ex-ante de capacitate financiară și măsuri de protecție. Verificările ex-ante sunt necesare acum numai pentru coordonatorii și participanții care solicită o contribuție din partea UE care depășește 500.000 euro. Acest lucru constituie un beneficiu în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și firmele nou înființate.

Negocierea și modificarea acordurilor de grant: Către sfârșitul anului 2007, a fost introdus un nou sistem electronic, accesibil pe internet, pentru a fi folosit de către toate Directoratele Generale de cercetare. Sistemul permite interacțiunea online a participanților cu șefii de proiect din cadrul Comisiei. Instrucțiunile privind modificările sunt simplificate. Multe modificări pot fi efectuate acum prin intermediul unor simple scrisori de informare, adică nu este necesară respectarea unor proceduri formale de modificare. Un sistem accesibil pe internet va fi utilizat, de asemenea, pentru efectuarea tuturor modificărilor.

Facilitarea sarcinilor privind raportarea în cadrul proiectelor și certificarea declarațiilor financiare. Structura rapoartelor tehnice periodice și finale a fost simplificată considerabil și Comisia are drept scop extinderea perioadelor de raportare și plată (prin creșterea perioadei medii de la 12 la 18 luni), ceea ce va avea drept rezultat o reducere considerabilă a numărului total de rapoarte și plăți.

Toate aceste inițiative, precum și simplificarea ghidurilor pentru participanți, vor contribui la simplificarea procedurilor aferente PC7. Comisia își asumă angajamentul de a continua lucrările în această direcție. Inițiativa PC7, de exemplu, vizează o îmbunătățire majoră a sistemelor IT pentru toate interacțiunile dintre Comisie și participanți. De asemenea, Comisia va face în curând propuneri pentru implementarea certificării ex-ante a metodologiilor de audit, pentru a extinde modul de utilizare al raportării costurilor medii de către anumiți beneficiari. Pentru identificarea altor potențiale domenii pentru simplificare, Comisia solicită sfatul mai multor părți, inclusiv a unui comitet solid de actori mai mici în domeniul cercetării.

*
* *

Întrebarea nr. 61 adresată de Zsolt László Becsey (H-1019/08)

Subiect: Negarea de către Serbia a genocidului împotriva maghiarilor, germanilor și evreilor din Vojvodina din perioada 1944-45

Având în vedere că demnitatea și, prin urmare, umanitatea sunt valori fundamentale ale Uniunii Europene (vezi Tratatul de la Nisa și Tratatul de la Lisabona), dacă aceste valori sunt violate constant de Serbia prin negarea genocidului comis în perioada 1944-45 de către partizanii regimului Titoist, victimele cărui au fost aproximativ 40.000 maghiari, 260.000 germani și evrei din Vojvodina sub pretextul „vinei colective”, negând astfel reabilitarea tuturor victimelor, de ce Comisia nu ridică problema ca o condiție crucială pentru un acord de stabilizare și asociere și pentru aderare conform criteriilor de la Copenhaga în negocierile și acțiunile sale cu orice guvern din Belgrad? Fără să-și admită vină istorică și fără să-și ceară iertare, națiunile din Europa nu se vor putea reconcilia în Uniune – cum ar putea atunci să o facă sârbii, maghiarii, germanii și evreii?

Răspuns

(RO) Atrocitățile comise în timpul celui de-al Doilea Război Mondial nu trebuie să fie uitate de generațiile actuale sau viitoare ale Uniunii Europene.

Reconcilierea este un proces lent și dureros, însă vital, prin care țările trebuie să treacă pentru a-și accepta trecutul. Acest proces de reconciliere stă la baza principiului fundamental al Uniunii Europene.

Comisia este conștientă de suferința umană prin care au trecut maghiarii și germanii din Voivodina între 1944 și 1945, la care face referire onorabilul membru. Comisia nu a intervenit direct asupra evenimentelor care au avut loc în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, însă a încurajat o dezbatere deschisă și cuprinzătoare în întreaga zonă.

Comisia a încurajat cultivarea relațiilor inter-etnice în Serbia prin intermediul dialogului politic și al măsurilor de consolidare a încrederii. Mai mult, Comisia a sprijinit diverse proiecte de dezvoltare a identității multietnice, drepturilor umane și minoritare și libertăților civile în Voivodina. De asemenea, sprijină activitățile culturale și educaționale comune dintre Serbia și țările învecinate, inclusiv Ungaria.

Comisia monitorizează îndeaproape situația din Voivodina prin intermediul biroului său din Belgrad și raportează asupra situației politice în raportul intermediar de activitate. Comisia păstrează legătura cu organizațiile societății civile din provincie implicate în activitățile de reconciliere și combatere a impunității.

În cele din urmă, procesul de acceptare a trecutului trebuie desfășurat de aceste țări în spiritul dialogului deschis și al înțelegerii reciproce a suferinței experimentate de către toate părțile, atât în trecutul apropiat, cât și mai îndepărtat.

*
* *

Întrebarea nr. 62 adresată de Pedro Guerreiro (H-1023/08)**Subiect: Aplicarea regulii N+2 pentru fondurile structurale din cadrul financiar 2000-2006 - actualizare**

În plus față de răspunsul la întrebarea scrisă E-4746/08, referitoare la aplicarea regulii pentru întreruperea automată a creditelor de angajament în cadrul fondurilor structurale – denumită regula N+2 – care a fost introdusă ca parte a cadrului financiar 2000-2006 și conform căreia sumele alocate vor fi anulate dacă nu au fost implementate în decurs de doi ani, ar putea Comisia să răspundă la următoarele întrebări:

Care este suma actuală alocată care a fost anulată conform regulii N+2, pentru fiecare an și fiecare țară?

Care este plafonul actual al cheltuielilor alocate prin cadrul financiar 2000-2006 care ar fi anulat în fiecare țară dacă ar fi aplicată regula N+2 până la sfârșitul anului 2008?

Comisia susține că, pentru perioada 2000-2006, evaluarea alocărilor din 2006 și a posibilele anulări care ar putea să apară vor fi efectuate la sfârșitul programelor. Care sunt termenele limită pentru fiecare program, în fiecare țară?

Comisia a propus sau va propune măsuri pentru a se asigura că va fi respectat plafonul limită de cheltuieli pentru fondurile structurale, în special abolirea regulii N+2 pentru cadrul financiar 2000-2006 și a regulilor N+2 și N+3 pentru cadrul financiar 2007-2013, în interesul „coeziunii economice și sociale” și al ocupării forței de muncă?

Răspuns

(RO) Atragem atenția onorabilului membru asupra fișierul Excel atașat, care prezintă plafonul de cheltuieli actual alocat, pe care Comisia a fost obligată să îl anuleze, până acum, în conformitate cu regula N+2, pe ani, state membre și fonduri (FEDR – IFODP – FEOGA – FSE).

Suma totală ce urmează a fi decomisionată, conform regulii N+2 pentru perioada de programare 2000-2006, va fi finalizată la sfârșitul programelor operaționale (articolul 105 alineatul (3) din Regulamentul

nr. (CE)1083/2006).

În ceea ce privește datele de finalizare, Comisia nu este în poziția de a oferi un răspuns detaliat pentru fiecare program operațional sau pentru fiecare stat membru, deoarece fiecare program operațional are propria dată de încheiere a eligibilității și pe baza acestei date este stabilită data de finalizare. Mai mult, având în vedere

presiunile rezultate din actuala criză economică și financiară, Comisia este dispusă să ia în considerare solicitările constructive din partea statelor membre unei prelungiri a datei finale de eligibilitate a cheltuielilor din cadrul programelor operaționale din perioada 2000-2006. Totuși, în linii generale, datele de finalizare estimate sunt următoarele:

Sfârșitul lunii martie 2009 pentru programele ale căror dată finală de eligibilitate este la sfârșitul anului 2007 și fără ajutoare de stat.

Sfârșitul lunii iulie 2009 pentru programele ale căror dată finală de eligibilitate este la sfârșitul anului 2007 și care beneficiază de ajutoare de stat.

Sfârșitul lunii martie 2010 pentru programele cu angajament în 2006 și fără ajutoare de stat;

Sfârșitul lunii iulie 2010 pentru programele cu angajament din 2006 și care beneficiază de ajutoare de stat.

Sfârșitul lunii septembrie 2010, dacă programele din 4. sau 5. necesită o prelungire.

Sfârșitul lunii martie 2011 pentru programele din Grecia, pentru care a fost prelungită deja data de eligibilitate.

Trebuie să amintim faptul că regulile n+2 și n+3 constituie o parte integrantă a cadrului de reglementare pentru perioadele de programare 2000-2006 și 2007-2013, așa cum au fost aprobate de Parlament și Consiliu. Regulile reprezintă un stimulent important pentru autoritățile de administrare în vederea accelerării implementării programelor operaționale, în scopul creșterii impactului asupra coeziunii sociale și economice și a ocupării forței de muncă. Prin urmare, Comisia nu intenționează să propună abolirea nici a regulii n+2 pentru perioada 2000-2006, nici a regulii n+2 și n+3 pentru perioada 2007-2013.

Mai curând, în condițiile actuale de criză economică și financiară, Comisia a propus un pachet de redresare care va asigura respectarea plafonului limită de cheltuieli pentru fondurile structurale. Aceasta înseamnă că vor fi efectuate plăți suplimentare în avans către statele membre, imediat după aprobarea modificării propuse a Regulamentului nr. (EC) 1083/2006, ceea ce va stimula implementarea programelor operaționale prin sporirea lichidităților în sistem.

În mod similar, în domeniul pescuitului, în iulie 2008, Consiliul a adoptat Regulamentul nr. (CE) 744/2008 de instituire a unei acțiuni specifice temporare care urmărește să promoveze restructurarea flotelor de pescuit ale Comunității Europene afectate de criza economică. Una dintre măsurile adoptate constă în faptul că statelor membre li se oferă posibilitatea de a solicita o a doua prefinanțare, în scopul accelerării procesului de implementare a măsurilor din cadrul programelor operaționale finanțate prin Fondul European pentru Pescuit.

*
* *

Întrebarea nr. 63 adresată de Mihael Brejc (H-1025/08)

Subiect: Importurile din țările din afara UE

UE a aprobat nenumărate documente cu privire la drepturile omului și, în acest context, insistă în special asupra respectării convențiilor care interzic exploatarea prin muncă a copiilor. Cu toate acestea, se importă un volum substanțial de bunuri din Asia, Africa și America de Sud, unde exploatarea prin muncă a copiilor este încă utilizată la scară largă.

Prin urmare, în ceea ce privește importurile, Comisia susține că au fost respectate convențiile care interzic exploatarea prin muncă a copiilor?

Răspuns

(RO) Comisia urmărește eradicarea la nivel global a exploatarei prin muncă a copiilor. Acest fapt este reflectat în Comunicarea sa „Un loc special pentru copii în acțiunile externe ale Uniunii Europene” ⁽⁵¹⁾ și în planul comunitar de acțiune pentru promovarea drepturilor copilului în relațiile externe. Ambele au fost salutate de Consiliu la data de 27 mai 2008 ⁽⁵²⁾

⁽⁵¹⁾ Doc. COM (2008) 55 final.

⁽⁵²⁾ SEC(2008)136.

UE încurajează în mod eficient îmbunătățirea standardelor de muncă din țările lumii a treia, prin intermediul stimulentei și cooperării, inclusiv prin negocierile și acordurile sale comerciale bilaterale (de ex. acordurile de comerț liber) și Sistemul generalizat de preferințe (SGP).

Schema SGP a UE constituie un instrument-cheie de încurajare a partenerilor comerciali să-și îmbunătățească performanțele în acest domeniu. Îndeosebi prin regimul special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări (cunoscut drept SGP+), UE oferă ca stimulente preferințe tarifare suplimentare pentru țările partenere în curs de dezvoltare vulnerabile, în scopul ratificării și implementării eficiente a unui set de standarde internaționale relevante, inclusiv a convențiilor privind munca copiilor ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) (Convenția 182 privind cele mai grave forme ale muncii copiilor și Convenția 138 privind vârsta minimă de încadrare în muncă) și Convenția Națiunilor Unite (ONU) privind Drepturile Copilului. În prezent (la 1 ianuarie 2009), 16 țări au întreprins suficiente măsuri pentru a beneficia de sistemul preferințelor suplimentare în cadrul regimului SGP+. În același timp, Comisia poate să retragă temporar beneficiile regimului SGP oricărui beneficiar al SGP, în eventualitatea încălcării grave și sistematice a drepturilor omului și drepturilor muncii ale ONU/OIM, în baza concluziilor organismelor de monitorizare competente internaționale.

Acesta este, de fapt, cazul a două țări, Belarusia și Myanmar, în care Comisia a luat măsuri, în urma desfășurării unor investigații detaliate și a constatărilor OIM.

Exploatarea prin muncă a copiilor este, de cele mai multe ori, o problemă structurală și de dezvoltare în țările sărace, strâns legată de provocările lor individuale privind dezvoltarea, lipsa structurilor sociale și a accesului la educație. O abordare holistică printr-o politică de dezvoltare, dialog politic și cooperare într-un context multilateral – OIM și ONU – sunt considerate a fi cele mai bune instrumente pentru rezolvarea problemei muncii copiilor. Programul major al OIM pentru eliminarea exploatării prin muncă a copiilor (IPEC) este sprijinit de Comisie. La jumătatea anului 2008, un nou program (TACKLE – Eliminarea muncii copiilor prin educație) a fost lansat în cadrul IPEC, cu sprijinul financiar al Comunității Europene, ca parte a eforturilor de accelerare a combaterii sărăciei și atingere a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului în 11 țări din Africa, Regiunea Caraibelor și Pacific. Proiectul are drept scop consolidarea cadrului legal privind munca și educația copiilor și sporirea capacității instituționale de implementare a strategiilor pentru eliminarea exploatării prin muncă a copiilor.

Comisia ridică în fața partenerilor săi, în mod regulat, problema încălcării drepturilor omului și, în special, cea a exploatării copiilor prin muncă. Deși au fost înregistrate progrese până acum, combaterea exploatării copiilor prin muncă rămâne o provocare globală și necesită eforturi continue.

*

* *

Întrebarea nr. 64 adresată de Kathy Sinnott (H-1026/08)

Subiect: Împrumutul pentru cumpărarea unei locuințe

Împrumutul pentru cumpărarea unei locuințe, oferit de guvernul irlandez, a fost introdus în bugetul din octombrie 2008. Împrumutul este menit să ofere credite ipotecare prin intermediul mai multor autorități locale pentru persoanele care cumpără pentru prima dată și care nu pot obține finanțare suficientă din partea băncii sau a firmei de construcții. Suma maximă oferită va fi de 285.000 euro, până la 92% din valoarea de piață. Această regulă va fi pusă în aplicare numai pentru locuințele nou construite.

Consideră Comisia că acest program încalcă legislația Comunității Europene? Consideră Comisia că acest program deformează piața, sprijinind prețurile, precum și favorizând dezvoltatorii de noi locuințe pe o piață în care există un surplus de case noi neocupate? Favorizează acesta noii cumpărători în detrimentul celor care au mai deținut, din diverse motive, o locuință? Creează oare acest împrumut un program de ipotecă cu un grad ridicat de risc? Îi va determina pe noii cumpărători să plătească prețuri mărite în condițiile unei piețe în declin?

Răspuns

(RO) Comisia este pe deplin conștientă de problema ridicată de onorabilul membru. Aceasta i-a fost adusă la cunoștință Comisiei printr-un număr mare de plângeri. Comisia a invitat autoritățile irlandeze să comenteze asupra afirmațiilor făcute de anumiți reclamanți și serviciile Comisiei examinează în prezent informația furnizată de autoritățile irlandeze drept răspuns.

*
* *

Întrebarea nr. 65 adresată de Georgios Toussas (H-1032/08)

Subiect: Liberalizarea cabotajului crește profitul proprietarilor de nave maritime

Răspunzând la presiunile din partea proprietarilor de nave, Comisia continuă implementarea Regulamentului (CEE) nr. 3577/92 ⁽⁵³⁾ privind cabotajul maritim, în timp ce 36 vase de transport costier au fost scoase din circulație în mod arbitrar și peste 2000 de navigatori au fost concediați fără a fi plătiți, drepturile muncitorilor au fost călcate în picioare, serviciile de transport costier sunt distruse și țara rămâne „mutilată”. Proprietarii s-au plâns Comisiei în legătură cu încălcarea regulamentului, cerând abolirea obligației de bază de funcționare a navelor timp de zece luni cu întreg efectivul personalului, restricția cerinței de cunoaștere a limbii grecești numai pentru membrii echipajelor responsabili de siguranța și liberalizarea tarifelor la clasa economic pentru servicii între insule, care au crescut cu 376% față de anul 2001 și pe rutele subvenționate.

A acceptat Comisia plângerile proprietarilor de nave ca fiind justificate? Îi va cere guvernului grec să se conformeze cerințelor lor? Va aboli liberalizarea cabotajului care a condus la deteriorarea serviciilor și creșterea tarifelor, având drept rezultat obținerea profiturilor enorme de către proprietarii de nave?

Răspuns

(RO) Comisia a întreprins deja toate acțiunile necesare pentru implementarea completă a reglementărilor privind cabotajul maritim ⁽⁵⁴⁾, în toate statele membre, inclusiv în Grecia.

Această implementare presupune liberalizarea cabotajului: Comisia nu preconizează abolirea liberalizării cabotajului, ci, mai degrabă, finalizarea sa. În mod similar, orice plângere justificată din partea oricărui reclamant, referitoare la aplicarea incorectă a regulamentului în cauză, a fost considerată valabilă și examinată de Comisie.

Liberalizarea cabotajului îi va permite Greciei să întreprindă toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea serviciilor și reducerea prețurilor pe termen lung. Acestea fiind spuse, tendințele prețurilor pentru transportul maritim nu sunt determinate exclusiv de sistemul reglementar și acest fapt ar trebui luat în considerare în orice evaluare a efectelor liberalizării.

*
* *

Întrebarea nr. 66 adresată de Proinsias De Rossa (H-1033/08)

Subiect: Transpunerea problemei egalității de gen în Directiva privind bunurile și serviciile

În continuare la răspunsul scris din 3 septembrie 2008 la întrebarea mea orală H-0604/08, care este situația actuală a investigației Comisiei cu privire la transpunerea de către Irlanda a Directivei referitoare la interzicerea discriminării bazate pe criteriul de sex în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (Directiva 2004/113/CE ⁽⁵⁵⁾), în special în ceea ce privește evaluarea de către Comisie a răspunsului la scrisoarea de punere în întârziere?

Răspuns

(RO) Drept răspuns la întrebarea anterioară a onorabilului membru (H-0604/08), Comisia a explicat că răspunsul autorităților irlandeze la scrisoarea de punere în întârziere din septembrie 2008 era în curs de examinare.

⁽⁵³⁾ JO L 364, 12.12.1992, p. 7.

⁽⁵⁴⁾ Regulamentul (CEE) 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim), JO L 364, 12/12/1992.

⁽⁵⁵⁾ JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

Examinarea a demonstrat că autoritățile irlandeze au adoptat măsurile naționale anunțate, transpunând Directiva 2004/113/CE ⁽⁵⁶⁾ în legislația națională, mai exact, Legea 2008 din legislația civilă (Prevederi diverse) care amendează Legile egalității statutului din 2000 - 2004.

Prin urmare, Comisia a închis procedura de neîndeplinire a obligațiilor împotriva Irlandei, pentru necomunicarea măsurilor de transpunere a directivei. Cu toate acestea, Comisia va continua să monitorizeze implementarea legislației Comunității la nivel național și, dacă vreun stat membru va încălca legislația Comunității, Comisia va face uz de puterile ce i-au fost conferite prin Tratatul CE.

*
* *

⁽⁵⁶⁾ Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii JO L 373, 21.12.2004, p. 37–43